

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

 . . .daugelį turėjau pasiimti, bet aš paėmiau. . .Aš čia atsinešiau savo santraukas. Aš galėčiau tai perduoti čia esančiam Leo ar kam nors, kas sėdite netoliese ir galėtumėte man padėti, jei norėsite, jei prieisime prie to.

² Taigi, jeigu ši ponija, kuri yra ten, jei yra. . . jeigu ji. . . Kur. . . Kas jos vyras? Taip. Na, jeigu jūs norite, kad jūsų žmona ateitų ir atsisėstų su jumis, jie—jie gali, nieko tokio nekalbama tarp brolių, ko negalima būtų pasakyti ir sesei. Mes tiesiog. . . žinote. Ar—ar viskas gerai? Taigi, prašom, priimkite ją. Ar—ar jai ten šilta, Dokai? Na, viskas gerai, bet ji šiek tiek vieniša.

³ Ir nėra nieko—nieko čia. . . priežastis, dėl ko kartais aš minėjau žodį „vyras“, kadangi kartais vyras gali užduoti klausimą vyriui, į kurį negalima atsakyti ten, kur yra moterų. Bet čia nėra nieko, tik tai, į ką būtų galima atsakyti įprastoje vietinėje bažnyčioje, nes tai daugiausia susiję su tarnautojais ir taip toliau, ir koks jų—jų pavedimas ir ką jie turi daryti.

⁴ Taigi, aš manau, kad tai bus įrašoma garsajuostėje. Jeigu. . . Aš nesu tikras. Broli Goad, kur tai, ar tai dabar įrašoma į garsajuostę? Gerai. Priežastis, dėl ko mes tai darome, yra ta, kad išsiaiškintume, broliai, koks yra principas, kokia dalis, tai. . . ką žmogus galvoja, kokie—kokie yra mūsų dalykai.

⁵ Mes—mes visi turime kalbėti tą patį. Taigi, pavyzdžiui, kas nors ateina ir, sakykim, galbūt jie nueina čia į brolio bažnyčią, (koks jūsų vardas, broli? Vilardas. Brolis. . . Taigi, čia yra du Vilardai, aš turėsiu jus pavadinti kaip nors kitaip. Jei aš. . . Kokia jūsų pavardė, taigi? Crase) Į brolio Crase bažnyčią, ir brolis Crase pasakytų tam tikrą dalyką. Tuomet jie atvyksta iš Sellersburgo pas brolių Rudell, o pas brolių Ruddell tai būtų skirtinga nuo to. Jie nuvyktų pas brolių Džunie - ten visikai kitaip. Atvyksta į bažnyčią, ir vis da skirtinga. Suprantate? Tai supainioja žmones.

⁶ Dabar, kaip kažkas pasakytų: „O, aš netikiu, kad jūs. . . jūs tikrai turite gauti Šventąją Dvasią. Aš nemanau, kad tai būtina“. Tarkime, pavyzdžiui, taip pasakytų brolis Crase. Ir tuomet jūs ateinate pas brolių Ruddell ir jis sako: „Taip, tai būtina“. Ir tuomet nueinate pas Džunie, ir sako: „Na, tai neturi didelio skirtumo“. Suprantate? Jeigu mes galėtume susirinkti kartu, net. . . Aš norėčiau, kad mes galėtume surinkti visus Džefersonvilio tarnautojus (šioje bendruomenėje), surinkti kartu, kad mes kalbėtume tą patį.

⁷ Ir todėl, daugelį kartų, diakonai ir patikėtiniai, jie turi išsiaiškinti, kokia yra jų pareiga. Ir aš matau, kad ši vakarą čia yra bažnyčios išdininkas ir durininkas, taigi mes išsiaiškinsime,

kokios yra jų pareigos. Bet visa tai daugiausia (čia), tai tik klausimai, kurie būtų užduodami bet kur ir į kuriuos būtų galima atsakyti bet kur. Tai tiesiog paprasti klausimai, kaip patikėtinių pareigos, pareigos. . . Taigi, jeigu tai tik konkrečios pareigos, aš manau, kad tai buvo priimta dabar čia šioje taryboje, apie patikėtinių pareigas ir ką jie turėtų daryti. Bet aš pagalvojau, kad galbūt. . .

⁸ Ir vieną gavome čia, ir aš manau, kad tai puiku, aš atsakysiu į jį po kurio laiko, jei Viešpats panorės, kad mes atsakytume į jį, tai:

Ką diakonas turėtų daryti ištikus tam tikrai krizei? Ką jis. . . Ką jis privalo daryti, kai iškyla tam tikra krizė? Kaip jis turi elgtis? Suprantate? Arba ką turi daryti patikėtinis, ką turi daryti pastorius, kažkas panašaus, kai ištinka krizė? Mes žinome įprastą tvarką, bet kas, jei kažkas atsitinka, kas ne pagal įprastą tvarką, suprantate, tuomet ką jie turi daryti?

⁹ Ir mes tiesiog žinome, kur reikia pulti, tai tiesiog kaip kariuomenės apmokymai, ir mes kiekvienas žinome savo vietas. Taigi, panašiai kaip ši grupė, mes galėtume praleisti čia pusę nakties, mes tai žinome, bet tai. . . Aš nemanau, kad tai būtina. Mes atsakysime į jį. Dabar noriu, kad kiekvienas. . .

¹⁰ Taigi, čia nėra vardų, kai kuriuose iš jų yra vardai, bet aš—aš neminėsiu žmonių vardų. Nes tiesiog—tiesiog, kad ir koks būtų klausimas, aš jį tiesiog perskaitysiu. Ten yra tik apie du iš jų, kuriuose yra užrašyti vardai. Ir, palaukite, aš galbūt radau dar vieną. Aš žinau, tai senasis Daktaras Ingleman, aš skambinau jam ten į pietinį skyrių, 4—426 pietinį skyrių. Tai, kai senyvas gydytojas čia, pas kurį mes šiandien buvome, Džordžtaune, buvo išgydytas, ar atsigavo po to kai ilgai buvo be sąmonės ir—ir taip toliau. Taigi, aš manau, kad tai palietė juos, dabar mes pereisime prie mūsų pirmųjų klausimų, kuriuos išnagrinėjau pirmiausia.

Dabar, tiesiog atsistokime minutėlę, prašau.

¹¹ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes susirinkome čia kaip grupė žmonių, krikščionių, kurie myli Tave, kurie tiki Tavimi ir kurie savo gyvenimą ir tarnavimą pašventė Tavo tarnavimui. Čia yra tarnautojai, jauni vyrai, vidutinio amžiaus vyrai, jie turi bažnyčias, jie yra atsakingi prieš Dievą. Čia yra diakonai, kurie yra atsakingi už savo tarnavimus šiose skirtingose bažnyčiose. Čia yra patikėtiniai, jų atsakomybė. Pastoriai, evangelistai, kas bebūtų, Viešpatie, mes esame atsakingi prieš Tave. Ir štai kodėl mes susirinkome kartu, kad mes visi galėtume kalbėti tą patį, kas buvo pasakyta Rašte, ką mes turime daryti. Mes visi turime kalbėti vienodai.

¹² Ir Tėve, mes manome, štai tokioje grupėje, kad kai kurie mūsų broliai ir kai kurios seserys galbūt šiek tiek nesutaria dėl tam tikrų dalykų, ir kai kurie tiesiog klausia, norėdami iš tikrųjų sužinoti, kokia yra Tiesa apie tai. Ir mes žinome, kad

kiekvienas iš mūsų, mes esame nepajėgūs. Jeigu aš paprašyčiau, kad kuris nors iš šių brolių ateitų čia atsakyti į šiuos klausimus, galbūt jie atsakytų į juos lygiai taip pat ar net daugiau nei aš. Bet kartu mes priklausome nuo Tavo apreiškimo, kad Tu galėtum mums apreikšti per Žodį ir per . . . Savo Dvasią, kad tai . . . kad mes galėtume turėti atsakymą į kiekvieną klausimą. Kad mūsų širdys . . . kad mes būtume pripildyti atsakymais ir galėtume išvykti jausdami, kad esame geriau pasirengę Tavo tarnavimui ir tarnauti savo tarnyboje, nei—nei mes esame dabar. Toks mūsų buvimo čia tikslas, Tėve. Suteik tai dabar.

¹³ Ir atsakyk į mūsų klausimus, Tėve, kai mes laukiame Tavęs. Te nė vieno iš mūsų mintyse neliks jokių neaiškumų, bet tegul pasiliksime prie šio klausimo, kol jis bus iki galo atsakytas ir per Dvasią mes būtume patenkinti, vieningai sutardami dėka Tavo Buvimo. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁴ Pradžiai aš tiesiog noriu pacituoti Rašto vietą. Kaip Izaijas pasakė, pranašas pasakė:

*O ateikite . . . pasamprotaukime kartu, - sako
VIEŠPATS, . . .*

¹⁵ Ir aš manau, štai kodėl mes esame čia ši vakarą - tai pabandyti pasamprotauti, išsiaiškinti dalykus. Ir dabar aš pradėsiu . . . ir turiu čia užrašytus kai kuriuos dalykus pagal numerius ir taip toliau, kad turėčiau tai, brolis Vudas paėmė; aš turiu ši voka su jame esančiais atsakymais. Ir dabar aš noriu, kad kiekvienas iš jūsų, mano brangūs broliai, kad žinotumėte, jog—jog šie atsakymai yra pateikti pagal geriausias mano turimas žinias, geriausiai, kaip aš tik galiu tai suprasti.

¹⁶ Ir šie atsakymai nėra neklaidingi, suprantate, kadangi Raštas yra neklystantys, bet kiek man žinoma, jie atitinka Raštą. Aš tikiuosi, kad tai suprantama. Ir tos garsajuostės dabar bus saugomos ir visi, kas tik norės jų, galės jas gauti. Bet dabar, aš žinau, kad Raštas yra neklystantis, bet mano atsakymai nėra neklystantys. Taigi, esu tikras, kad visi tai supranta. Ir jei jie nėra—jei jie nėra neklystantys, tuomet jūs turite teisę bet kuriuo metu manęs paklausti.

¹⁷ Jeigu tai kažkieno kito klausimas, tai nebūtinai turi būti jūsų klausimas, bet jeigu tai yra kažkieno kito klausimas, galbūt jūs niekada apie tai nepagalvojote, bet mes čia esame tam, kad padėtume. Mes esame čia, kad—kad susiburtume kartu, nes mes esame paskutinėse dienose, ir tos dienos yra piktos, ir—ir mes norime būti apmokyti, išmokyti.

¹⁸ Brolis Stricker, karys; Brolis Goad ten gale, karys; ir galbūt brolis Ruddell čia, jis buvo karys; brolis Beeler; ir kiti, kurie—kurie yra dalyvavę armijos veikloje; jūs sėdite kartu, jūs—jūs tariatės, jūs—jūs žinote kokia bus kova, prieš jums išeinant ten, ir aptariate visą priešų taktiką, kad jūs galėtumėte su juo susitikti jo žemėje.

19 Kai aš boksavausi, jie sužinodavo mano priešininką, koks jis bus, kokį smūgį jis naudojo, ar tai buvo viršutinis kirtis, ar kairysis smūgis, ar smūgis dešine ranka, ir ar jis buvo dešiniarankis, ar kairiarankis, ir koks stiprus jis buvo, ar keičia jis priekinę stovėseną, ir kiek jis dėmesingas, iš kokio kampo jis išeina, ir visas įvairias taktikas, kurias mes galėjome pastebėti. Ir jie sužinodavo kaip . . . treneriai iš anksto stebėjo, kaip kovoja tas vaikinas. Taigi, jie statydavo su manimi vyrą, kad išmokytų mane lygiai taip pat, kaip kovoja tas vyras, kad—kad žinočiau, ką jis ruošiasi daryti.

20 Ir štai dėl ko mes esame čia ši vakarą. Mes žinome prieš smūgį. Mes žinome, kokios yra jo taktikos. Ir ši vakarą mes esame čia su Raštu, kad uždengtume jį ir jis negalėtų pajudėti, nes priešas yra iš visų pusių.

21 Brolis Roberson, aš pagalvojau ten, matydamas jį, jis tikrai turėtų žinoti, kas yra karys. Jis tikrai turėjo tam laiko! Kiek čia yra kareivių, pažiūrėkime, kurie buvo kareiviais armijoje? Tik pažvelkite čia, matote, grupelė jūsų, kareivių. Gerai, dabar jūs žinote, kas tai yra. Ir tai jūs studijuojate, ar ne, broli Roy, broli Beeler, ir jūs, veteranai, ir taip toliau? Tai, ištyrinėti priešą: „Ką jis ketina daryti? Kaip jis juda?“, - ir tuomet žinote, kaip su juo susitikti.

22 Ir štai dėl ko mes esame čia, kad išstudijuotume prieš žingsnius ir—ir žinotume, kaip su juo susitikti, tai, kas jį nugalės.

23 Ir atminkite, leiskite man tai pasakyti, broliai, nedidelė bažnyčia čia prasidėjo nuo dovanų, suprantate, dovanos ateina į bažnyčia. Bet nesvarbu, ar yra dovanos, ar ne, jei niekada nebus dovanos, aš pasakysiu jums, dovana ne visada nugalės priešą, bet - Žodis nugalės. Žodis sutiks jį bet kur.

24 Ir Jėzus, kai Jis buvo žemėje, įrodė tai. Jo . . . Jis buvo Dievas, apreikštas kūne. Bet Jis niekada nepanaudojo nei vienos iš Savo puikių dovanų, kad nugalėtų priešą. Mes randame Mato . . . Aš manau, tai 2-as ar 3-as Mato skyrius, Jis pasakė . . . Ne, Mato 2-as skyrius, kai Jis sutiko priešą, Jis sutiko jį, remdamasis Žodžiu: „Parašyta“.

Ir priešas atsakė: „Parašyta“.

25 Ir Jis pasakė: „Taip pat parašyta“, - štai taip, kol Jis nugalėjo priešą. Ir štai dėl ko mes esame čia, kad sutiktume priešą su tais reikmenimis, kuriuos Dievas mums davė, kad—kad susitiktume su juo.

26 Taigi, aš turiu čia apie keturis klausimus, kurie yra . . . yra ant vieno—ant vieno popieriaus lapo, ir aš juos sunumeravau: vienas, du, trys, keturi, penki, šeši . . . aštuoni, dešimt, ir toliau štai taip. Ir kai tik aš užbaigsiu tuos, tuomet aš pereisiu prie šitų ten. Sakoma:

107. Broli Branhamai, jeigu šie klausimai yra netinkami, tuomet tiesiog nekrepkite į juos dėmesio, ir aš dėl to nebūsiu nusiminęs, nes žinasiu, kad tai nebuvo Viešpaties ranka. Klausimas numeris vienas: Broli Branhamai, aš girdejau, kad jūs . . . kad turėtų—turėtų būti, grįžtant į . . . aš—aš—aš girdejau jus sakant, kad aš turėčiau grįžti į tarnavimą, ir aš pats apie tai galvojau, bet laukiau aiškaus žodžio iš Jo apie tai. Iki šiol dar negavau. Taigi dabar, kai žinau, kad pabaiga taip arti, ar aš turėčiau vis dar laukti, kol Viešpats Jėzus prakalbės man? Ar Jis malonėtų pasakyti jums, kažką dėl manęs, kadangi aš žinau, kad jūs esate Jo atstovas šiai dienai?

²⁷ Na, taigi, broli, aš . . . aš turiu čia užsirašęs savo atsakymą į tai. Dievas kviečia šį brolių, pašaukimas gyvenime, taigi, yra vienas puikus dalykas, kurį mes tiesiog galėtume paimti kaip temą ir pamokslauti apie tai visą vakarą, suprantate, tas vienas dalykas - „pašaukimas“. „Darykite savo pašaukimą ir išrinkimą tvirtus“, - suprantate. Mes nenorime tiesiog spėlioti, ar esame pašaukti. Jūs turite būti pašauktas arba jūs būsite nugalėtas, mes kovojame mūšyje. Suprantate? Ir jeigu jūs esate tvirtai įsitikinęs, broli, kad jūsų pašaukimas yra iš Dievo, ir jūs buvote Dievo pašauktas darbui . . .

²⁸ Taigi, čia yra didelė gudrybė, kurią priešas gali panaudoti prieš jus. Jis gali priversti jus manyti, kad jūs nesate pašauktas, kai jūs esate pašauktas, tuomet jis apsuka tai ir priverčia jus galvoti, kad jūs nesate pašauktas; arba verčia jus manyti, kad jūs—jūs esate pašauktas, kai jūs nesate pašauktas; atvirksčiai, bet kuriuo atveju. Ir jūs turite stebėti tai.

²⁹ Taigi, štai koks būdas kaip tai padaryti. Pirmiausia sužinokite . . . Na, taigi, tai yra patarimas, vienintelis dalykas, kurį aš galiu duoti šiuo klausimu - tai patarimas. Suprantate? Tačiau įsitikinkite, kad jūsų pašaukimas ateina iš Dievo, ir tuomet patikrinkite savo motyvus bei tikslus. Suprantate? Taigi, jūs žinote, ką aš tuo noriu pasakyti. Koks yra jūsų pamokslavimo motyvas? Ar tai buvo tiesiog . . . Ar jūs manote, kad tai buvo lengvesnis darbas nei tai, ką jūs turite? Tuomet geriau pamirškite tai, tai nebuvo pašaukimas.

³⁰ Dievo pašaukimas taip degina jūsų širdį, kad jūs dėl jo negalite ilsėtis nei dieną nei naktį. Jūs tiesiog negalite nuo to pabėgti, jis tiesiog nuolat slegia jus.

³¹ Ir—ir jeigu jūs turėtumėte pamokslauti . . . Jūs sakote, na, dabar kitas tikslas: „Aš manau, kad darbas, kurį aš turiu, jeigu aš galėčiau būti sėkmingu evangelistu ar pastoriumi, turėti gerą atlyginimą, turėti namus, kuriuose galėčiau gyventi ir taip toliau, tuomet aš—aš tikiu, kad tai būtų geras dalykas, daug lengvesnis nei tai, ką aš darau dabar. Ir aš tikrai manau, kad tai būtų . . .“ Taigi, suprantate, jūsų tikslas nuo pat pradžių

yra neteisingas. Suprantate, jis neteisingas. Suprantate? Jūs—jūs klystate dėl to.

³² Tuomet jūs sakote: „Na, galbūt todėl, kad aš esu... manau, galbūt būčiau populiariesnis tarp žmonių“. Matote, jūs pamatysite, kad esate tiesiog pasiruošęs dideliam žlugimui. Tikrai, suprantate!

³³ Bet, dabar, jeigu jūsų tikslas toks: „Man nerūpi, jeigu man teks valgyti džiūvėsius ir gerti upelio vandenį, aš vis tiek pamokslausiu Evangeliją“. Kažkas tiesiog drasko jus: „Aš arba pamokslausiu Evangeliją, arba mirsiu!“ Suprantate? Tuomet jūs—jūs kažkur nueisite, nes tai Dievas turi reikalą su jumis. Dievas apreiškia Save jums, nes tai Dievas tiesiog neduos jums poilsio. Ir, paprastai, Dievo pašauktas žmogus niekada nenori to daryti. Ar jūs kada nors pagalvojote apie tai? Bet kuris žmogus. . .

³⁴ Visai neseniai keli labai brangūs broliai manęs paklausė, kurie pasakė: „Dabar, kai mes atėjome į Kelią, broli Branhamai, dabar, kai mes suradome Viešpatį ir gavome Šventąją Dvasią, ar turėtume siekti dovanų mūsų tarnavimui, kurių mums reikia atlikti“.

³⁵ Aš atsakiau: „Niekada to nedarykite“. Suprantate? Niekada nepatarkite žmonėms daryti kažką panašaus, kadangi paprastai vaikas, kuris nori tai padaryti, yra vaikas, kuris—kuris negali to padaryti.

³⁶ Tai vaikas, kuris bando pabėgti nuo to, yra tas, kurį Dievas panaudoja. Suprantate? Jeigu jis bando pabėgti nuo to: „O, broli, sakau tau, aš. . . pašaukimas manyje, bet aš. . . Fju! Žmogau, aš nenorėčiau to išbandyti“. Na, štai taip, suprantate. Tai—tai bandymas pabėgti.

³⁷ Jeigu jis—jei jis labai nori tai padaryti, pirmas dalykas, žinote, jis tampa „pasipūtusiu, formaliu“. Panašiai, kai jūs sakote: „Dieve, Tu suteik man jėgą perkelti kalnus, ir aš sakau Tau, aš padarysiu ką nors dėl Tavęs, o Tu leisi man perkelti kalnus“. Ne, jis nepadarys, jis net negali prieiti prie teisingos nuostatos, suprantate, todėl jis niekada nepajėgs perkelti kalnų dėl Dievo.

³⁸ Tiesiog paimekime kaip pavyzdį Paulių. Jūs manote, kad Paulius galėjo pabėgti nuo savo pašaukimo? O, broli! Jis negalėjo to padaryti. Tai tiesiog slėgė jį dieną ir naktį, kol jis paliko savo bažnyčią, jis viską paliko ir—ir iškeliavo į. . . aš manau, kad tai buvo Azija, ar ne? Ir išbuvo ten trejus metus, nagrinėdamas Raštus, kad išsiaiškintų ar Tai buvo teisinga ar ne, suprantate, kad sužinotų ar Dievas iš tikrųjų pašaukė jį.

³⁹ Taigi, jeigu Dievas pašaukia jus, broli, ir tai vis dilgčioja jūsų širdį, tuomet aš sakyčiau: „Atmeskite kiekvieną apsunkinimą ir nuodėmę, kuri taip lengvai jus apninka“. Jūs suprantate? Jeigu. . . Bet jeigu tai nedilgčioja jummyse, o tuomet aš—aš—aš per

daug apie tai negalvočiau. Tiesiog leiskite tam atsidurti savo vietoje.

Taigi, jis pasakė, šis brolis čia pasakė:

Broli Branhamai, ar...Ar jūs manote, kad Dievas kalbėtų... (man, kad pasakyčiau jam.)

⁴⁰ Aš tikiu, kad Dievas prakalbės tiesiai jam. Kadangi, žinote, Dievas... Mes nesame tokie dideli, kad Jis negalėtų mums prakalbėti. Ir Jis—Jis—Jis prakalbės mums, gerai. Suprantate, Jis tiesiog... Jis kalbės mums.

⁴¹ Ir aš pasakysiu jums, jeigu Jis pasakė man, tuomet brolis gali pasakyti: „Na, Jis tai pasakė broliui Branhamui, šlovė Dievui!“

⁴² Bet, suprantate, tai ne brolis Branhamas pašaukia jus, tai Viešpats Jėzus pašaukia jus. Suprantate? Ir jeigu tai Viešpats Jėzus jus pašaukia, Jis ir kalbės. Suprantate? Aš galiu kalbėti jums į ausį, bet kai Kristus pašaukia jus tarnavimui - tai jūsų širdyje. Suprantate? Štai kur tai turi įsitvirtinti, ir jūs negalite nuo to pabėgti.

Taigi, aš manau, antras klausimas... .

⁴³ Taigi, jeigu dėl to kyla koks nors klausimas, bet koks klausimas, suprantate, tas žmogaus pašaukimas turi būti jo širdyje ir turi ateiti iš Dievo. Ir—ir kitas brolis... O, aš žinau, kas tai parašė. Suprantate, aš žinau, kas tai parašė, brangus, mylimas, mielas brolis, kuris, aš tikrai tikiu, kad turi Dievo pašaukimą. Bet aš tiesiog... Aš nenorėčiau, kad jis tai darytų remdamasis mano (dėl šios priežasties aš atsakiau taip, kaip atsakiau), suprantate, mano pasakymu; „Na, taip, brolis *Toks-ir-toks* turėtų vykdyti tarnystę“. Suprantate?

⁴⁴ Taigi, jūs sakote: „Broli Branhamas man pasakė, kad aš turėčiau tai daryti“. Suprantate, o kas būtų, jei broliui Branhamui kas nors atsitiktų, mane nužudytų ar mirčiau, ar—ar pasitraukčiau? Tuomet, suprantate, jūsų pašaukimas baigtųsi. Bet jeigu Jėzus pašaukia jus, broli, tol kol yra Amžinybė, jis vis dar skambės. Suprantate? Ir tuomet jūs žinote, kur jūs stovite.

Dabar, antrame... .

⁴⁵ Arba kažkas panašaus į tai: „Žinant, kad tai yra paskutinė diena“. Aš tikrai vertinu tai, dėl to brolio. Aš tikrai vertinu tai, kad brolis suvokia, jog mes esame paskutinėje dienoje, ir jo širdies nuoširdumą, norint kažką padaryti dėl Kristaus.

Sekantis yra:

108. Dabar, jeigu mūsų brangus Viešpats leistų man atlikti dėl Jo nedidelį darbą, ar turėčiau grįžti į bendruomenes, kuriose aš dalinai tarnavau... klysdamas (dėl ko aš gailiuosi)... jis tai parašė skliausteliuose... ir bandyti kalbėti jiems Tiesą? Jie taip—jie buvo man ant širdies.

⁴⁶ Ne, broli, aš nemanau, kad jums būtina sugrįžti į tą pačią bendruomenę. Ir aš tikiu, brangus broli, kai Viešpats pašaukia jus, Jis galbūt niekada neleis jums vykti į tą bendruomenę, kurioje jūs kažkada buvote, ir jūs galbūt mokėte dalykų, ar turėjote dalykus, kurių nebuvo . . . kur iš tikrųjų jūs dabar matote kitaip, suprantate, kur jūs galbūt matote kitaip nei tuomet. Taigi, ir Viešpats, kai Jis pašaukė jus, Jis gal . . . jeigu Jis padaro tai tikra jums, Jis galbūt pasiųs jus kur nors. Suprantate? Jums nereikės eiti į kokią nors tam tikrą bendruomenę ar panašiai.

⁴⁷ Kai jūs ten buvote, jūs buvote nuoširdus. Aš pažįstu broli, kuris, kaip aš sakau, parašė šiuos klausimus. Su giliausiu nuoširdumu ir kaip tikrai tikras krikščionis jūs padarėte viską, ką galėjote padaryti ir viską, ką žinojote, kaip tai padaryti, ir tai yra viskas, ko Dievas reikalauja. Suprantate? Taigi, jeigu Dievas vėl pakviestų jus į tą bendruomenę, aš iš karto sugrįžčiau. Bet jeigu Jis to nepadarys, aš—aš tikiu, kad aš tiesiog eičiau, kur tik Jis mane pasiųs. Ar yra koks klausimas?

Numeris trečias:

109. Kaip sužinoti savo teisingą poziciją Kristaus Kūne?

⁴⁸ Tai geras, labai geras, „Kaip . . .“ Toks klausimas kiltų daugeliui iš mūsų čia šį vakarą: „Kaip teisingai sužinoti?“ Taigi, manau, kad šis brolis nori sužinoti: „Kokią poziciją, *kokią* vietą Kristuje, kokią Kristaus dalį aš vykdu?“

⁴⁹ Taigi, pavyzdžiui, aš pasakyčiau štai ką, broli, kad pateikti jums geriausią atsakymą, kokį tik aš žinau. Jūsų pozicija yra . . . Kristuje, yra jums apreiškta Šventojo Dvasia. Ir tuomet, jeigu jūs norite sužinoti, ar tai Šventoji Dvasia ar ne, sužinokite, ar Jis laimina tai, ką jūs darote, ar ne. Ir jeigu Jis laimina tai, tuomet tai yra Jis. Jeigu Jis nelaimina . . .

⁵⁰ Kaip kažkas neseniai man pasakė, pasakė: „Viešpats pašaukė mane pamokslauti“.

Aš atsakiau: „Na, tuomet pamokslaukite“. Suprantate? Ir taigi jis—jis . . .

⁵¹ Aš tikrai manau, kad tai . . . Šėtonas, jeigu tik jis gali priversti ką nors, kad taip pasielgtų, ir tuomet apgauti juos, tai tiesiog ir yra tai, ką jis nori padaryti. Tuomet visas pasaulis rodo pirštu tiesiai ten. Kažkas galvoja, kad jie turi kalbėjimo kalbomis ir išaiškinimo dovaną; kai kurie, kad turi Dieviško išgydymo dovaną; kai kurie turi tokius dalykus kaip . . . Kartais jie klysta tuose dalykuose, suprantate. Ir kartais jie galvoja, kad jie to neturi, kai jie turi tai. Taigi, tai labai apgaulinga.

⁵² Taigi, visada darykite tai, broliai, kai tik jaučiate, kad turite kažką daryti, pirmiausia išsiaiškinkite, ar tai pagal Raštą, kad jums daryti tai (jei tai yra Rašte). Ne tik parašyta vienoje vietoje, bet aš turiu omenyje visiškai pagal Raštą, per visą Bibliją, kad jums tai daryti, jūsų pozicija, tarkime, jei būsite

evangelistas, pastorius, mokytojas, pranašas, bet kas, kuo Dievas jus pašaukė būti. Jūs suprantate? Arba, jeigu jūs turite kalbų dovaną, išaiškinimo dovaną, bet kurią—bet kurią dovana iš devynių dvasinių dovanų bažnyčioje ir keturių dvasinių pareigų bažnyčioje, bet kurią pareigybę, pirmiausia pažiūrėkite, ar Dievas pašaukė.

⁵³ Tuomet, paprastai, aš pats stebiu tai, tiesiog...tai aš, aš stebiu asmens prigimtį ir žiūriu, kokią dovaną jie turi. Suprantate, Dievas dirbs su Savo kūriniu tokiu būdu, kokiu Jis jį sukūrė. Suprantate? Jis sukurs kūrinių... .

⁵⁴ Jeigu jūs matote, kad jis yra lengvabūdiškas ir nepastovus, jūs...ir jis sako: „Viešpats pašaukė mane *tam ir tam*, būti pastoriumi“. Taigi, pastorius negali būti lengvabūdiškas asmuo. Pastorius yra tvirtas, stabilus. Suprantate?

⁵⁵ „Dievas pašaukė mane būti mokytoju“. Ir stebėkite, kaip jis išaiškina Žodį. Suprantate? Jis visą Jį supainioja ir visa kita, tuomet jūs galite pasakyti. Suprantate?

⁵⁶ Bet, tada, ką daryti, jūsų pozicija paprastai yra žinoma, ar jūs galite tai daryti, ar ne.

⁵⁷ Taigi, kai Dievas pašaukė mane būti evangelistu, aš norėjau būti pastoriumi. Ir aš pagalvojau, jog pasilikti čia namuose būtų tiesiog puiku. Ir Viešpats pašaukė mane. Ir galiausiai visi žmonės susirinko kartu... Čia neliko nė vieno šį vakarą, kurie verkė ir išėjo ten į 1717 Spring gatvę. Ir ponias, ponias Hokins štai čia, susitiko su manimi ir pasakė (verkdama, krizės laikais, kai viena iš kaimynių išvirdavo pupelių košę, ir mes visi ateidavome ir valgydavome ją), ir ji pasakė: „Aš sumažinsiu vaikų davinį prie stalo jeigu jūs tik pastatysite bažnyčią“. Suprantate?

⁵⁸ Ir mano pašaukimas buvo būti evangelistu. Ryte... Padėtas tiesiai čia, ant šio kertinio akmens, jeigu šį vakarą mes galėtume ten išardyti, jūs pamatytumėte lapą iš mano Biblijos, kur Jis liepė man būti evangelistu. Suprantate? Ir aš nebuvau sėkmingas pastorius, niekada nebūsiu, nes aš neturiu kantrybės ir tai, ko reikia, kad būti pastoriumi. Suprantate? Taigi, todėl, jeigu aš bandyčiau būti pastoriumi, aš būčiau taip toli, kaip ir pastorius bandydamas būti evangelistu.

⁵⁹ Suprantate, ką aš turiu omenyje? Jūs galite matyti, kokiu būdu Viešpats pašaukia jus, kokia yra jūsų pozicija Kūne. Ar yra klausimas?

110. Ar visi Šventosios Dvasios pripildyti žmonės anksčiau ar vėliau kalba kalbomis?

⁶⁰ Tai pirmas klausimas: „Ar visi Šventosios Dvasios...“ Tuomet, viskas viename klausime, Aš pažymėjau jį čia kaip klausimą numeris ketvirtas. Bet pirmiausia aš—aš pasakysiu tai, suprantate:

Ar visi Šventosios Dvasios žmonės anksčiau ar vėliau kalba kalbomis? Aš radau kur Paulius pasakė, kad jis „kalbėjo kalbomis daugiau už visus“.

Gerai, klausimas numeris keturi: **Ar visi kalba kalbomis, kai gauna...** Ar, ne, ten pasakyta: **Ar visi kalba kalbomis...** Ne: **Ar visi Šventosios Dvasios pripildyti žmonės anksčiau ar vėliau kalba kalbomis?**

⁶¹ Taigi, broli, aš... Tai gilus klausimas. Taigi, čia, jūs tikriausiai... Aš tikriausiai turėsiu keletą atsakymų į šį klausimą.

⁶² Šventoji Dvasia, dalis Šventosios Dvasios yra išteisinimas. Tai, kai jūs pirma... Dievas turi jus pašaukti arba jūs niekada nebūsime pašauktas. Suprantate, jūs patys nieko negalite padaryti. „Niekas negali ateiti pas Mane, jei Mano Tėvas pirma nepatrauks jo“. Teisingai? Taigi, dalis išteisinimo yra Šventoji Dvasia.

⁶³ Ar girdėjote, kaip aš tuomet aiškinau tam liuteronų dekanui apie javų lauką? Suprantate: „Javai, žmogus išėjo ir pasodino du... pasėjo savo javų lauką. Kitą rytą jis išėjo ir ‚nieko‘. Po kurio laiko jis rado išsikišusius du mažus stiebelius, jis pasakė: ‚Šlovė Dievui už mano javų lauką!‘“ Ir aš paklausiau: „Ar jis turėjo javų lauką?“

Ir liuteronų dekanas atsakė: „Potencialiai“.

⁶⁴ Aš tariau: „Tai tiesa, potencialiai jis turėjo“. Bet aš pasakiau: „Iki...“ Aš pasakiau: „Tai buvote jūs - liuteronai“.

⁶⁵ „Po kurio laiko ūgliai užaugo ir susiformavo spurga. Tai buvo metodistai. Antrasis javų etapas - tai spurga“. (Aš manau, kad taip, jūs broliai iš žemės ūkio.) „Ir tuomet spurga pažvelgia žemyn į lapą ir sako: ‚Hm! Aš esu spurga, o tu - tik lapas! Supranti, man tavęs daugiau nereikia‘. Ir tada spurga... Žiedadulkės nukrenta nuo spurgos, vėl atgal į lapą; turi turėti lapą“.

⁶⁶ „Ir tuomet iš to išauga varpa. Tai buvo Sekminės, dovanų atstatymas, kaip buvo pradžioje, atgal į originalą. Tuomet, kai pasirodė varpa, pasakė: ‚Man nereikia tavęs, spurga. Ir tavęs, lapeli, man irgi nereikia‘“.

⁶⁷ Bet galiausiai, ta pati gyvybė, kuri buvo kviečio stiebe, sukūrė ir spurgą. Ir tai, kas buvo stiebelyje ir spurgoje, išaugino grūdą. Taigi, kas yra Šventoji Dvasia, kalbanti kalbomis? Tai daugiau pažengęs išteisinimas. Suprantate? Kas yra Sekmininkų bažnyčia? Daugiau pažengę liuteronai. Suprantate?

⁶⁸ Bet dabar, kai buvo daugiau pažengta į priekį, klausimas būtų toks: „Tuomet ar man tiesiog pasilikti?“ Ne! Ne, grūdai subrendo. Suprantate? Jūs pradodate nuo grūdo. Pradodate nuo Žodžio - grūdo, Jis atneš išteisinimą. Ir pasiliekate išteisinime,

kol Jis atneš pašventinimą. Pasiliekaite pašventime, kol jūs gaunate Šventąją Dvasią.

⁶⁹ Taigi, kai jūs gaunate Šventąją Dvasią, ką Ji padarys? Kas yra. . . Vis dar turite klausimą, ar ne? Gerai:

111. Kas yra „kalbėjimas kalbomis“?

⁷⁰ Kalbėjimas kalbomis yra ne kas kita, kaip Šventosios Dvasios krikštas, kuris jus išteisingo ir pašventino. Jis taip pripildo! Taigi, aš norėjau. . . Aš norėjau šio klausimo. Dievas žino, aš niekada nežinojau, kad žmogus paklaus, atsakys. . . ar paklaus tai.

⁷¹ Taigi, ar ne per daug. . . jei čia bus per karšta, atidarykite tas duris, jeigu jūs apsnūsite ar panašiai. Aš noriu, kad jūs kaip reikiant suprastumėte tai. Nes iš—iš tikrųjų gana šilta, gali patraukti jus į miegą.

⁷² Dabar, atkreipkite dėmesį, atkreipkite dėmesį į tai: išteisinimas, pašventinimas, Šventosios Dvasios krikštas.

⁷³ Taigi, pažvelkite čia, štai tai. Leiskite man tai pailustruoti. Taigi, aš esu štai čia, aš esu nusidėjęs, aš einu *šiuo* keliu. Kartą, po kurio laiko, Kažkas prakalbo man. Ir niekas negali manęs pasukti, tik Dievas. Ar taip? Aš pasukau į *šią* pusę. Dabar, kai aš apsisuku, tai mano išteisinimas. Ar taip? Taigi, mano kelionės tikslas yra paveikslas, suprantate, Kristaus paveikslas.

⁷⁴ Dabar, aš noriu pasiekti vietą, kur galėčiau gerai jaustis šalia Jo. Suprantate, aš esu išteisintas. Taigi, aš ateinu iki šios pakopos *čia*, kur galiu kalbėtis su Juo, nes. . . man vis dar gėda dėl savęs. Aš vis dar rūkau, aš vis dar meluoju, darau slaptus dalykėlius, kurių man nederėtų daryti, ir visą laiką mano *pakilimai* ir *kritimai*, *pakilimai* ir *kritimai*, bet noriu, kad Jis apvalytų mane nuo visų šių dalykų, kad galėčiau iš tikrųjų prieiti prie Jo ir kalbėtis su Juo. Suprantate? Gerai, štai čia, tai pašventi-. . . pašventinimo pakopa. Taigi, ką ji padarė? Ištaisė mane. Suprantate?

⁷⁵ Dabar, aš einu toliau prie Šventosios Dvasios. Suprantate? Ir kai įeinu *čia*, aš esu Šventojoje Dvasioje per krikštą. Ar taip? Ką daro Šventoji Dvasia? Ji suteikia man jėgą. Jėga būti pamokslininku, jėga būti dainininku, jėga kalbėti kalbomis, jėga išaiškinti kalbas. Ji yra pilna jėgos, nes Šventoji Dvasia yra Dievo jėga. Ir tai buvo Dievo jėga, kuri apgrižė mane. Tai buvo Dievo jėga, kuri pašventino mane. Dabar tai Dievo jėga, kuri pripildė mane.

⁷⁶ Taigi, tam tikru atveju aš stoviu čia ir bandau kažką pasakyti, o Dievo Jėga nužengia ant manęs taip galingai, kad aš tiesiog nebegaliu kalbėti. Suprantate? Ir aš pradedu mikčioti. Panašiai kaip norėčiau pasakyti: „Broliai“, ir stoviu štai taip.

⁷⁷ Štai taip, aš jums prailustruosiu tai štai tokiu būdu. Aš pasakysiu jums broliai, kad jūs būtumėte tikri, jog supratote

tai. „Kaip—kaip—kaip jūs laikotės, broli?“ Suprantate, aš vis dar kaltas. „Ak, aš—aš tikrai džiaugiuosi, kad aš—kad aš vis dar esu vienas iš jūsų. Aš—aš—aš taip džiaugiuosi, suprantate“. Gerai. Taigi, po kurio laiko, kas? Aš žinau, kad jūs žiūrite tiesiai į mane ir žinote, kad aš vis dar darau tai, vis dar darau dalykus, kuriuose yra pasaulio bjaurasties.

⁷⁸ Po kurio laiko aš apsisivalau. Dabar, kažkas įvyko, aš esu pašventintas. Aš galiu pažvelgti jums tiesiai į akis, aš esu vienas iš jūsų. Suprantate? „Gerai, broli. Šlovė Dievui! Aš džiaugiuosi, būdamas šioje Šventosios Dvasios grupėje. Aš džiaugiuosi, būdamas tarp jūsų, šventi broliai“. Kodėl? Negalite parodyti į mane pirštu, aš esu apvalytas. Bet dabar Dievas ruošiasi paskirti mane tarnavimui. Dabar, taip, pone!

⁷⁹ „Broli Branhamai, ar jūs buvote išteisintas?“

⁸⁰ „Taip! Aš prisimenu, kai aš vos galėjau pažvelgti į jus. Broli, dabar aš galiu pažvelgti jums į akis“.

⁸¹ Suprantate, štai taip. Taigi, kas šis kitas? Dabar aš ruošiuosi . . . Šis yra išvalytas ir atidėtas į šalį tarnavimui, o šis ateina į tarnavimą. Taigi, mes visi žinome, kad žodis *pašventinti* yra Graikų žodis, sudėtinis Graikų žodis, kuris reiškia „išvalytas ir atidėtas į šalį tarnavimui“. Indai buvo išvalyti prie altoriaus, ir pašventinti prie altoriaus ir atidėti į šalį tarnavimui. Bet būti tarnavime - reiškia būti pripildytu ir paskirtu tarnavimui.

⁸² Dabar, aš einu čia, ir dabar aš ateinu į tarnavimą. Taigi, tai buvo Dievas, kuris apgrėžė mane, sakydamas: „Klauskis Manęs. Klauskis Manęs! Klauskis Manęs!“ Ir Jis pasakė . . .

⁸³ Jūs suprantate, ką aš turėjau omenyje? Suprantate? Ir čia, [Brolis Branhamas iliustruoja kalbantįjį kalbomis—Red.] . . . ? . . . Suprantate, čia, jūs tiesiog taip pripildytas, kad jūs . . . Štai ir viskas. Štai taip, tai kalbėjimas kalbomis.

⁸⁴ Ir dabar aš tikiu tuo: aš netikiu, kad kalbėjimas kalbomis yra koks nors Šventosios Dvasios įrodymas. Tai nėra! Nes aš mačiau raganius, burtininkus, gyvačių kerėtojus, demonus ir visa kita, kalbančius kalbomis, ir tai nėra tikras Dievo ženklas (kai jūs kalbate kalbomis) - jog jūs gavote Šventąją Dvasią. Bet, atminkite, Šventoji Dvasia kalba kalbomis, ir šėtonas gali tai pamėgdžioti.

⁸⁵ Įrodymas, kad jūs gavote Šventąją Dvasią - yra gyvenimas, kurį jūs gyvenate, suprantate: „Iš jų vaisių pažinsite juos“. Ir Dvasios vaisius nėra kalbėjimas kalbomis (niekur Rašte šito nerasite). Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, tikėjimas, ilgas pakantumas, gerumas, nuolankumas, švelnumas, kantrybė. Suprantate, taigi, tai yra vaisius. Štai ką jūs rasite ant medžio, kad sužinotumėte, koks tai yra medis. Suprantate?

⁸⁶ Štai ko žmonės laukia iš jūsų, pamokslininkų ir jūsų diakonų, ir jūsų patikėtinių, ir jūsų evangelistų. Jūs galite visą

dieną kalbėti kalbomis čia, gatvėje, jie niekada jums nepatikės. Bet jūs gyvenkite tu, apie ką jūs kalbate, jūs parodykite švelnumą, ir kad visos kartėlio šaknys pašalintos iš jūsų, tuomet žmonės suvoks, kad yra kažkas.

⁸⁷ „Kalbėjimas kalbomis“. Taigi, aš tikiu tu, kad koks nors Dvasios pripildytas asmuo, kuris pasilieka po Dievo altoriumi, prakalbės kalbomis. Bet aš mačiau daugelį kalbančių kalbomis, kurie niekada nieko nežinojo apie Dievą. Suprantate? Jie visiškai nieko apie Jį nežinojo, ir jie tebekalba kalbomis. Bet kuri iš tų dovanų gali būti pamėgdžiota. Suprantate?

⁸⁸ Bet Dvasios vaisius įrodo, kokia Dvasia yra viduje - jūs liudijate Jėzaus Kristaus Gyvenimą. Nes, jeigu obelyje yra persiko syvų, ji išaugins persikus, tai taip tikra, kaip ir egzistuoja pasaulis. Teisingai. Suprantate, kadangi tai gyvybė, kuri yra jos viduje.

⁸⁹ Taigi, tas pats dalykas ir čia. Bet dabar, kad galėčiau tai perteikti jums visiems, kad mes visi žinotume tą patį. Aš tikiu, kad Dvasios pripildytas asmuo, kuris . . . Taigi, jis įeina į Kristų per krikštą, ir tiesiog . . . tai nėra . . . Kalbėjimas kalbomis nėra krikšto įrodymas. Suprantate?

⁹⁰ Krikštas, jūs galite būti pakrikštytas į šėtono jėgą ir kalbėti kalbomis, pakrikštytas apgaulinga šėtono dvasia. Kiek kartų mes matėme tai darant? Kiek kartų aš mačiau tai darant?

⁹¹ Aš netgi žinau, kaip jie geria kraują iš žmogaus kaukolės ir kalba kalbomis.

⁹² Aš mačiau gyvačių šokėjus dykumoje, kai jie apsivynioja aplink save šią didelę gyvatę ir vaikštinėja kalbėdami. Burtininkas išeina štai taip, ir jie kalba kalbomis ir išaiškina tai.

⁹³ Aš buvau jų raganų stovyklose, kur jie padeda štai taip pieštuką ir padeda knygą štai taip, ir pieštukas bėgioja aukštyrų ir žemyn dūmtraukiu, ir groja: „*Skutimas ir kirpimas, dvidešimt penki centai*“, ir rašo nežinoma kalba, ir burtininkas išaiškina tai ir tiksliai pasako, kas nutiko. Aš—aš pats tai žinau. Suprantate? Taigi aš . . . Suprantate, jūs negalite . . .

⁹⁴ Paulius pasakė: „Kur yra kalbos, jos liausis. Kur yra pranašystės, jos pasibaigs. Kur visos šios dovanos, jų greitai nebeliks“. (Mes turime klausimą, šiek tiek vėliau.) „Bet kai ateis tai, kas yra tobula, tada tai, kas iš dalies, pasibaigs“. Suprantate? Taigi mes norime tobulo dalyko, broliai. Suprantate? Mes matėme tiek daug netikrų dalykų ir neteisingai tai išaiškinome.

⁹⁵ Ir niekada nežiūrėkite į asmenį ir—ir nemanykite, jeigu jie kalba kalbomis, tai jie turi Šventąją Dvasią. Suprantate? Bet jūs tikėkite, kad jie turi Šventąją Dvasią pagal vaisius, kuriuos jie atneša, nes Jėzus pasakė: „Iš jų vaisių pažinsite juos“. Suprantate? Teisingai: „Iš jų vaisių“.

⁹⁶ Taigi, bet dabar, leiskite man tiesiog nenukrypti nuo to, nes aš nenoriu paniekinti didingos dovanos, kurią Dievas davė. Suprantate? Ir aš tikiu, kad Dvasios pripildytas vyras ar moteris, ar vaikas, kurie randasi po Dievo altoriumi, ilgai ten neužtruks, kol jie pradės kalbėti kalbomis. Suprantate? Aš tikiu, kad jis ar ji tai padarys.

⁹⁷ Taigi, jūs galite gauti Šventąją Dvasią ir galbūt jūs nekalbėjote kalbomis, kai gavote Ją. Suprantate? Bet jeigu jūs pastoviai visą laiką būsite Dievo akivaizdoje ir jus ištiks krikštas po krikšto, kažkas įvyks. Suprantate? Viena dieną jūs taip prisipildysite, kad nebegalėsite kalbėti apie nieką kitą; suprantate, jūs—jūs—jūs bandysite kažką pasakyti, jūs tiesiog daugiau nebegalėsite to pasakyti, ir jūs tiesiog negalėsite to pasakyti. Ir daugelį kartų, jeigu žmonės suvokdavo, kad tai buvo Šventoji Dvasia, jie toliau atverdavo savo širdis ir leisdavo Dievui kalbėti su jais.

⁹⁸ Biblijoje pasakyta: „Mikčiojančiomis lūpomis ir kitomis kalbomis Aš kalbėsiu šiai tautai“. Izaijo 28, suprantate, 28:18. Taigi, „Mikčiojančiomis lūpomis ir kitomis kalbomis Aš kalbėsiu“.

⁹⁹ Kas yra „mikčiojimas“? Žmogus, kuris negali aiškiai kalbėti, sako: „Aha, ah, ah, aha, ah, aha, ah, aha“. Jūs tiesiog. . . jūs mikčiojate, tiesiog bandote: „Aha, ah, aha“. Suprantate, tiesiog pripildytas Dvasia! Jis bando pasakyti. . . Kaip aš ketinau pasakyti: „Brolis Dže-Džek-. . . Dže-. . . Brolis Džek-. . . Brolis Dže-Dže-Džek-Džek-Džekson“. Matote, štai taip, jūs bandote pasakyti, jūs negalite to pasakyti. Suprantate, tai taip pripildytas Dvasia! Tai. . .

¹⁰⁰ Aš noriu jūsų paklausti, broliai, ar kada nors jautėte, kad Šventoji Dvasia jus taip stipriai sudrebina, kol jūs negalėjote nieko pasakyti, tiesiog sėdėjote tyliai, tiesiog sėdėjote ir verkėte? Ar jums yra taip buvę? Na, tai Šventoji Dvasia. Jeigu jūs. . . Daugelyje atvejų, priežastis, kodėl žmonės nekalba kalbomis, yra tame, kad jie nežino, kaip atsiduoti Dvasiai, ir ieško kažko toli, kai Ji yra tiesiai ant jų. Suprantate? Štai kodėl jie ne. . .

¹⁰¹ Ir tuomet kai kurie žmonės tiesiog emociškai įsijaučia ir sako krūvą žodžių, kurie neturi jokios reikšmės, ir vis dar neturi Šventosios Dvasios, ir bando sakyti, kad turi, nes jie kalbėjo kalbomis. „Iš jų vaisių pažinsite juos“, suprantate.

¹⁰² Taigi, ar yra klausimų? [Brolis Džiunior Džekson sako: „Broli Branhamai?“—Red.] Taip, broli. [„Aš džiaugiuosi, kad klausimas buvo užduotas, nes neabejoju, kai kam galbūt įdomu, kuo aš tikėjau ir mokiau ilgą laiką. Bet aš tikiu tuo, tiesiog taip, kaip jūs to mokėte.“.] Ačiū, broli Džeksonai. [„Nepriklausomai nuo to, kiek kartų aš galiu kalbėti kalbomis ar panašiai, jei mano gyvenimas neatspindi to, kas parašyta Biblijoje, tuomet aš esu ne ką geresnis už valkataujantį šunį gatvėje.“.] Teisingai. [„Ir aš

išvis nekalbėjau nežinoma kalba maždaug apie šešis mėnesius po to, kai gavau savo krikštą.“] Maždaug tokiu būdu tai ir aš padariau, broli Džekson.

¹⁰³ Aš gavau Šventosios Dvasios krikštą ten savo sandėliuke, suprantate. Ir maždaug po metų, ar kažkas panašaus, aš—aš . . . kalbėjau kalbomis.

¹⁰⁴ Ir maždaug po metų ar dviejų aš vėl pamokslavau bažnyčioje, ir aš—aš stovėjau štai taip ant pakylos, ir aš . . . Kai aš buvau jaunas ir nebuvau toks sustingęs ir senas, koks esu dabar, aš galėjau šiek tiek geriau judėti, ir pamokslaudavau labai emociškai. Aš stovėjau ten pamokslaudamas ir tiesiog pašokau ant pakylos. Tai buvo baptistų bažnyčioje, Miltauno Baptistų bažnyčioje, ir nuėjau tarp eilių, pamokslaudamas taip stipriai, kaip tik aš galėjau pamokslauti. Ir vos tik nustoją pamokslauti, Kažkas tiesiog nunešė mane ir pasakiau keletą žodžių, keturis ar penkis, ar šešis žodžius nežinoma kalba. Ir dar nespėjus man suvokti, ką aš darau, išgirdau save šaukiant: „Uola išsvargusioje žemėje, Prieglobstis audros metu“. Suprantate?

¹⁰⁵ Ir tuomet vieną dieną,ėjau geležinkeliu, ašėjau geležinkelio bėgiais, šioje Skotsburgo pusėje, patruliuodamas,ėjau geležinkelio bėgiais. Pūtė stiprus vėjas o, tai bent, ir ledas ant bėgių per visą trasą, ir aš perėjau, kad galėčiau nueiti savo trisdešimt tris tūkstančius; šešiasdešimt šeši driekėsi į kitą pusę, tarsi lygiagrečiai su bėgiais. Ir ašėjau bėgiais, ir staiga . . . Ašėjau ten, dainavau. Aš visada dainuodavau. Aš turėjau įvairias vietas, kur aš eidavau melstis. Ir ašėjau ten, dainuodamas, ir staiga aš supratau, kad kalbu kalbomis, suprantate, nežinodamas, ką aš darau.

¹⁰⁶ Kalbėjimas kalbomis ateina tokia užsidedime, kad žmogus vargiai žino, ką jis daro, ar, jie nežino, ką jie sako. Ir tokiu pat būdu išaiškinimas. Jie nežino, ką jie pasakys. Jie neturi jokio supratimo, kad jie tai pasakys, nes tai antgamtiška. Suprantate, tol, kol jūs įdedate į tai savo prigimtį, tuomet jūs ne . . . jūs—jūs—jūs turite tai natūraliai, suprantate. Bet jeigu kažkas tiesiog pagauna ir užvaldo jus, ir jūs tai darote. Suprantate?

¹⁰⁷ [Brolis Nevilas sako: „Broli Branhamai, ar aš galėčiau čia kai ką pasakyti?“—Red.] Žinoma, jūs galite, broli Nevilai. [„Taigi, ar taip sakydami jūs nenorite pasakyti, kad—kad kalboms turi būti tvarką tarnavime, jeigu žmogus negali to suvaldyti? Nes jis yra . . . Žmogus, turintis dovaną, turėtų ją suvaldyti.“] Jis gali suvaldyti save. Taip. Tiesiog kaip . . . [„Jūs turėtumėte būti pakankamai sąmoningas, kad žinotumėte, jog jis ruošiasi kalbėti kalbomis“] taip, teisingai [„arba jis jau nuo pradžių išėjęs iš tvarkos.“] Teisingai, jis jaučia tai. Suprantate? Taigi, kaip pasakyta Biblijoje: „Jeigu—jeigu kuris kalba kalbomis ir nėra išaiškintojo, tuomet tegul jis tyli“. Dabar, žinoma.

108 Sakykim, pavyzdžiui, aš stoviu čia, bet kuris, kai jūs ruošiatės šaukti, tai tas pats. Ar jūs kada nors pajutote, kaip Dievo jėga nužengia ant jūsų, kai jūs pradodate šūkauti? Kiek iš jūsų tai patyrė? Na, visi mes turėjome. Suprantate? Jūs tiesiog sėdite ten, jūs jaučiate, kaip tai ateina. Taigi, kartais būna, kai jūs galite tai numalšinti, suprantate. Jūs galite sulaikyti tai, suprantate, tai nėra teisinga.

109 Kas būtų, jeigu jūs stovėtumėte ir kalbėtumėtės su Jungtinių Valstijų prezidentu, arba stovėtumėte čia ir kalbėtumėtės su miesto meru, ir jūs kalbėtumėtės apie ką nors kita, tiesiog čia gatvėje, kalbėdamiesi su būriu žmonių, ir staiga pajustumėte, kad jūs galite šokinėti aukštyn ir žemyn, šaukti ir šūkauti: „Šlovė! Aleliuja!“ ir spardyti viską bei bėgioti gatve pirmyn ir atgal. Jie sakytų, kad esate pamišęs. Suprantate? Jie sakytų: „Tas žmogus pamišęs“. Suprantate?

110 Na, suprantate, jūs žinote geriau, nei daryti tai. Jūs susilaikote, nors tai tiesiog veržiasi iš jūsų ir jūs vargiai galite tai sulaikyti. Jūs sakote: „Taip, pone. Taip, pone. A-ha. M-hm. Taip. Taip, pone. A-ha“. Vaikine, tai tiesiog drasko jus į gabalėlius, bet jūs žinote, kad dabar reikia patylėti. Suprantate?

111 Kaip neseniai čia teismo rūmuose, jie turėjo kai kuriuos sekmininkus dėl–dėl kažko, ką jie darė, rėkavo per garsiai ar panašiai, kur tai–tai buvo visiškai teisėta, suprantate, teisėta. Bet kiekvieną kartą, kai teisėjas imdavo kalbėti arba norėdavo jiems ką nors pasakyti, jie kalbėdavo kalbomis. Suprantate? Teisėjas pasakė: „Išveskite iš čia tuos pamišusius žmones“. Suprantate?

112 Taigi, jeigu būtų buvęs kalbų išaiškinimas ir teisėjui būtų pasakyta: „TAIP SAKO VIEŠPATS“, – *toks ir toks* dalykas, kuris buvo tiesa: „TAIP SAKO VIEŠPATS! Teisėjau, kodėl jūs stovite čia ir teisiat mane, kai praeitą vakarą buvote su prostitute? Jos vardas buvo Sally Jones, ji gyveno 44, *tokioje ir tokioje ir tokioje* vietoje, štai taip. Kodėl jūs teisiat mane? Tai TAIP SAKO VIEŠPATS! Dabar paneigsite tai, ir jūs mirsite“. Taigi, o, broli! Čia jau kažkas kito.

113 Bet kai jūs tik stovite ir kalbate, ir jis pasakė: „Jūs jiems esate barbaras“. Jūs suprantate? Taigi, jūs žinote, kada reikia tylėti ir kada to nedaryti. Suprantate? Taigi, tai . . . Suprantate. Aš . . . Jūs suprantate mane dabar teisingai, jūs žinote, ką aš turiu omenyje. Suprantate? Tai yra. Žinoma . . .

114 Mes turime šį klausimą užrašytą tiesiai čia. Priežastis, dėl kurios aš jį taip laikiau, mes turime tą patį dalyką: „Ar jie turėtų tylėti?“ Jūs suprantate? Štai kodėl aš neatsakiau į tai daugiau nei tai, ką jūs sakėte. Bet dabar atėjo laikas atsakyti į jį, suprantate, tiesiog dabar. Ir mes taip pat tai paimsime šiame klausime čia, ir aš tiesiog grįšiu prie jo. Ar visi gerai suprantate šį klausimą?

[Brolis Fredas klausia: „**Broli Branhamai?**“—Red.] Taip, broli Fredai. [„**Ar—ar asmuo kalba Dvasioje, išreiškdamas žodžiais (sakykim, jis yra anglas ir gali kalbėti angliškai) ir ar Dvasia išreiškia žodžiais?**“]

115 Žinoma. Taip, pone. Suprantate, nes Šventoji Dvasia kalba visomis kalbomis. Suprantate? Sekminių dieną visos kalbos po Dangumi buvo susirinkusios kartu, suprantate. Kalbantys angliškai. . . Taigi, aš pats visada tai žinojau, broli Fredai, kad aš. . . jeigu aš kada nors pamokslauju pamokslą, kuriame yra koks nors patepimas - tai Dvasia išreiškia žodžiais, suprantate. Tai. . . Suprantate? Taigi, tai būtų nežinoma kalba žmogui, kuris nesupranta Anglų kalbos. Bet vis dėlto. . .

116 Ir lygiai kaip nežinoma kalba nėra „nežinoma“ kalba, tai. . . ten yra kas nors. . . Kaip Sekminių dieną, jie sakė, visi tie nusidėjęliai, jie pasakė: „Kaipgi mes kiekvienas girdime savo gimtąją kalba? Kaipgi mes *girdime* tuos galilėjiečius kalbančius mūsų gimtąją kalba?“ Ten iš viso nebuvo jokios „nežinomos“. Sekminėse nėra tokio dalyko kaip „nežinomos“ kalbos. Taigi, suprantate, tai visiškai ne pagal Raštą. Suprantate? Ten nebuvo nežinoma. . . tai nebuvo nežinoma kalba - tai buvo kalba. „Kaipgi mes kiekvienas girdime savo gimtąją kalba?“ Nieko nežinomo tame nebuvo. Suprantate? Tai. . . ar dabar yra koku nors klausimų apie tai dabar, tiesiog prieš mums paliekant tai? „Kaipgi mes kiekvienas girdime savo kalba?“ Suprantate?

117 [Brolis sako: „Štai—štai kur kur yra nedidelė klaida dėl žmogiškojo silpnumo, ir kai žmonės nesugeba nieko priimti, tik sako: „Aš nepatikėsiu tuo jokių būdų, tik pagal Darbų 2:4“—Red.] Na, jeigu jie turėtų tai pagal Darbų 2:4, jie tikrai nekalbėtų nežinoma kalba. [„Ne, kalba“.] M—hm. Jiems turėtų kalbėti ta—ta kalba, kad žmonės girdėtų jus, suprantate, kadangi „kiekvienas žmogus girdėjo savo kalba“.

118 Taigi, jeigu aš tiesiog dabar gaunu Šventąją Dvasią, pagal. . . aš sakau. . . Aš manau, kad čia yra vienas brolis, trokštantis Šventosios Dvasios, kuris yra—yra—yra brolis Vudās. Ar taip, broli Vudai? Aš neketinau jūsų pakviesti, bet visi. . . mes čia tiesiog esame broliai ir mes norime tai pasakyti. Ir jis trokšta Šventosios Dvasios krikšto. Taigi, jeigu brolis Banks gavo Šventąją Dvasią čia, teisingu būdu, jeigu jis gavo Ją pagal Bibliją, jis atsistotų ten ir kalbėtų, jis kalbėtų angliškai, ir sakytų: „Jėzus Kristus, Dievo Sūnus prisikėlė“, - jis išsakė tai su ugninga pranašyste, kuri pasako tai. „Aš žinau, kad Jis prisikėlė, nes Jis ką tik atėjo į mano širdį. Jis yra Dievo Sūnus! Mano nuodėmės dingo, kažkas su manimi atsitiko“. Suprantate? Štai taip. Tai yra kalbėjimas. . .

„Kaipgi mes kiekvienas girdime savo kalba?“

119 Tarkim, kas jeigu mes, Indianos žmonės, kalbėtume kitokia kalba nei kentukiečiai, o brolis Banks yra kentukietis? Ir tuomet

jie kalbėjo kita kalba, ir čia mes žinome, kad jis negali kalbėti Indianos kalba. Ir tuomet jis atsistoja ten, kalbėdamas Indianos kalba, ir žinant, kad jis jos nežino. Suprantate? Ir mes girdime jį, kalbantį Indianos kalba, jis galvoja, kad jis kalba kentukiečių kalba. Jis tiesiog liudija: „Šlovė Dievui! Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų. Aleliuja!“, - bet mes girdime jį, kalbantį Indianos kalba.

¹²⁰ Tokiu būdu tai buvo Sekminių dieną. Suprantate? „Kaip mes kiekvienas girdime, - suprantate, - štai, argi ne visi šitie kalbantys yra galilėjiečiai“, - suprantate, kentukiečiai? „Ir kaip mes, Indianos, Ohajo, Ilinojaus, Maino, Masačusetso ir Kalifornijos gyventojai, girdime jį savo gimtąja kalba?“ Supratote mintį? Suprantate, tai yra įkvėpimas. Suprantate, tai įkvėpimas, kad jie išgirstų, tai įkvėpimas jiems.

¹²¹ Suprantate, pamokslas. . . esmė jo tame, kad tai yra Jėzaus Kristaus prisikėlimo liudijimas. Suprantate, teisingai. Taigi, jeigu Dievas negyvena to Gyvenimo jūmyse, nesvarbu, kiek jūs apie Jį liudijate, jūs vis dar Jo neturite. Suprantate? Teisingai. Kaip gerai jūs. . .

¹²² Ar dabar yra dar vienas klausimas? [Brolis Roy Roberson sako: „Na, broli Branhamai, aš manau, kad mes matėme tai vykstant maldos eilėje, ta ispanų mergaitė“—Red.] Taip. Labai gerai, broli Roy. Tai buvo ten, kur aš dabar vykstu, Beaumonte—Beaumonte. Ar tai buvo Beaumonte? Taip, pone.

¹²³ Taigi, maldos eilė buvo sustabdyta. Ten ant pakylės užlipo nedidukė ispanų mergaitė. Na, tiesą sakant, aš manau, kad aš ruošiausi išeiti, ar ne taip? Hovard lydėjo mane prie išėjimo, ir—ir ši. . . Aš—aš—aš išgirdau, kaip kažkas verkia, tai buvo nedidukė ispanų mergaitė, o, maždaug penkiolikos, šešiolikos metų, tiesiai. . . tiesiog vaikas. Ir—ir aš pažvelgiau, ir ji būtų buvusi sekanti maldos eilėje, jeigu aš būčiau tęsęs toliau. Aš ten turėjau krūvelę, ji būtų buvusi sekanti pagal maldos kortelę. Aš pasakiau: „Atveskite ją“. Taigi jie atvedė ją. Aš vykau į kitą susirinkimą, ir aš pasakiau: „Atveskite ją“.

¹²⁴ Taigi, kai sužinojau, aš pasakiau jai maždaug taip: „Dabar, ar tu patikėsi? Jeigu Jėzus padės man ir aš pasakysiu tau, kas su tavimi yra negerai, ar tu patikėsi, kad—kad Jis išgydys tave?“ Ir ji tiesiog stovėjo nuleidusi galvą. Aš pagalvojau, kad ji tikriausiai kurčnebylė. Suprantate?

¹²⁵ Taigi, kai aš vėl pažvelgiau, aš tariau: „Ne, ji tiesiog negali kalbėti angliškai“. Taigi jie pakvietė ten vertėją, ir aš paklausiau: „Ar tu patikėsi?“ Ir ji linktelėjo. . . Tuomet, žinoma, ji galėjo suprasti per vertėją. Suprantate?

¹²⁶ Na, tuomet aš pasakiau. . . Aš pažvelgiau ir pamačiau regėjimą. Aš pasakiau: „Aš matau tave, sėdinčią prie senamadiško židinio, virš kurio kybo didelis virdulys, pilnas geltonų kukurūzų spragėsių. Tu, o- . . .“ Jūs prisimenate tai,

broli Roy? Aš pasakiau: „Tu persivalgei tų kukurūzų. Ir kai tai padarei, tu smarkiai susirgai, ir tavo motina paguldė tave ant lovos, ir tau prasidėjo epilepsijos priepuoliai“. Ir aš pasakiau: „Nuo to laiko tau jie tęsiasi iki šiol“.

127 Ir tuomet ji atsigręžė į vertėją ir pasakė jam savo gimtąja kalba: „Aš maniau, kad jis negali kalbėti angliškai. . . ar kalbėti ispaniškai!“

128 Ir jis atsisuko į mane ir paklausė: „Jūs nekalbėjote ispaniškai, ar ne?“

129 Aš atsakiau: „Ne“. Taigi mes perklausėme įrašo, sustabdėme garsajuostę, tai buvo absoliučiai Anglų kalba.

130 Bet tuomet vertėjas pasakė: „Tu pasakyk man, ką jis tuomet pasakė“. Suprantate, jis norėjo gauti vertimą. Pasakė: „Pasakyk man, ką jis pasakė“. Ir ji pasakė jam tuos pačius žodžius, ir jis juos man išvertė.

131 Taigi, ji girdėjo mane savo gimtąja kalba, o aš kalbėjau angliškai. Ji girdėjo tai ispaniškai. „Kaipgi mes kiekvienas girdime savo gimtąja kalba?“ Ir vaikas buvo išgydytas. Suprantate, štai taip, tai nuostabūs Dievo darbai.

[Brolis klausia: „**Tuomet indas, kuriame yra Šventoji Dvasia, ne . . . bus tiesiog indas, ir Tas, kuris pripildo jį, gali pripildyti jį, gali pripildyti kuo Jis . . . ?**“—Red.]

132 Kuo Jis tik nori, tai tiesa. Visiškai teisingai. Ir tuomet stebėkite, kuo jis pripildytas, tuomet jūs žinosite, ar jūs gavote Šventąją Dvasią, ar ne. Suprantate? Tiesiog stebėkite, kuo jis pripildytas. Jeigu—jeigu indas pripildytas nešvarumais, tuomet tai ne Dievo indas. Bet jeigu pripildytas tyrumu, tuomet tai Dievo indas. Suprantate, ką aš turiu omenyje? [Brolis sako: „Ir indas, yra laikai, kai indas bus naudojamas ir nežinos, tuo metu nežinos, kad jis buvo panaudojamas?“—Red.] O, žinoma. [Brolis pateikia liudijimą.] M-hm. M-hm. Tai visiškai teisingai, žinoma. O, mes visi, mes matome tai. Aš mačiau tai daugelį kartų. Taip, pone. Taip, pone. Mes visi. . . Mes žinome, kad esame susipažinę su šiais dalykais.

Aš manau, tai buvo numeris keturi: **Ar visi—ar visi Šventosios Dvasios pripildyti žmonės anksčiau ar vėliau kalba kalbomis? Aš randu, kur Paulius pasakė: „Aš kalbu kalbomis daugiau nei—nei jie visi“.**

Taigi, ką aš dabar manau, užbaigiant brolio klausimą:

Paulius, kalbantis kalbomis daugiau nei visi.

133 Paulius buvo protingas žmogus, jis pats mokėjo daug kalbų. Suprantate, jis galėjo kalbėti su. . . jis. . . Prisimenate, kai jis pateko į teismą, jis galėjo kalbėti viena kalba ar kita kalba, ar kokia tai bebūtų. Ir tai žmonėms nežinomos kalbos, bet tai nebuvo įkvepianti. Tai buvo šnekamoji kalba, suprantate. Bet. . . ir. . .

134 Bet aš tikiu, kad Dvasios pripildytas asmuo, kuris gyvena po Dievo altoriumi, be abejonės, anksčiau ar vėliau, turės kalbėjimą kalbomis išgyvenimą, kadangi pagal Pauliaus aprašymą tai yra vienas iš žemiausių ir mažiausių dalykų. Jeigu jūs juos sudėliotumėte eilės tvarka, tai yra paskutinis dalykas dovanų eilėje, suprantate - kalbėjimas kalbomis.

135 Bet dabar, pirma, jūs esate pakrikštytas... Čia, kiekvienas iš jūsų esate dovanos. Aš esu išorėje. Taigi, „Pro vienas duris, viena Dvasia“, - vienos durys veda į šį kambarį. Teisingai? Taigi, aš negaliu įeiti *tu*o keliu, negaliu įeiti *šiuo* keliu ir grįžti *tu*o keliu. Suprantate? Kaip man patekti *čia*? Per brolių Roberson? Ne, pone. Per, na, tarkim, brolių Leo? Jeigu jis būtų kalbėjimo kalbomis dovana, suprantate, ar aš einu per Leo? Ne, pone. M-hm. Na, kaip man įeiti? „Per vienas Duris, per vieną Dvasią“. Dvasia nėra vien tik kalbos. Ne. Suprantate? Suprantate: „Viena Dvasia aš esu pakrikštytas į šį Kūną“.

136 Taigi, *tai* yra Dvasia, *jūs* visi esate dovanos. Jūs sakote: „Na, Dieve palaimink!“ Aš nueisiu ir pasakysiu, čia-čia yra brolis Vudas, jis - stebuklai. Suprantate? „O, aš padariau stebuklą. Aš žinau, kad gavau Šventąją Dvasią, nes aš padariau stebuklą“. Ne vienu „stebuklu“ mes visi esame pakrikštyti į Kūną.

137 Tuomet einate pas brolių Džunie, jis - pažinimas: „Na, na, aš turiu Biblijos pažinimą! Vaikine, sakau tau, aš žinau, kad gavau Šventąją Dvasią, kadangi turiu tai“. Ne, tai vis dar nėra įėjimas.

138 Gerai. Ne per brolių Leo, ne per brolių Vud, ne-ne per brolių Džunie. Suprantate? Ne. Bet vienu kuo? [Susirinkimas sako: „Dvasia!“—Red.] Gerai. Aš esu pakrikštytas į šį Kūną, dabar aš esu jame, taigi kur Tėvas ketina mane panaudoti? Suprantate? Taip jau atsitiko, kad Leo sėdėjo netoli durų; neabejoju, tai bus vienas iš pirmųjų dalykų, kurie įvyks. Tačiau taip gali ir nebūti. Aš galbūt būsiu daug turtingesnis Dvasioje, kol aš galėčiau nueiti čia pas brolių Vud, aplenkdamas visa kita. Jūs negalite man dabar pasakyti, kad aš neturiu Šventosios Dvasios, kadangi aš esu šiame Kūne per krikštą. Bet Dievas niekada neatvedė manęs čia, kad pasakyčiau: „Na, palaimink Dieve, manau, aš dabar atsisisėsiu, ramiai, aš keliauju į Dangų“. Ah! Suprantate, ką aš turiu omenyje?

139 Bet aš galėčiau grįžti atgal iš čia, iš čia, atgal į ten. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Aš galiu eiti iš vieno kraštutinumo į kitą, ar galbūt eisiu per vidurį, ar bet kur. Bet kažkas įvyks, kažkas turi įvykti. Ir kas tai? Per Dvasios krikštą man parodoma, kad aš esu Kūne, „Viena Dvasia“. Ar supratote tai, broli, čia? Gerai! Ar tai? Gerai.

112. Kokia tvarka per tarnavimą turi būti naudojamos kalbos ir pranašystės, (Ar jos iš viso neturi būti naudojamos tarnavimo metu! Suprantate?) kad būtų pašlovinas Dievas (Visiškai ne!), ir ugdoma bažnyčia? Aš žinau, kad žmonės

sako, jog pranašo dvasia — aš žinau — aš — aš žinau . . . (Ž . . . aš manau, kad . . . Ne, atleiskite, tai buvo „Biblija“, B-i-b-l-i-j-a. Aš pradėjau ž-m-o-n-ė-s ar kažką panašaus. Ne.) **Biblijoje sakoma: „Pranašo dvasia paklusta pranašui“.** (Bütent.)

¹⁴⁰ Dvasinis kalbėjimas kalbomis ir pranašavimas yra skirti bažnyčios ugdymui, tačiau jie turi ir savo tarnystę. Suprantate? Tai neturi trukdyti, kol bažnyčios pranašas yra . . . susirinkimas yra tvarkoje. Suprantate? Niekada neturi pertraukti susirinkimo.

¹⁴¹ Dabar, suprantate, „pranašų dvasios“. Mes—mes dabar turime kitą klausimą, palikime jį tiesiog minutėlei. Suprantate, tikras teisingas būdas šių . . . naudoti šias dovanas . . . Tai atsakymas į daugelį dovanų, suprantate. Kai mes prieisime prie jų, mes pasakysime, kad atsakėme į tai šiame pirmame, šiam asmeniui čia. Suprantate? Tai numeris penki:

Ar kalbos ir pranašystės turi būti naudojamos per tarnavimą, kad pašlovinti Dievą?

¹⁴² Jūs suprantate, taigi, tarnautojas . . . jeigu tarnautojas yra Dievo pateptas, ir bažnyčia yra tvarkoje, taigi, teisingas būdas . . . Daugelis iš jūsų žinote, kaip aš—aš kalbėjau su jumis apie „turint nustatytą tvarką“. Šios dovanos turėtų . . . Taigi, tai ką mes darysime bažnyčioje, jeigu Viešpaties valia. Taigi, aš stebiu, aš matau kai ką, palikdamas brolių Nevilą ir kitus čia esančius brolius tvarkoje. Taigi, jūs . . . Ir kai daugelis iš šių brolių yra jauni broliai.

¹⁴³ Taigi, aš—aš visiems jums esu senyvas veteranas šiame Kelyje. Aš buvau Jame jau trisdešimt vienerius metus. Tai buvo maždaug prieš trisdešimt metų, aš padėjau ten tą akmenį. Man teko susidurti su viskuo, su kuo tik buvo galima susidurti, ir jums taip pat geriau žinoti, apie ką jūs kalbate, kai jūs prieinate prie to. Jums geriau ne tik žinoti tai, geriau, kad Dievas būtų ten ir palaikytų tai, kai jūs eisite—kai jūs eisite per tai.

¹⁴⁴ Dabar, pats sėkmingiausias būdas tai padaryti, taigi, jūs galite pravesti specialų susirinkimą. Aš manau, kad jie tai padarė Pirmame Korintiečiams 14: „Jei kažkas bus apreikšta šalia sėdinčiajam, tegul kitas tuomet tyli“. Aš manau tai buvo „ypatingas susirinkimas dėl dovanų“, kas būtų gerai. Jeigu jie norėtų surengti specialų susirinkimą, kuriame visi žmonės, turintys dovanas, susirinktų kartą per savaitę, turintys dovanas, ir ateitų į bažnyčią, tai būtų puiku. Tegul jie turi tą susirinkimą, nėra . . . nebus pamokslavimo, tai dėl Dvasios dovanų.

¹⁴⁵ Tai ne pašaliniams ir netikintiems. Jie ateitų, atsisėstų, sakytų . . . Vienas atsistoja ir pradeda: „a-a“, - kalba kalbomis; kitas sako: „va-a“. „Kas čia darosi!“ Jie ateitų ir klausytų: „Kur dainavimas? Kur visa kita?“ Suprantate?

146 Bet dabar, tie, kurie kalba kalbomis, daugelis iš jų (ir išaiškina, ir taip toliau) yra kūdikiai Evangelijoje. Suprantate? Ne—neįžeidinėkite jų, leiskite jiems—leiskite jiems augti, kol ta dovana . . . Kai kurios iš jų, jūs galite pamatyti, kaip šėtonas bando įlysti į kai kurias. Žinoma, veteranai, mes—mes—mes matome tai. Suprantate, mes galime pagauti tai, o jūs stebėkite tai.

147 Čia ne taip seniai vienas tarnautojas, sėdi dabar tiesiai čia, atėjo pas mane ir papasakojo man, pasikvietė mane į namus, labai brangus brolis.

148 Aš kalbu ne tam, kad jis sėdi čia, bet jūs visi esate *brangūs* broliai. Jei aš taip negalvočiau, aš pasakyčiau jums: „Pirmiausia išsiaiškinkime šį dalyką tarp mūsų“. Suprantate? Teisingai. Suprantate? Aš myliu jus visus, ir aš esu čia tik su tolerantiškumo dvasia Biblijai, suprantate, kad padėčiau. Suprantate?

149 Šis brolis pasikvietė mane į savo namus . . . viena moteris, ir ta moteris buvo neteisi. Ir tai . . . Aš niekada nemačiau tos moters, bet aš girdėjau tai garsajuostėje, kaip ji išaiškina kalbas ir kažką sako. Jūs iškart galite tai suprasti.

150 Vieną dieną, pas kitą tarnautoją, ir aš, iš to paties asmens, mes sėdėjome ant kelmo, medžiojome voveres, ir kalbėjomės apie tai. Ir abu dabar čia esantys tarnautojai žino, kuo tai baigėsi. Suprantate, tiesiog, jūs stebėkite.

151 Kai jūs, tarnautojai, pataisote žmogų dėl dovanos, kai jūs pataisote juos, pataisote juos pagal Raštą, o jie išsiveidžia, atminkite, tai nebuvo Dievo Dvasia, kadangi Dievo Dvasia negali išsiveisti ant Savo Žodžio. Jis ateina pas Savo Žodį. Suprantate, jis visada nori. Tikras Dievo šventasis nori laikytis taisyklių. Taip, pone.

152 Aš noriu, kad mane pataisytų. Aš noriu, kad Šventoji Dvasia pataisytų mane dėl to, ką darau neteisingai. Aš nenoriu jokio pakaitalo. Aš—aš noriu tikro dalyko arba nieko, tiesiog palikite mane ramybėje, iš viso ne—neleiskite man nieko turėti. Suprantate? Nes aš geriau darysiu tai, nei užtrauksiu gėdą Kristui.

153 Ir aš nieko nemokyčiau, ir nieko nekalbėčiau, nebent tai Raštas . . .

154 Ir jeigu koks nors brolis, koks nors krikščionis brolis pamatytų mane mokantį kažką neteisingo, aš būčiau dėkingas, jei po tarnavimo jūs pakviestumėte mane į šalį ir pasakytumėte: „Broli Branhamai, aš norėčiau užėti į jūsų kambarį ir pasikalbėti su jumis, nes jūs klystate dėl kai ko“. Suprantate? Aš—aš tikrai būčiau dėkingas už tai, broli, nes aš noriu būti teisus. Aš noriu to.

155 Taigi, visi mes norime būti teisūs, štai kodėl mes norime—mes norime kalbėti šiuos dalykus. Ir jie turi pereiti per visą Raštą, suprantate, kad Raštas būtų susietas tarpusavyje.

156 Taigi, kalbėjimas kalbomis turėtų būti. . . Dabar, šiek tiek vėliau. . . Taigi, dabar tegu tai vyksta kurį laiką. Suprantate, aš patarčiau jums tiesiog palikti tai ir tegul tai būna. Dabar jums, tarnautojai, jums pastoriai, tiesiog palikite tai, kol šie kūdikiai šiek tiek paaugs. Taigi, galbūt anksčiau ar vėliau, jei tai priešas, kuris bando apgauti tą žmogų - tai pasirodys. Mes nesame per daug tikri.

157 Taigi, po to, prieš pradėdami tai daryti, pasitelkite išminties dvasią, dvasių išvalgumą, suprantate, kad išsiaiškintumėte. Pirmas dalykas, žinote, jūs pradėdate pastebėti, kad kažkas pradeda matyti, jog čia kažkas šiek tiek negerai, tame išvalgume. Tuomet pažaiskite, kaip su kūdikiu kurį laiką. Suprantate? Tada, kai jūs pamatysite, kad išvalgumas darosi klaidingas, tuomet pataisykite tai. Ir jeigu tai. . . jei tai yra nuo Dievo, jis atlaikys pataisymą Žodžiu. Suprantate?

158 Tarkim, pavyzdžiui, aš pasakysiu, kad mes kalbėjome kalbomis, kažkas, mes. . . tai yra grupelė žmonių, turinčių dovanas. Ir Leo atsistojo ir kalbėjo kalbomis; tuomet, ir brolis čia, Villard, pateikė išaiškinimą. Gerai. Dabar, aš noriu pasakyti, kad brolis Nevilas ir brolis Džunie ir brolis Villard Collins buvo išvelgėjai, suprantate. Dabar, kadangi Leo kalbėjo. . . Taigi, mes tiesiog esame čia, kaip nedideliame šventųjų susirinkime, dovanų susirinkime, ir Leo kalbėjo, ir Villard pateikė čia išaiškinimą, ir jis pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS! „Trečiadienio vakarą čia ateis moteris, ir ji—ji bus agresyvi. Pasakykite broliui Branhamui, kad jis nesmerktų jos, nes ji yra pamišusi. Bet pasakykite jam, kad nusivestų ją prie kampo, nes būtent kampe ji kartą padarė nedorą dalyką ir įvyko tam tikras dalykas““. Suprantate? Tai skamba labai gerai, ar ne? Suprantate? Gerai.

159 Taigi, bet pirmas dalykas, žinote, Senajame Rašte, nesvarbu, ką pasakė pranašas ar ką kitas pasakė, pirmiausia tai buvo patikrinta Urimu ir Tumimu. Suprantate, tai nuėjo prie Žodžio. Ir jeigu tos šviesos nesušvytėdavo, jie palikdavo tai. Suprantate?

160 Ir dabar, pirmas dalykas, grįžkime prie Žodžio. Taigi, *šis* žmogus kalbėjo kalbomis, viskas gerai. *Šis* išaiškintas, skambėjo gerai. Bet Žodis pasakė: „Pirma te būna tai įvertinta dviejų ar trijų teisėjų“. Nuneškite tai prie Urimo ir Tumimo.

161 Dabar, pirmas dalykas, Villard Collins sako: „Tai buvo iš Viešpaties“. Džunie sako: „Tai nuo Viešpaties—Viešpaties“. Tai du iš trijų. Gerai, tai užrašoma ant popieriaus lapo, tai buvo pasakyta tiesiai čia, šioje bažnyčioje. Tuomet, kai žmonės, kurie mato įvykstant tai, kas buvo perskaityta dar prieš tam įvykstant, jie sako: „Broli, tai Dievas! Matote, tai Dievas!“

162 Bet kas, jeigu tai neįvyksta, kas tada atsitinka? Suprantate? (Dabar mes prieisime prie kito dalyko, kurį aš galėčiau paminėti tiesiai čia: „Ar visa pranašystė pilnumoje... visi išaiškinimai ir pranašiški pranešimai?“) Dabar, minutėlę. Taigi, kas jeigu tai neįvyko? Tuomet *Leo* kalbėjo klaidingoje dvasioje; *jis* pateikė klaidingą išaiškinimą; ir *jūs* priėmėte klaidingą sprendimą. Tuomet išmeskite tą dalyką iš savęs. Jūs nenorite to. Tai neteisinga. Palikite tai. Tai šėtonas. Suprantate? [Tuščia vieta juostoje—Red.] „Aš nesu pamokslininkas, bet aš—aš esu išaiškintojas. Suprantate, aš esu išaiškintojas, Viešpatie, aš—aš nesu pamokslininkas. aš. . .“ Brolis *Leo* sako: „Viešpatie, aš nesu pamokslininkas, bet aš—aš gavau kalbų dovaną, ir šėtonas tame sutrikdė mane. Dieve, patrauk šį dalyką nuo manęs“. *Jūs* sakote: „Viešpatie, Tu suteikei man įžvalgumo dvasią, ir aš daug kartų mačiau, kaip Tu tai padarei, kaip tai galėjo nutikti? Tėve, apvalyk mane! Kas nutiko?“ Suprantate, štai taip, tuomet jūs turite tai iš tikrųjų.

163 Suprantate, tai eilinis šventųjų susirinkimas. Aš manau, kad taip ir buvo Biblijoje, kadangi Paulius pasakė: „Jeigu vienas pranašauja ir kažkas yra pranašaujama, kažkas bus. . . ir kažkas bus apreikšta vienam sėdinčiajam; tegul jis tyli, kol pirma šis pakalbės, tuomet jis gali kalbėti. Ir jūs *visi* po vieną galite pranašauti“. Taigi, tai negali būti eiliniame susirinkime, jūs tai žinote, kiekvienas iš jų nebūtų galėjęs pranašauti.

164 Taigi, kad būtumėte tikri, jog tai nuo Dievo, suprantate, kadangi jei tai tik kvailystė - tai ne nuo Dievo. Jeigu tai neįvyksta - tai ne nuo Dievo. Suprantate? Tai turi įvykti. Ir—ir todėl mūsų bažnyčiose, suprantate, broli, tuomet mes turime tvirtą bažnyčią, suprantate, kur niekas negali pasakyti, kad kas nors buvo pasakyta ar padaryta. . .

165 Pažvelkite, kokioje aš padėtyje atsirandu, kai esu prieš visuomenę. Pažvelkite į tai! Kaip dėl vienos klaidos tame? Suprantate? Nes aš pasitikiu Juo. Suprantate? Aš pasitikiu Juo. Kažkas paklaus: „Ar jūs bijote suklysti, broli Branhamai?“ Ne, ne, a-ha, nebijojau suklysti. Aš tikiu Juo. Jis yra mano Apsauga. Aš esu paskirtas tai daryti, todėl aš pasiliksiu tame.

166 Jeigu Dievas paskyrė jus kažką atlikti, tuomet Jis yra jūsų Apsauga. Suprantate, Jis apsaugos jus. Jeigu Jis siuntė jus, Jis patvirtins jūsų žodį. Tuomet jūs esate ambasadorius. *Jūs esate* ambasadorius su kalbų dovana; *jūs esate* ambasadorius su išaiškinimo dovana; *jūs esate* ambasadorius su įžvalgumo dovana; visi jūs trys. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tuomet ką jūs turite? Jūs turite tvirtą bažnyčią. Jūs nebijote. Stovi taip, ne daugiau nei vakar. . .

167 Štai, aš buvau čia susirinkime. Čia atvyko vienas anglas, vienas vyrukas iš Anglijos, bandė nusižudyti. Brolis Banks atėjo ten ir pasakė: „Jis buvo ten keturias ar penkias dienas“.

Aš turėjau daug reikalų, bet jis pasakė: „Vaikinas ruošiasi nusižudyti“. „Votervju“ viešbutyje, ten man papasakojo apie to vaikinio būklę.

¹⁶⁸ Ir aš nuėjau į kambarį pasimelsti už jį. Aš grįžau ir pasakiau: „Taigi, broli Banks, aš niekada to vyro nemačiau ir nieko apie jį nežinau, bet pasakysiu jums, prieš man ten nuvykstant, kas su juo yra negerai“. Ar ne taip, broli Banks? Ir kai mes ten nuvykome, Šventoji Dvasia nužengė ir pasakė jam, kas tai padarė, ir viską apie jį, ir kur jis buvo, ir visą savo gyvenimą. Jis tiesiog vos nenuvirto.

¹⁶⁹ „Ar jūs bijote suklysti, broli Branhamai, kalbėdamas žmogui kažką panašaus?“ Kaip ant pakylės, sakant vyrui, kad jis neištikimas savo žmonai, susilaukė kūdikio nuo kitos moters? Jis ėmes jus į kalėjimą. Geriau būkite teisus! Suprantate? Suprantate? Nebijokite, jei tai Dievas. Bet jeigu jūs nebijote. . . Jeigu—jeigu jūs nežinote, kad tai Dievas, tuomet tylėkite, kol jūs sužinosite, kad tai Dievas. Teisingai? Būkite tikri, kad jūs esate teisūs, ir tuomet pirmyn.

¹⁷⁰ Taigi, tai sunkus mokymas, broli, bet jūs esate mano broliai. Jūs—jūs—jūs esate jauni tarnautojai, kurie ateinate, o aš esu pagyvenęs žmogus, vieną iš tų dienų aš išeisiu. Suprantate? Ir taigi, jūs būkite tikri, kad tai—tai teisinga.

¹⁷¹ Išeinant iš kambario. . . Galbūt aš paimsiu tai šiek tiek vėliau čia. Vaikinas. . . Na, aš pasakysiu dabar dalį to. Vakar su broliu Banks buvome labai užsiėmę (o, tai bent) stengėmės kaip įmanydami, ir aš—aš pasakysiu jums, ką aš ruošiausi padaryti šiame susirinkime. Leo ir Gene, ir dar keli iš mūsų ketino ten nuvykti, ir broliai, ir sakė, kad mes vykstame medžioti kiaulių, medžioti šernus. Jie Arizonoje turi penkias dienas šernų medžiojimui, po to, kai susirinkimas pasibaigs, mūsų susirinkimas baigsis. Mes vykstame vienai dienai į Feniksą, ir turime laukti penkias dienas, kol turėsime kitą, keturias dienas iki kito susirinkimo. Mes turime būti ten, Arizonoje. Na, taip atsitiko, kad kaip tik tuo metu atsidaro šernų medžioklės sezonas.

¹⁷² Taigi, aš norėjau nueiti pašaudyti iš savo mažojo šautuvo, kad įsitikinčiau, ar viskas gerai. Banks ėjo su manimi. Mes ejome pro vartus, ejome pro vartus. Štai ateina žmogus, kuris eina tiesiai virš to užrašo (suprantate, pasakė: „Prašau, neprašykite brolio Branhamo“).

¹⁷³ Suprantate, priežastis, dėl kurios jie tai daro. . . tai ne dėl sergančių žmonių. Tai bent, ir namuose, paklauskite Banks, jis gyvena šalia manęs. Žmonės ateina, dieną ir naktį, ir visa kita, su sergančiais vaikais ir visa kita. Mes niekada neatmetame tokio žmogaus. Bet. . .

¹⁷⁴ Ir jie pakvietė mane, Leo ir kitus, ten iš prie priekabos, ir Džimas, ir kiti: „Čia yra žmogus su sergančiu kūdikiu. Ir čia

žmogus, sergantis vėžiu“. Mes viską atidedame į šalį ir vykstame pas jį.

¹⁷⁵ Praeitą vakarą mane iškvietė į ligoninės kambarį, kur kažkas mane pakvietė, ir tas žmogus net neleido man įeiti, kai aš ten nuvykau. Suprantate, kažkas tiesiog susijaudino. Bet viskas gerai, aš vis tiek vykstu. Suprantate? Nes mano pareiga nueiti, pažiūrėti, ir pastengti kažkam padėti.

¹⁷⁶ Na, šis užrašas skirtas ne tam. Bet šis vyras, kai tik mes sėdome į automobilį, ir brolis Banks žino, kad aš turėjau. . . . Kažkaip laukiau tuose namuose. Ten kažkas užėjo pas brolių Banks ir užlaikė jį. Ir vos ten nuvykau, aš buvau užlaikytas. Tuomet, kai tik mes paėmėme savo šautuvus ir pradėjome lipti į automobilį, štai ateina žmogus. Jis priėjo ten.

¹⁷⁷ Ir aš tiesiog ruošiausi pasakyti jam, išėjau ten ir paskambinau tuo numeriu (BUTler 2-1519) prie to užrašo. [Telefono numeris buvo pakeistas.—Red.] Aš pasakiau: „Mes skubame“.

Pasakė: „Aš manau, kad skubate, pone“.

Aš pasakiau: „Mano vardas. . .“

¹⁷⁸ Pirma aš priėjau, jis paklausė: „Kaip jūs laikotės?“ Ir aš pamačiau, kad jis nežinojo, kas aš esu.

Aš pasakiau: „Mano vardas Branhamas“.

Jis paklausė: „Jūs esate brolis Branhamas?“

Aš atsakiau: „Aš esu“.

¹⁷⁹ Ir jis pasakė: „Aš—aš. . . aš norėjau susitikti su jumis, broli Branhamai“. Tarė: „Aš matau, jūs ruošiatės išvykti“.

Aš atsakiau: „Taip, pone, ruošiuosi“.

Jis tarė: „Aš žinau, kad jūs skubate“.

Aš pasakiau: „Tiesiog dabar, pone“.

¹⁸⁰ Ir jis pasakė: „Na, aš tik norėjau pakalbėti su jumis keletą minučių“.

¹⁸¹ Ir aš tiesiog ruošiausi jam pasakyti; ir Šventoji Dvasia pasakė: „Nuvesk jį į kambarį, tu gali jam padėti“. Taigi, štai, tai viską pakeičia. Ginklas tiesiog padėtas į šalį, ir visa kita - pirmiausia Dievo darbas. Suprantate? Ir jis pasakė. . .

¹⁸² Aš pasakiau: „Ateikite, eikite su manimi“. Aš tariau: „Aš po kurio laiko sugrįšiu, broli Banks“.

Jis pasakė: „Tai dėl mano sielos, broli Branhamai“.

Aš pasakiau: „Gerai, ateikite“.

Įėjome į namus, Meda paklausė: „Ar tu dar neišvykai?“

¹⁸³ Aš atsakiau: „Ne, ne, ne, čia yra žmogus“. Aš pasakiau: „Laikyk vaikus kitame kambaryje“. Aš nuvedžiau jį į poilsio kambarį, pasodinau. Vos tik atsisėdo. . .

184 Tas žmogus praeitą vakarą buvo bažnyčioje. Ar jis atėjo, Banks? Ar jūs. . . Taip, na, jis praeitą vakarą turėjo ateiti. Jis buvo tiesiog. . .

185 Pirmas dalykas, Šventoji Dvasia pradėjo sakyti jam, kas jis buvo, ką jis padarė, kas nutiko per visą jo gyvenimą, viską apie tai, suprantate, tiesiog tiksliai, pasakydama jam viską. Banks yra liudytojas. Niekada nepravėrė savo burnos ir nepasakė man nei dviejų žodžių; ir štai Jis atėjo, pasakydamas jam: „Tu buvai valkata, o iš tikrųjų gyvenai Madisone. Tu ką tik atvykai iš Evansvilio, Indiana. Tu buvai ten, toje Biblijos mokykloje, kultas, viską supainiojai. Tu ką tik prieš keletą minučių atvykai į Luisvilį. Ten buvo žmogus, ir žmogus pasakė tau (kad atsisėstum ir pavalgytum su juo), pasakė tau, kad atvyktum čia ir susitiktum su manimi, ir „jis padės tau išbristi iš bėdos“. Aš pasakiau: „TAI TAIP SAKO VIEŠPATS!“

186 Žmogus tiesiog sėdėjo, mirksėdamas akimis, žvelgdamas į mane, pasakė: „Taip, pone!“

Aš paklausiau: „Nustebino jus, ar ne?“

Jis atsakė: „Nustebino“.

Aš paklausiau: „Ar jūs tikite Šventąja Dvasia?“

Jis tarė: „Aš norėčiau, pone“.

187 Ir aš paklausiau: „Ar jūs norite, kad pasakyčiau jums, apie ką jūs galvojate?“

188 Jis atsakė: „Taip, pone“. Ir aš jam pasakiau. Jis pasakė: „O, broli, tai tiesa“.

Ir aš pasakiau: „Pakeiskite savo mintis“.

Jis atsakė: „Gerai, aš turiu“.

Aš pasakiau: „Štai apie ką jūs galvojate“.

Jis tarė: „Teisingai! Teisingai!“

189 Aš pasakiau: „Taigi, jums nereikia regėjimo, jums tiesiog reikia pataisymo“. Ir aš jam pasakiau kai ką, ko jūs nenorėtumėte, kad aš jums pasakyčiau. Jeigu tai būtų apie jus, jūs to nedarytumėte. Tai buvo blogas dalykas, kuris buvo siaubingas, taigi jūs nenorėtumėte, kad aš pasakyčiau tai, jeigu tai būtų apie jus. Ir aš nesakau, ką Viešpats parodo man apie žmones. Taigi aš tiesiog pasakiau: „Gerai, jūs padarysite tai?“

Jis atsakė: „Aš padarysiu“.

Aš pasakiau: „Eikite ir darykite“.

190 Mes buvome ten ne ilgiau kaip dešimt minučių, ar ne, broli Banks? Maždaug nuo septynių iki dešimties minučių. Išėjome į lauką, grįžome atgal keliu, ir einant keliu, jis ir aš, Banks ir mano vaikinukas Džoe, manau, kad taip ir buvo, kai važiuojome kartu ir leidomės keliu. Jis atsisuko į mane, tarė: „Pone, aš noriu užduoti jums klausimą“.

Aš atsakiau: „Gerai“.

¹⁹¹ Jis tarė: „Aš šiek tiek sutrikęs“. Jis paklausė: „Iš kur jūs žinote visa tai apie mane?“ Suprantate? Ten sėdėjo Banks.

¹⁹² Ir aš paklausiau: „Pone, ar jūs kada nors girdejęte apie mano regėjimus ir mano tarnavimą?“

¹⁹³ Jis atsakė: „Aš tik maždaug prieš valandą pirmą kart išgirdau jūsų vardą. Kažkas man pasakė, tiesiog pasakė, ten Luisvilyje, liepė man atvykti čia, ir aš perėjau per tiltą“. Ar taip, Banks? Jis pasakė: „Aš net niekada nežinojau jūsų vardo, nežinojau kas jūs toks“.

¹⁹⁴ Aš pasakiau: „Mano tarnavime, tai Dievo dovana, kurią Jis siuntė“.

¹⁹⁵ Jis tarė: „Tuomet jeigu taip—taip yra, - pasakė, - dabar aš. . . “ Tarė: „Aš tiesiog. . . Man dabar viskas gerai, - jis pasakė, - viskas dingo“. Suprantate? Jis pasakė: „Kas tai - tai Dievas kalbėjo man per jus“.

Aš pasakiau: „Teisingai“.

¹⁹⁶ Jis pasakė: „Taigi, aš suprantu, kad Biblijoje. . . Kartą aš perskaičiau Biblijoje, ir pasakyta, kad Jėzus kalbėjo Savo mokiniams“, - kur jis turėjo omenyje „žmonėms“, suprantate. Pasakė: „Kalbėjo Savo mokiniams ir Jis pasakė jiems dalykus, apie kuriuos jie galvojo“. Suprantate, „suvokdamas jų mintis“, tai, ką jis norėjo pasakyti. Jis pasakė: „Ir Jis pasakė, kad tai buvo Jo Tėvas, kuris kalbėjo per Jį“.

Aš pasakiau: „Teisingai“.

¹⁹⁷ Jis pasakė: „Taigi, tuomet dabar Tėvas tiesiog pasinaudojo jums, kad per jus kalbėtų man ir pasakytų man šiuos dalykus, kad aš patikėčiau, jog tai, ką jūs pasakėte buvo tiesa“.

Aš paklausiau: „Ar tai buvo tiesa?“

Jis atsakė: „Taip“. Tarė: „Tuomet tai turi būti Dievas“.

¹⁹⁸ Ir aš pasakiau: „Broli, dabar jūs daugiau apie tai žinote“ (aš ir Banks padarėme pastabą), - „nei kai kurie, kurie buvo susirinkime dešimt metų ir vis dar nežino“. Tiesiog tas—tas žmogus! Taigi, būtent tai yra. Suprantate?

Ir Dvasia (tvarkingai) kalbomis - yra pranašystė, kuri turi būti panaudota per tarnavimą?

¹⁹⁹ Ne. Tai turėtų būti panaudota *tokiu* būdu, ir tuomet turi būti *pasakyta* tarnavime. Tačiau šiuo metu, ši kartą, tegul jie kalba. Taigi, jeigu tai tampa nesuvaldoma, tuomet ne, jūs turite stebėti tai. Taigi, kartais tai gali būti Dievas. Ir tie žmonės, tiesiog kaip mažas vaikas, bandantis vaikščioti, taigi, jeigu jis parkris keturis ar penkis kartus. . . Taigi, aš tai mačiau nuo to laiko, kai buvau čia bažnyčioje, ir—ir, na, aš—aš tiesiog palikčiau taip kaip yra. Suprantate? Ir, bet, matote, bet kas iš to, ar tada sakysite: „Broli Branhamai, kodėl jūs to nepataisėte?“ Ne, ne.

200 Kai Bilis Polis pirmą kartą pradėjo vaikščioti, jis krisdavo ir stodavo, ir krisdavo daugiau, nei stodavo. Bet jis nežinojo, kaip vaikščioti. Bet aš tikėjau, kad jis turėjo dovaną vaikščioti. Suprantate? Aš leisdavau jam šiek tiek pavaikščioti. Ir tuomet, kai jis suklupdavo savo didelėmis kojomis, aš dabar jam pasakydavau apie tai. Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje? Suprantate? Eina, žvelgdamas į kažką ir atsitrenkia į ką nors, aš sakau: „Pakelk savo kojas, berniuk. Kur tu esi?“ Suprantate? Taigi, tai—tai skirtumas, jūs suprantate.

201 Dabar, te jie—te jie suklumpa ir te jie stabteli kurį laiką. Taigi, kai jūs turite juos pataisyti, jeigu jie pasipiktina tuo, tuomet jūs žinote, kad tai nebuvo Dievas. Nes Dievo Dvasia yra pavaldi. Kaip jūs čia šiek tiek skaitėte: „Pranašystės dvasia yra pavaldi pranašui“. Suprantate? Teisingai.

[Brolis Stricker sako: „**Brolis Branhamai, aš norėčiau šiek tiek pataisyti**“—Red.] Gerai, broli. [„**Daugelį kartų aš sėdėjau tarnavimuose ir girdėjau kalbėjimą kalbomis ir išaiškinimą, ir dažniausiai dėl to jausdavausi labai blogai. Ir eidavau namo, ir atrodytų, kad aš atgailauju visą kelią. Ar tai buvo todėl, kad aš jaučiau, jog tai buvo ne iš Dievo, ar tai dėl to, jog tai buvo ne pagal tvarką?**“]

202 Tai galėjo būti, broli, tai galėjo būti arba viena arba kita. Suprantate? Aš sakyčiau... Taigi, tai yra—tai yra Viljamas Branhamas, suprantate; kol aš neišsigilinu į Raštą, na, tai vis dar aš, suprantate. Dabar, aš sakyčiau, broli Stricker, kad tai gali būti viena ar kita. Gali būti, kad tai buvo ne pagal tvarką; gali būti, kad tai buvo kažkas negerai su jumis; gali būti, kad kažkas negerai su tuo asmeniu; kažkas negerai su pranešimu; arba bet kas, kas verstų jus *jaustis* blogai.

203 Taigi, dabar, leiskite man jums šiek tiek padėti čia, broli Stricker. Suprantate? Visada... Niekada nieko nevertinkite pagal jausmus, suprantate. Vertinkite pagal jo savybes, suprantate; kokius tai duos vaisius, suprantate. Kadangi kartais...

204 Žinoma, mes suvokiame, kad yra dalykų, kuriuos jūs jaučiate, tas bauginantis jausmas. Aš pats tai patiriu, ir, vaikine, aš iškart—iškart lengvai pradedu judėti tolyn, žinote. Bet aš nieko nesakau. Tiesiog palieku tai ramybėje, kadangi aš nežinau, kas tai galėtų būti, suprantate, kol aš *žinau*, kas tai.

205 Taigi, kaip daugelis žmonių sako: „Fju! Broli, aš žinau, kad gavau Šventąją Dvasią! Aleliuja! Šlovė Dievui!“ Ir jie vis dar neturi Šventosios Dvasios. Jie gali kalbėti kalbomis ir visa kita, šūkauti ir šokti Dvasioje, ir vis dar neturi Šventosios Dvasios. Nes lietus krinta ant teisiųjų ir neteisiųjų. Tai ne pagal jausmus, tai - iš jų *vaisių*.

206 Sakykim, ten... Prisimenate mano regėjimą apie tai? Kaip tai... Hebrajams 6, suprantate: „Lietus, dažnai krintantis ant

žemės ir skirtas, kad ją laistytų, bet erškėčiai ir usnys, kurie greitai bus atmesti, kurių galas – sudeginimas“.

207 Atsiprašau, įleisiu truputį oro, aš žinau, kad jūs visi darotės apsnūdę ir pavarge. Taigi dabar, palaukite, turėsiu paskubėti ir peržvelgti tai šiek tiek greičiau, kitaip aš iki jų neprieisiu. Tai turi. . . Mes maždaug prie viso šito pagrindo, tiesiog ši saujelė čia. Bet jie. . . Suprantate, . . .

208 Čia yra laukas, pilnas kviečių. Ir tame lauke pasėtos durnaropės, dagišius, ar dar kokios piktžolės. Na, sausra tęsiasi. Taigi, argi durnaropė ir dagišius nėra taip pat ištroškę kaip ir kviečiai? Ir kokios rūšies lietus. . . ypatingas lietus krinta ant kviečių ir tuomet ypatingas lietus krinta ant dagišiaus? Ar taip? Ne, ant jų krinta tas pats lietus. Teisingai? Ta pati Dvasia, kuri nužengia ant krikščionio, nužengia ir ant veidmainio, ta pati. Bet iš jų „vaisių“! Ar po truputį suprantate tai, broliai?

209 Šventosios Dvasios įrodymas – yra Jos vaisius, Dvasios vaisius. Na, tai. . . Na taigi, jūs sakote: „Aš esu stiebas, aš esu dagišius. Aš esu stiebas, taip pat, kaip ir kvietys yra stiebas“. Bet, kokios rūšies gyvenimas yra jumyse? Gyvenimas, kuris išaugina spyglius – nuolatos nerimastingas ir šurmuliuoja, ir „kritikuoja“, piktas ir prastai besijaučiantis, ir visa kita. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Arogantiškas, suprantate, tai ne Dvasios vaisius. Dvasios vaisius yra nuolankumas, kantrybė, romumas, suprantate, visa tai. Suprantate?

210 Jis gali pasakyti: „Na, aš galiu šaukti taip garsiai, kaip ir tu. Palaimink Dieve, Šventoji Dvasia nužengia ant manęs!“ Visa tai gali būti tiesa, bet gyvenimas, kurį jis gyvena, nepatvirtina to, apie ką jis kalba. Suprantate? Jis buvo piktžolė, jis nuo pat pradžių buvo piktžolė.

211 Taigi, dabar mes prieiname prie rimto klausimo, suprantate, apie *išrinkimą*, suprantate. Taigi, tai. . . Jūs turite būti tuo. Jūs suprantate tai.

212 *Jie* nuo pradžių buvo dagišiai; *jis* nuo pradžių buvo kvietys. Taigi buvo sausra; lietus krito ant teisiųjų ir neteisiųjų. Gerai, supratote?

[Brolis klausia: „**Kaip dėl pamoklininko vaisių, ar tai. . . kuris pamokslauja Žodį?**“—Red.]

213 Tai, jei pamoklininkas ir stovėtų ten ir skelbtų Žodį kaip Arkangelas, suprantate, suprastų Biblijos paslaptis ir būtų labai geras pastorius, lankytų žmones ir panašiai, jis vis tiek gali būti pražuvęs. Suprantate? Kiekvieną kartą tai pasako jo vaisiai, broli. Suprantate? Jis, nesvarbu, koks geras jis būtų ar koks jis yra, jis turi turėti Šventąją Dvasią savo gyvenime. Suprantate?

214 Taigi, argi Jėzus nepasakė: „Tą dieną daugelis ateis pas mane ir sakys: ‚Viešpatie, argi aš nepranašavau (pamokslavau) Tavo Vardu, ar aš nedariau stebuklų Tavo Vardu?‘“ Jis kalbėjo

kalbomis, jis darė stebuklus, davė išaiškinimą, paslaptinius Dievo dalykus ir visus tuos dalykus ten; Jis pasakė: „Pasitraukite nuo Manęs, jūs, piktadariai, Aš niekada jūsų nepažinojau“. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

[Brolis Taylor klausia: „**Kaip dėl žmogaus, pateikiančio neteisingą pamokslą? Aš turiu omenyje, jis—jis galvoja, kad yra teišus, bet jis pamokslauja neteisingai**“—Red.]

²¹⁵ Na, aš tikiu, kad tas žmogus yra nuoširdus, kaip brolis, sėdintis čia, kuris norėjo sugrįžti prie savo . . . štai taip atsekti tuos dalykus. Jei tas žmogus bus Dievo išrinktas ir jei kada nors bus pastatytas priešais Tiesą, jis atpažins Ją. Suprantate, „Mano avys pažįsta Mano Balsą“. Jūs po- . . . Suprantate, ką aš turiu omenyje, broli Taylor? Ar apie tai jūs kalbėjote? Suprantate?

²¹⁶ Dabar, pavyzdžiui, tarkim brolis Crase—Crase—Crase sako, kad jis buvo baptistų pamokslininkas ir jis niekada nieko nežinojo apie Šventosios Dvasios krikštą, nežinojo nė vieno iš šių dalykų, Dvasios dovanų, ir jis buvo geras, ištikimas baptistų pamokslininkas. Suprantate? Bet pirmas dalykas, žinote, jis susidūrė su Tuo. Ir aš tikiu, kad kiekvienas Dievo vaikas bus . . . kiekviename laikotarpyje bus užmetamas tinklas, kol Jis sugaus jį. Karalystė negali ateiti, kol nebus įvykdyta Dievo Valia. Teisingai. Ir nei vienas nepražus, suprantate. Taigi, matote, štai tokiu būdu.

²¹⁷ Ir Dangaus Karalystė panaši į žmogų, kuris užmetė tinklą į jūrą ir ištraukė jį. Kai jis ištraukė, jis turėjo visokiausios rūšies. Žuvį jis pasiliko sau, o vėžius ir vandens vėžlius sugražino į vandenį. Jis vėl užmetė jį, ištraukė dar šiek tiek, galbūt sugavo vieną žuvį. Bet Jis ir toliau žvejojo, kol sužvejojo viską. Suprantate, ką aš dabar turiu omenyje?

²¹⁸ Tačiau ta žuvis jau nuo pradžios buvo žuvis. Ją tiesiog panaudojo Mokytojas, tai ir viskas, perkėlė ją į kitą tvenkinį, kur buvo geriau, švariau. Bet Jis vis dar žvejojo tame varlių tvenkinyje, kol Jis ištraukė iš jo visus ešerius. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje, broli Taylor. Jūs turėtumėte žinoti pagal savašias ten.

Gerai, dabar:

113. Ar jis . . . Ar jis visada kontroliuoja Dvasią, kada ir kaip veikti?

²¹⁹ Taip, pone. Taip, pone, Šventoji Dvasia kontroliuoja. Taip, pone. Ji kontroliuoja jus, ir jūs kontroliuojate Ją, ir Ji niekada nevers jūsų daryti nieko, kas yra priešinga Raštui. Ji padarys . . . „Dvasia nesielia gnetinkamai“. Teisingai. Gerai.

²²⁰ „Nuo to, kuris myli jus . . .“ Taip, tai—tai yra šioje vietoje. Gerai, dabar mes persöksime prie kito čia ir pažiūrėsime, kur mes esame.

221 Taigi, aš manau, kad turėjome pagrindą. Taigi—taigi, aš paklausu šių dabar, jeigu yra koks nors klausimas. . . Ar buvo daugiau klausimų dėl šito? Ar mes visi tai suprantame? Mes suprantame, kaip mes dabar tikime Tuo?

222 [Brolis sako: „Aš turiu vieną klausimą“—Red.] Pirmyn. Dar apie šitą čia? Gerai. [„Taip, iš šito klausimo. Aš šiek varžausi, bet. . .“] Nesivaržykite tai yra—tai yra. . . [„Jūs kalbėjote apie žmogų, kuris pamokslauja, ir jeigu jis nepamokslauja Žinios, kurią atnešė Kristus, ir nežiūrint į tai, kas vyksta jo tarnavime. Kai jis susiduria su Tiesa ir atmeta Ją, kas tuomet?“] Jis pražuvęs. Atsiprašau, tik minutėlę. . . [„Aš turėjau omenyje išankstinį numatymą ar paskyrimą prieš pasaulio sukūrimą.“] Teisingai. Teisingai. Suprantate? [„Tuomet, kaip tai buvo, jis neturėjo toks būti?“] Neturėjo toks būti iš pat pradžių, suprantate. „Jie išėjo iš mūsų, nes jie nebuvo iš mūsų“.

223 Pavyzdžiui, kaip tai, tas pats dalykas Hebrajams 6. Suprantate? Žmonės taip neteisingai išaiškina tą Rašto vietą, jie galvoja, tai „neįmanoma“. Jis pasakė: „Neįmanoma tiems, kurie kartą buvo apšviesti ir tapo Šventosios Dvasios dalininkais, jeigu jie atkrita“. Suprantate, jie tiesiog nesupranta To. Jis sako: „Neįmanoma tiems, kurie kadaise buvo apšviesti ir buvo Šventosios Dvasios dalininkais, matydami, kad jie atkris, vėl atsinaujinti atgailai, matant, kaip jie vėl kryžiuoja sau Dievo Sūnų ir išstato Jį viešai gėdai; sandoros Kraują, kuriuo Jis buvo nukryžiuotas, palaikė ‚nešventu‘, nepaisant malonės darbu“.

224 Na, man tai yra apreiškimas. Žinoma. Tai lygiai kaip Darbu 2:38 ir Darbu . . . ir Mato 28:19. Jūs tiesiog turite suvokti Tai, suprantate.

225 Taigi, pažvelkite, štai, tas pats dalykas. Na, taigi, jis kalba hebrajams. Suprantate? Dabar perskaitykite skyrių, kur jie eina toliau ir tęsia, sako: „Nes yra baisu įpulti—įpulti į gyvojo Dievo rankas“. Taigi, čia yra žmogus, tiesiog kaip tas pasienio tikintysis. Čia, čia yra. . . Čia, tas pats buvo ir čia, tobulas pavyzdys, kurį matau savo mintyse.

226 Dievas pašaukė Izraelį iš Egipto. Visi šie žmonės išėjo, visi iki vieno buvo išgelbėti, perėjo Raudonąją jūrą ir įžengė į tyrlaukius. Ar tai tiesa? Raudonoji jūra. . . Kai jie pasiruošė, išklausė Mozės pamokslo, pradėjo žygiuoti, (išteisinimas) jie apsisuko, pradėjo čia.

227 Jie atėjo prie Raudonosios jūros, (Kraujas), ir perėjo per Raudonąją jūrą, o už jų gulėjo negyvi visi prižiūrėtojai. Jie buvo maždaug trijų dienų atstumu nuo pažadėtosios žemės. Suprantate? Viskas, kas jiems liko, mažiau nei keturiasdešimt mylių, suprantate. Taigi, štai jie, tik dvi dienos ir viskas būtų gerai.

228 Štai ką aš ir ketinu pamokslauti Fenikse po kelių dienų, Verslininkų susirinkime - „*Pasiliekant ant šio Kalno*“. Bet

Jis laikė juos ten keturiasdešimt metų, kadangi jie. . . M-hm! Suprantate?

²²⁹ Taigi jie atėjo čia ir jie pažvelgė atgal (pašventinimas): „O, aleliuja! Šlovė Dievui! Šlovė Dievui. Aleliuja! Ten guli miręs tas senas dalykas, kuris kadaise mane vargino. Cigaretės, kurias aš kadaise rūkiau, dingo. Alkoholiniai gėrimai, kuriuos aš kadaise gerdavau, visa tai yra raudonoje Jėzaus Kristaus Kraujo jūroje. O šlovė Dievui! Aleliuja!“

²³⁰ Visi iš jų, atėję čia, dabar stovi priešais Kanaaną, perėję Jordaną. Na, jis paėmė atstovą iš kiekvienos giminės. Teisingai? Ir jis pasiuntė juos. Na, kai kurie iš jų pasakė: „Ah, ah, ah, mes negalime to padaryti. Ne, tai—tai. . . Na, mes šalia jų atrodome kaip žiogai!“ Suprantate?

²³¹ „Taigi, kokiai bažnyčiai aš pamokslaučiau, jei mokyčiau apie Šventąją Dvasią ir panašius dalykus? Na, aš turėčiau tuščias vietas. Mano metodistai išeitų, mano baptistai, mano presbiterijonai“. Tegul jie išeina. Jie nuo pat pradžios buvo ožiai! Jūs norite avių, suprantate. Suprantate? Jūs ganote ne ožius. Ganote avis! Kokia nauda ganyti ožius, kai. . . ? . . . ir yra avys, kurias reikia ganyti? Suprantate? Ir štai—štai jūs štai čia, suprantate. Aš visada sakydavau, kad pamokslausiu keturiems stulpams, ir pamokslausiu Tiesą, Bažnyčiai. Taip, pone, ateiškite čia.

²³² Bet dabar matote, ką jis padarė? Jie sugrįžo, Jozuė ir Kalebas, du procentai, ar tai toks procentas. . . du iš. . . dvi dvyliktosios iš jų, dvi dvyliktosios. Na, jų buvo dvylika, tai būtų du iš dvylikos, dvi dvyliktosios iš jų patikėjo Tuo. Jie nuėjo tiesiai į pažadėtąją žemę, pasakė: „Vaikine, tai gera vieta gyventi“. Jozuė ir Kalebas, vaikine, jie pasitikėjo Žodžiu; Dievas davė jiems ją, pasakė: „tai jūsų“. Jie nuėjo, nukirto didelę vynuogių kekę, ir štai jie ateina, tempdami ją atgal štai *taip*. „Nagi, bičiuliai! Tai nuostabi vieta! Paimkite kąsnelį“, - suprantate, maždaug *tokio* dydžio vynuogės.

²³³ Ir, o, žmogau, jie matė juos, pasakė: „Ah, mes negalime to padaryti“. Kai jie sugrįžo, jie pasakė: „Ne, broli, tas Mozė atvedė mus čia į tyrlaukius, - ta Šventoji Dvasia, suprantate, kurią jis atstovavo, - atvedė mus čia į tyrlaukius. Ir štai mes, mūsų tarnavimas sužlugdytas, ir mes negalime padaryti nieko panašaus“.

²³⁴ „Grįžkime atgal, - suprantate, - tie, kurie kartą buvo apšviesti, išteisinti tikėjimu, pašventinti“. Suprantate, jie atėjo prie šio antrojo aukuro ir žvelgė į pažadėtąją žemę. „Mes, kurie kartą buvome apšviesti ir buvome. . . paragavome Dangiškų dovanų“. Suprantate, „paragavo“ Jų. Jie parnešė. „Mes matome, kad Jos yra teisingos. Mes iš tikrųjų Jas matome“. „Paragavę Dangiškų dovanų, tapo šio Dalyko dalininkais, suprantate, šios Šventosios Dvasios, paragavo Jos“.

²³⁵ „Tai gerai, vaicine, pažvelk į tą—tą žmogų. Na, aš žinau, jis buvo aklas, bet dabar jis gali matyti. Pažvelk į tą seną... Vaicine, kas nutiko tam vyrui? Kas galėjo pagalvoti, kad tas vaikinukas, neturintis išsilavinimo... Štai jis stovi su Ugnimi pasaulyje“. Jūs suprantate? Suprantate? Suprantate?

²³⁶ Ir tuomet atkrenta, suprantate, ir turi... atsinaujinti, vėl grįžti prie atgailos, vėl grįžti pamokslauti atgailą vietoj to, ką Jis pirma pasakė, dėdamas... te mes... Jūs žinote, vėl apie mirusių darbų pamato dėjimą atgailai, ir taip toliau. Mes padarysime, jei Dievas panorės, suprantate. Suprantate, mes tai padarysime. Mes tuomet grįšime ir padėsime šį pamatą, bet patys grįšime į atgailą, atgailauti dėl to, kad buvome ten. „Aš gailiuosi, kad iš viso ten buvau“, - ir sandoros Kraują, kuriuo jis buvo pašventintas, laiko tarsi Tai būtų „nešventas dalykas“, - nepaisydamas malonės darbų. Jo nebėra, broli! Štai ir viskas. Su juo baigta. Suprantate?

²³⁷ Na, taigi, suprantate, išrinktam vaikui to padaryti neįmanoma. Jis to nepadarys. „Mano avys pažįsta Mano Balsą“. Jeigu jos pakviestos Kanaane ar kur tai bebūtų, jos eina. Suprantate? „Mano avys pažįsta Mano Balsą“.

[Brolis klausia: „**Ir jiems taip pat reikia tikėti Darbų 2:38, ar ne taip?**“—Red.]

²³⁸ Tai apimtų kiekvieną Rašto dalį, apimtų visą Jį. Būtent taip, broli.

114. Ar yra dvi, ar—ar yra dvi skirtingi Biblijos kalbų rūšys? Ar yra skirtumas tarp kalbų, kalbant kalbomis asmeninėje maldoje ir bažnyčioje, kur reikalingas išaiškinimas? Sekminių dieną kalbas suprato įvairių tautų žmonės; bet Pirmame Korintiečiams 14:2 rašoma, kad nežinomomis kalbomis kalbėjo Dievui, ne žmogui. Pirmas Korintiečiams 13:1 nurodo į tokias, kaip žmonių... (K-o-r, spėju, tai Korintiečiams 13, kas...)...žmonių ir kitos angelų kalbos.

²³⁹ O, taip. Suprantate? Na, tai... Taigi, broli, kad ir kas jūs bebūtumėte, jūs—jūs čia pats sau atsakėte. Suprantate? Žiūrėkite:

Ar yra dvi skirtingos kalbos? (Yra daug skirtingų kalbų. Suprantate?) Ar yra dvi skirtingos kalbos Biblijoje, dvi skirtingos kalbos?

²⁴⁰ Sekminių dieną visos tautos po Dangumi buvo ten su savo kalba. Suprantate? Gerai.

Ar yra skirtumas tarp kalbų, kalbant kalbomis asmeninėje maldoje ir bažnyčioje, kur reikalingas išaiškinimas? Taip.

²⁴¹ Paulius taip pat kalbėjo čia, Korintiečiams, kur jūs klausėte, ir jis pasakė: „Yra angelų kalbos ir yra žmonių kalbos“. Taigi, angelų kalbos, kai žmogus meldžiasi tik sau—sau ir

Dievui. Bet kai jis kalba kalbomis, tai turi būti išaiškinta bažnyčioje, bažnyčios ugdymui. „Tas, kuris kalba nežinoma kalba, ugdo save; bet tas, kuris kalba . . . tas, kuris pranašauja – ugdo bažnyčią“. Taigi jis pasakė: „Aš geriau pasakysiu penkis suprantamus žodžius nei dešimt tūkstančių nežinoma kalba, nebent būtų išaiškinimas“. Tuomet tai–tai yra išsakyta per pranašystę, kuri yra pamokanti. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

²⁴² Taigi, . . . Taigi, yra dvi skirtingos kalbos – žmonių ir angelų. Suprantate? Ir Paulius pasakė: „Nors aš kalbu žmonių ir angelų kalbomis“, suprantate, abejomis – žmonių ir angelų, abiem kalbomis, ta, kurios negali. . .

²⁴³ Taigi, štai kur sekmininkai, kalbas įrodantys žmonės, kurie sako, man pasakė, jis pasakė: „Taigi, broli Branhamai, jūs viską susipainiojote“.

²⁴⁴ Pasakiau, aš pasakiau: „Na, jeigu jūs suprantate tai pagal Darbų 2:4, tuomet kiekvienas girdėjo jus kalbant jų gimtąja kalba“.

„O!“ – jis pasakė. Ir: „Ne! Ne!“ – jis pasakė.

Aš tariau: „Žinoma. Taip, pone“.

²⁴⁵ Pasakė: „Taigi, broli Branhamai, jūs viską supainiojote“. Tarė: „Jūs kalbate apie. . .“ Pasakė: „Yra „angelų“ kalbos. Tai Šventosios Dvasios angelas, kuris nužengia ir kalba per jus“.

²⁴⁶ Taigi, tai skamba gerai, suprantate, tai skamba, tarsi tame būtų daug tiesos, bet tai dar ne visa Tiesa. Kai šėtonas pasakė Ievai: „tikrai tu nemirsi“, – tai buvo. . . jis pasakė jai daug tiesos, bet tai nebuvo Tiesa. Suprantate?

²⁴⁷ Dabar, pasakė: „Žmonių ir angelų“, – ir angelas, apie kuriį jis kalbėjo, buvo. . .“

²⁴⁸ Taigi, pažiūrėkime, kaip tai nesutampa su Raštu. Suprantate? Taigi, aš noriu pasakyti, tai „nesiderina“. Atleiskite man, aš nenorėjau pasakyti „nesutampa“ su Raštu. Aš turėjau omenyje „nesiderina“ su Raštu, ar geriausias žodis, tai „neatitinka, ne pagal“ Raštą.

²⁴⁹ „Taigi, žmogus, kalbantis angelų kalbomis, – jis sako, – tai Šventosios Dvasios kalba“, jis pasakė: „taigi, kai jūs, mes, jie gavo Šventąją Dvasią“.

Aš paklausiau: „Ar. . . Kada, kur jūs Ją gavote?“

²⁵⁰ Na, jis man pasakė tiksliai vietą, minutę ir valandą. Aš neabejoju, kad jis gavo. Suprantate? Aš neturiu. . . Aš nesu jo teisėjas. Suprantate? Jis pasakė: „Štai kur aš pradėjau kalbėti“. Jis tiksliai žinojo vietą. Pasakė: „Kažkas man nutiko“.

²⁵¹ Aš pasakiau: „Aš tikiu tuo. Suprantate? Tačiau tai nebuvo jums Šventosios Dvasios įrodymas, sūnau“.

„O, taip!“ Pasakė: „Tai, buvo būtent tai!“

Ir: „Ne“.

Jis pasakė: „Taigi, pažvelkite, aš noriu jums kai ką pasakyti, broli“.

²⁵² Aš paklausiau: „Ar žmonės jūsų auditorijoje, toje Indianapolio bažnyčioje, kur jūs pasakėte, kad gavote Ją, ar tie žmonės girdėjo jus kalbant angliškai, pasakant jiems apie prisikėlimą ir Dievo jėgą ir visa kita?“

Jis atsakė: „Na, ne! Aš kalbėjau nežinomomis kalbomis“.

²⁵³ Aš atsakiau: „Jūs niekada to negavote pagal Darbų 2:4, kadangi kiekvienas . . . nebuvo nė vieno nežinomo žodžio. „Mes kiekvienas girdime savo gimtąją kalbą“.

²⁵⁴ „O, - pasakė jis, - broli Branhamai, aš matau, kur jūs susipainiojote“. Jis pasakė: „Suprantate, - jis pasakė, - yra kalbos, kurios yra angelų kalbos, kai jūs gaunate Šventąją Dvasią, - tarė, - tuomet jūs kalbate kalbomis ir niekas neturi to išaiškinti, tai—tai kalba Šventoji Dvasia. Suprantate? Bet tuomet jūs turite kalbą dovana, ir tai bus išaiškinama“.

²⁵⁵ Aš pasakiau: „Tuomet jūs turite vežimą priešais arklių. Šekminių dieną jie turėjo vežimą priešais arklių. Prieš gaudami Šventąją Dvasią, jie kalbėjo nežinomomis kalbomis, kurios buvo suprantamos“. Suprantate? Taigi iš tikrųjų tai . . .

²⁵⁶ Yra dvi skirtingos kalbos. Angelų kalbos - tai žmogus asmeninėje maldoje, kažkur ten, kalba Dievui, kalba Dievui angelų kalbomis. Aš tiesiog dabar galėčiau pateikti jums atvejį, bet neturiu laiko. Jūs prisimenate, kai moteris atėjo į auditoriją ten, iš kur kilęs daktaras Aleksandras Dovyis, Sionas. Prisimenate mane ten? Ir Bilis atėjo manęs, kad nuvežtų mane į susirinkimą, ir aš pasakiau: „Bili, sugrįžk“. Ir aš . . .

Jis paklausė: „Dėl ko tu verki? Kas nors buvo čia?“

²⁵⁷ Aš atsakiau: „Ne, pone. Tu grįžk, pasakykite broliui Bakster, kad pamokslautų ši vakarą“.

²⁵⁸ Ir aš atsiklaupiau ir paklausiau: „Viešpatie, kas man nutiko?“

²⁵⁹ Ir staiga aš išgirdau Kažką prie durų, kalbantį kitomis kalbomis. Aš pagalvojau. . . Tai buvo Vokiečių kalba. Aš pagalvojau: „Na, tas vyrukas atėjo paimti. . .“ Aš nustojau, žinote, melstis, klausiausi jo stovėdamas ten štai taip. Ir pagalvojau: „Na, kaip tas vaikinys gali suprasti tai?“ Kadangi aš pažinojau vyrą, kuris valdė tą viešbutį, maždaug penkios mylios nuo miesto, žinote. Man teko nuvykti ten (tiek daug žmonių aplink), mažas miestelis. Aš pasakiau: „Na, tai keista. Mhm“. Ir aš pasakiau: „Ten. . . Na, vaikinė, ar kada nors girdėjai. . . ką. . . Tas vaikinys vos atgauna kvapą“. Suprantate, aš galvojau apie tai, kai jis taip greit kalbėjo! Na, aš tariau: „Na, tai, na, tai buvau aš!“ Taigi, aš tiesiog laikiausi tikrai ramiai, suprantate, nepasakiau jokio. . . tiesiog laikiausi labai ramiai.

Po kurio laiko Jis baigė kalbėti, ir, kai Jis baigė, atrodė, kad aš galėjau perbėgti kiaurai minią ir peršokti sieną.

260 Ir aš išėjau, Bilis ruošėsi važiuoti pro vartus ir aš sušukau jam: „Palauk minutėlę!“

261 Jis sugrįžo, jis gėrė gazuotų gėrimų. Ir jis paklausė: „Tėti, kas nutiko?“

262 Aš pasakiau: „Palauk minutėlę, tik minutėlę, aš einu su tavimi“.

263 Aš pradėjau labai greitai prausti veidą. Jis paklausė: „Kas nutiko?“ Jis žino geriau, kad nereikia kalbėti su manimi, vykstant į susirinkimą. Jis paklausė: „Kas nutiko?“

264 Aš atsakiau: „Nieko, nieko, nieko, visiškai nieko. Tiesiog važiuok į susirinkimą“.

265 Mes nuvykome į susirinkimą, brolis Bakster sėdėjo ten ir grojo: „*Nieko tarp mano sielos ir Gelbėtojo*“. Jis atėjo, jis tarė: „Fju! Maniau, kad jūs neatvyksite!“

Aš atsakiau: „Š-š“. Nuėjau ir tiesiog pradėjau pamokslauti.

266 Kai aš pabaigiau, maždaug tuo laiku, kada aš pabaigiau pamokslauti, na, vaikine, kažkas vyko pastato gale ten, toje didžiulėje auditorijoje. Ten buvo įjungtas prailgintas mikrofonas, ir ten gale buvo moteris, tiesiog vaikščiojo pirmyn ir atgal tuo praėjimu, šaukdama taip garsiai, kaip tik ji galėjo.

267 Paaškęjo, kad ji sirgo tuberkulioze ir paliko Tvin Miestus, Švento Paulius, greitoji jos nevezė, nes bijojo, kad jai plyš plaučiai. Gydytojas pasakė: „Bet kas, jos plaučiai buvo kaip koriai, - tarė, - jeigu jie kada nors plyš, ji mirs. Tai būtų viskas“. Ir kai kas iš šventųjų paėmė seną 38-ųjų „Chevrolet“ automobilį, patraukė galinę sėdynę ir sutvarkė ją, paguldė ją ten ir išvažiavo. Ir jie atsitrenkė į nedidelį iškilimą ar dar kažką ten apačioje, ir ji pradėjo kraujuoti, ir iš jos tiesiog pasipylė kraujas, ir ji. . . jis bėgo jai per nosį ir panašiai. Ji darėsi vis silpnesnė ir silpnesnė, ir galiausiai. . . Ji nenorėjo mirti automobilyje, ji liepė jiems sustoti ir paguldyti ją ant žolės.

268 Jie išnešė ją. Ir jie visi stovėjo aplink, meldėsi, ir staiga ji pasakė, kad kažkas palietė ją ir ji pakilo. Ir ji nuėjo keliu šaukdama iš visų jėgų, kiek tik ji galėjo. Štai ji buvo bažnyčioje, tiesiog vaikščiojo pirmyn ir atgal tais praėjimais.

269 Aš paklausiau: „Sese, kelinta tai buvo valanda?“ Tiesiog lygiai tuo pačiu metu Šventoji Dvasia kalbėjo per mane. Kas tai buvo? Dovanos.

270 Kas yra ta—ta sterblinė žiurkė, gulinti ten prie vartų, kad už ją pasimelstų? Nieko neišmanantis gyvūnelis, neturintis net sielos, neskiria gero nuo blogo; suprantate, neturi sielos, (turi dvasią), jis neturi sielos.

271 Kas tai buvo? Šventoji Dvasia užtarė. Dievas atsiuntė į žemę dovaną ir Šventoji Dvasia tiesiog nebegalėjo ilgiau laukti, taigi Jis tiesiog atėjo, užvaldė mane ir Pats pradėjo štai taip kalbėti, Pats atsiliepė, Pats užtarinėjo. Ir kaip mes patikrinome laiką, tą pačią minutę, kai ji... jie pasodino ją ant lygios vietos štai taip, jie norėjo pažiūrėti... Kadangi jie žinojo, kad ji buvo bemiršanti, jie turėjo pasakyti, kokią valandą ji mirė. Būtent tą pačią minutę Šventoji Dvasia nužengė ant manęs ir pradėjo užtarti, kalbėti žodžius, negalėjau jų suprasti, suprantate, štai taip kalbant. Tai kalba Šventoji Dvasia.

272 Man nereikėjo to žinoti. Suprantate, aš nežinojau. Tai buvo jos... galbūt jos angelas. Mes prieisime prie to po kelių minučių, suprantate, kuris atėjo ten ir perdavė tą žinią, suprantate.

273 Dabar—taigi, tai—teisingai. Yra dvi skirtingos kalbos, viena iš jų yra... .

274 Ar yra klausimas? Gerai, bandau sužinoti, ką Dievas sako, suprantate. Taigi, aš—aš sakyčiau, broli Stricker, tame, kalbant apie tai, pasistenkite apie tai negalvoti, suprantate. Tiesiog leiskite Pačiai Dvasiai kalbėti. Nesistenkite to suprasti, suprantate, kadangi tiesiog toliau atsiduokite Dvasiai. Suprantate? Nes jūs bandote pasakyti: „Ei, ką tu sakai?“ Suprantate? „Ei, tu kalbi man? Aha?“ Jūs matote, jis... suprantate, jis stengiasi.

115. Dabar. Ar tai gerai, kad žmogus, melsdamasis už kitus prie altoriaus, kalba kalbomis [Tuščia vieta juostoje—Red.] **be išaiškinimo?** [Tuščia vieta juostoje.]

275 Leiskite man pažiūrėti, ką aš apie tai užsirašiau, man reikia pažiūrėti. Jei nėra išaiškinimo, te jie tyli. Pirmas Korintiečiams, 1-as skyrius... 14-as skyrius ir 28-a eilutė. Kas turi Bibliją? [Brolis skaito Pirmą Korintiečiams 14:28—Red.]

[... jei nėra aiškintojo, tegul jis bažnyčioje tyli; ...]

276 Gerai. Taigi, jeigu nėra išaiškintojo, bet kuriuo metu bažnyčioje, bet kur bažnyčioje, tylėkite, jeigu nėra išaiškintojo.

277 Prie altoriaus, vienintelis dalykas, ką kas nors... Daugelį kartų jūs girdite apie žmones, ateinančius prie altoriaus. Aš girdėjau, kaip brangus brolis, visai seneniai prie altoriaus, tiesiog nuėjo ir paplekšnojo kažkam per nugarą, ir tuomet jie kalbėjo kalbomis, kalbėdami tai, tarsi bandydami parodyti jiems, ką reikia daryti. Suprantate, tai tarsi dirbtinis Šventosios Dvasios pateikimas (bandymas pateikti) žmonėms. Nedarykite to. Suprantate? Ką reikia padaryti - tai tiesiog palikti tą žmogų ramybėje. Tegu jie pakelia savo rankas, kol Šventoji Dvasia nenužengs ant jų, jūs suprantate. Suprantate? Taigi tai—tai neteisinga. Ne, jie turėtų tylėti bažnyčioje, suprantate.

278 [Brolis klausia: „Broli Branhamai?“—Red.] Taip, broli. [„Tarkime, kad asmuo buvo tarnavime ir—ir pasibaigus

tarnavimui, paprastai, kai tik ateina pranešimas, asmuo, kuris turi dovaną, ar sugebės pasakyti, ar jie galės pasakyti skirtumą tarp angelo . . . angelo kalbos ar per tai ateina pranešimas?“]

279 Taigi, pažiūrėkime. Dabar . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . tol, kol jie ateis ir užrašys tai, padės tai ant mano stalo. Suprantate? Ir aš perskaityčiau tai štai taip. Bet kai aš įėjau į tą kambarį, broli, tai buvo viskas. Suprantate?

280 Ir prieš tai, kai ateina čia, jie stovėjo ten gale ir visi laikėsi tyliai, kaip tik gali. Ir sesuo jau yra ten, sesuo Irene, ten prie—prie altoriaus, groja ten, groja „*Prie Kryžiaus*“. Mes ne . . . Tvarkos prižiūrėtojai tiesiog vaikštinėja pirmyn ir atgal. Jie mato, jei kas nors kalbasi, jie sako: „Š, š, š“. Suprantate? Ir jei vaikai . . . Jie labai maloniai pasodina, ir jie sako: „Viešpaties namai, brangieji. Jūs neturėtumėte. Jūs dabar turėtumėte elgtis kaip Viešpaties namuose“.

281 Ir vyras su žmona ir visi jie, leidžia jiems pasikabinti savo paltus ir panašiai. Kažkas čia prie durų, kad pasitiktų juos, kai tik durys atsidaro. Ir . . . ir visa kita paruošta, žinote, bažnyčia tvarkoje. Visi pasirūpina, kad jiems būtų vieta atsisėsti ir žiūri, ar jie buvo pasodinti.

282 Ir aš buvau kambarėje, meldžiausi, buvau ten tą popietę tikriausiai nuo antros ar trečios valandos. Niekas man netrukde. Aš nuėjau ten su savo pamokslu.

283 Ir tada, kaip tik tuo metu, kai reikėjo pradėti, šlovinimo vadovas pradėjo dainą: „Atverskime giesmyną numeris *toks ir toks*, - pavyzdžiui, - „*Ten prie Kryžiaus, kur mirė mano Gelbėtojas*“, maždaug taip, žinote, ir tai vyksta toliau štai taip. Tuomet, kai jūs dainuojate maždaug dvi solines . . . Mes niekada neskiriame per daug laiko dainavimui; tai Žodis. Jeigu jie turi himnų dainavimus, tai tam jie turi šiuos reguliarius himnų dainavimus. Mes—mes esame . . . Žodis - yra pagrindinis dalykas, dėl kurio žmonės ateina, tai yra korekcijos namai.

284 Ir tuomet galbūt bendradarbis, kaip brolis Džordžas, brolis Džordžas DeArk, atsistos ir pasimels. Ir tuomet mes turėsime specialų kūrinių, pavyzdžiui, solinę dainą ar kažką panašaus. Ir paskui jau laikas, kas nors praneša man, kad jau laikas išeiti. Jei taip ir būtų, gerai, aš išeičiau šviežias po patepimu. Suprantate?

285 Na, galbūt tą savaitę jie turėjo susirinkimą kažkur čia bažnyčioje, turėjo savo susirinkimą. Galbūt dar prieš prasidedant tarnavimui tą vakarą, jie turėjo susirinkimą. Ir čia tai buvo . . . Aš turiu tai čia ir sakau: „Čia šiame popieriuje parašyta, kad ateinančią savaitę per šį kraštą praš tam tikra audra“, ar kažkas tokio, žinote, kažkas panašaus įvyks. „Tai buvo parašyta, išsakyta kalbomis ir išaiškinta dviejų šventųjų iš šios bažnyčios čia, brolio *tokio ir tokio* ir brolio *tokio ir tokio*. Du liudytojai užrašė apie tai čia, jų vardai yra pasirašyti čia,

kad tai buvo užrašyta: ‚tai bus iš Dievo‘, - tai *toks ir toks*, ir *toks ir toks*“. Tai mano pirmoji dalis.

²⁸⁶ Tuomet aš sakau: „Gerai, mes pasiruošime tam, visi būkite maldoje. Suprantate? Taigi, visi, ar čia yra koks nors ypatingas prašymas?“ Jūs žinote. „Pasimelskime“. Atsistoja ir pasimeldžia. Iš karto tiesiai prie Žodžio, tiesiai prie Žodžio.

²⁸⁷ Tuomet iškart, kai baigiasi tarnavimas, pakviečiama prie altoriaus. Suprantate? Kvietimas prie altoriaus buvo tai, dėl ko mes taip stipriai stengėmės - kvietimas prie altoriaus, kad žmonės ateitų prie altoriaus. Ir po to, kai kvietimas prie altoriaus baigiasi, galbūt tuomet aš melsiuosi už ligonius, suprantate, ar kažkas panašaus.

²⁸⁸ Visas tarnavimas buvo perimtas, nes pranašų dvasia yra pavaldi pranašui.

²⁸⁹ Štai apie ką aš galvojau. . . Jūs pamenate tą vakarą, kai aš pamačiau regėjimą, kai angelas atėjo pas mane? Aš sėdėjau ten kambaryje, maščiau. Maždaug, o, vėl vakarą, sakydamas: „Pranašų dvasia yra. . . ‘Kaip tai gali būti?’“ Aš pažvelgiau į tą mirksinčią Šviesą, ir štai Jis ateina, eidamas ten, kur buvau aš. Suprantate? Tai, kada Jis pavedė man tiesiog ten, suprantate, šiuos susirinkimus.

²⁹⁰ Taigi, ne, tai asmuo, kuris išsako pranešimą. Tai, koks yra jūsų klausimas, aš manau: „Asmuo, kuris išsako pranešimą, ar jis. . . ar—ar asmuo, pateikiantis pranešimą, ar jis žino, kad tai buvo Viešpaties angelas, ar ne?“

²⁹¹ [Brolis sako: „Taigi, klausimas buvo, jūs sakote, kad yra angelų kalbos. . .“ Tuščia vieta juostoje—Red.] Aš nemanau, kad jis gali. Taigi, štai kokiū būdu mes dabar tai gavome. Bet, suprantate, kai mes sutvarkysime taip, kaip turėtų būti, kur jie turi pastovius susirinkimus tam, te. . .

²⁹² Suprantate, kiekvienas iš jų - yra tarnavimas. Sakykim, *jūs* kalbate kalbomis, *jis* išaiškina, ir *jis* kalba kalbomis, *jis* pranašauja; jūs čia esate tik eiliniai bažnyčios nariai, bet vis dėlto jūs turite tarnavimą ir jūs turite kažką. Jūs stengiatės padėti Dievo Karalystei, padaryti kažką dėl jos, suprantate, ir todėl jūs, broliai, susitinkate kartu. Štai kodėl taip pat ir pastoriai, mes susitinkame kartu, mes turime kažką bendro. Jūs, broliai, susitinkate kartu, studijuojate Raštus, ir kalbate kalbomis, ir aiškinate, ir pateikiate pranešimus, suprantate.

²⁹³ Bet, taigi, jeigu šis žmogus, tuomet, jeigu jis suvokia. . . Jis buvo susirinkime ir jis turi kalbų dovaną. Na, jis ateina į susirinkimą, jis kalba kalbomis, bet nėra išaiškinimo, išaiškintojas nesupranta šito.

[Brolis klausia: „**Ar tuomet jūs sakote, kad tie žmonės ugdo Kūną, bet tarnautojai, tokie kaip pastoriai, mokytojai ir kiti - tobulina Kūną?**“—Red.]

294 Taip, štai dėl ko tai - tobulinimui. Suprantate? Jie yra duoti dėl tobulinimo, suprantate. Aš tikiu, Dvasios yra duotos tobulinimui, bažnyčios tobulinimui.

295 Taigi, jie, šie žmonės, kurie kalba, jie yra Dvasios pripildyti, nėra jokių abejonių. Taigi, čia yra žmogus, galbūt jis kalba čia, susirinkime, ir jis duoda. . . Taigi, jis yra tiesiai prieš išaiškintojus, suprantate, ir vis dėlto niekas negauna išaiškinimo, kažkas čia negerai. Išaiškintojas niekuo negali padėti, suprantate. Jis—jis turi išaiškinti po įkvėpimu, lygiai taip pat, kaip ir tas, kuris tai kalba. Ir galbūt jis turi tikrą kalbėjimo kalbomis dovaną, bet jis neturi kalbų dovanos - kalbos. Suprantate, jis. . .

296 Ir tuomet dalykas, kurį jis turėtų padaryti, tai, kai jis naudoja šią kalbą, tuomet jis mato. . . Taigi, jis—jis nebando. . . Jeigu jis vėl bando save išstatyti - jis yra pasipūtėlis. Jis ne. . . Jis—jis nuo pat pradžių yra neteisus, suprantate, jis niekada nieko nepasieks. Suprantate, jūs galvojate: „Na, palaimink Dieve, tas vaikinai tiesiog nenori išaiškinti mano kalbos. Štai ir viskas“. Taigi, suprantate, jis nuo pat pradžių klysta. Štai kur jis—jis turi neteisingą motyvą, neteisingą tikslą. Suprantate?

297 Bet jeigu jis malonus ir nuolankus, sako: „Na, galbūt Viešpats nenorėjo panaudoti manęs Savo tarnavime. Bet vis dėlto aš. . . Jis tiesiog laimina mano sielą. Jis nori mane ugdyti, kad žinočiau, jog esu arti Jo, kai kalbu kalbomis. Taigi, aš išeisiu į obelų sodą, „O Dieve!“ Ir jėga nužengia ant manęs, ir aš pradėdau kalbėti kalbomis. Aš atėjau atgaivintas, suprantate“. „O, Tu matai, Tu kalbi man, Viešpatie, Tu tiesiog išlaikai mane rikiuotėje kalbėdamas kalbomis“. Suprantate? „Ir, Viešpatie, šiandien turėjau pakalbėti su tuo žmogumi. Atleisk man už tai, Viešpatie. Aš—aš—aš praleidau tai, ko neturėjau praleisti. Tėve, prašau, atleisk man“. Ir iš karto jis pradėdau kalbėti kalbomis. „Ah, fju, dabar jaučiuosi geriau!“

298 Jūs suprantate, tai viskas gerai. Suprantate, jūsų—jūsų dovana nėra naudojama bažnyčioje, bet ji yra tam, kad ugdytų jus. „Tas, kuris kalba nežinoma (nežinoma) kalba, ugdo save“. Suprantate? Taigi, jeigu nėra išaiškintojo, tuomet. . . Suprantate, ką aš turiu omenyje? Matote, štai ir viskas. Taigi jis pats nežino. Jis tiesiog. . . Bet jis sužinos, kai bus kartu.

Taigi, dabar jūs tiesiog turite leisti tam eiti kartu, suprantate, tai vienintelis dalykas, kurį jūs galite padaryti, kol jūs atskirsite tai. Štai kodėl aš manau. . .

116. Paašikinkite Pirmą Korintiečiams 14:5.

299 Kuris jau atsivertėte tai, greitai? Kas nors iš jūsų atsivertėte tai? [Tuščia vieta juostoje. Brolis skaito Pirmą Korintiečiams 14:5—Red.]

[. . . visi kalbėtumėte kalbomis, bet būtų geriau, jei pranašautumėte: nes kas pranašauja yra didesnis už tą,

*kuris kalba kalbomis, nebent pastarasis ir išaiškintų,
kad būtų ugdoma bažnyčia.]*

³⁰⁰ Gerai. „Aš geriau. . . Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis“. Paulius bandė pasakyti. . . Kaip bažnyčia, jūs—jūs būtumėte mano bažnyčia. Kai kurios Pauliaus bažnyčios nebuvo tokios didelės, nes jose nebuvo tiek daug narių, kiek aš turiu čia. Teisingai, kartais dešimt ar dvylika. Suprantate? Suprantate? Taigi, dabar jis pasakė: „Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis“. Tai jus pribloškė?

³⁰¹ Suprantate, kai bažnyčia, kuri. . . Darbų 19, aš manau, kad joje buvo apie tuzinas narių. Suprantate? Tik labai nedaug, misijose, jūs suprantate. Taigi, tai visada buvo mažuma, suprantate. Ir aš manau, kad ten sakoma, ten joje buvo maždaug tiek, tuzinas vyrų ir moterų.

³⁰² Taigi, jeigu jūs—jūs matote čia, jis pasakė: „Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis. Aš—aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte, visi būtumėte kalbėję kalbomis, tiesiog taip prisipildyti Šventosios Dvasios, kad jūs tiesiog kalbėtumėte kalbomis. Bet, - pasakė, - aš norėčiau, kad jūs geriau pranašautumėte; nebent tam būtų išaiškinimas, būtų išaiškinimas“.

³⁰³ Kaip tai skaitoma? Kas. . . Ar jūs supratote tai, teisingai. . . ? . . . Perskaitykime tai dar kartą. Dabar paklauskite:

³⁰⁴ [Brolis skaito Pirmą Korintiečiams 14:5—Red.]

[Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis, . . .]

Dabar stabtelėkime prie to minutėlę: „Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis“.

[. . . bet būtų geriau, kad pranašautumėte: . . .]

„būtų geriau, kad jūs visi pranašautumėte“.

[. . . nes kas pranašauja yra didesnis už tą, kuris kalba kalbomis, . . .]

Taigi, stabtelėkime minutėlei.

³⁰⁵ Dabar, kas yra „Didesnis tas, kuris pranašauja“? Štai ties kuo norėjote, kad sustočiau? [Brolis sako: „Aš tik klausiau: „Tai buvo skirtumas. . . ? . . .“—Red.] Taip. Suprantate? Taip. Suprantate? Taigi, štai kur. . .

³⁰⁶ Taigi, jūs sakote, pavyzdžiui, taigi, ši vakarą tarp mūsų yra du nemokyti vyrai. Jie nieko apie tai nežino, ir aš ateinu, ir jūs visi. . . mes pradedame čia šiame susirinkime, ir—ir jūs tiesiog pradedate kalbėti kalbomis, kiekvienas iš jūsų tiesiog kalba kalbomis, kalba kalbomis ir kalba kalbomis, ir kalba kalbomis. Ir, na, kas tai yra? Suprantate, nemokytas žmogus sakys: „Mhm! Jie visi yra pamišę!“ Suprantate? Bet jeigu kuris

nors pranašauja, suprantate, tuomet jis sako kažką, ką tas gali suprasti.

307 Taigi, tęskite ir perskaitykite dabar likusią dalį. [Brolis tęsia—Red.]

[. . . *nebent pastarasis išaiškintų, . . .*]

Štai taip. Dabar, „nebent“, suprantate. Aš—aš . . . Tie, kurie—tie, kurie pranašauja, yra didesni už tą, kuris kalba kalbomis, *nebent pastarasis išaiškintų*. Taigi, tęskite, suprantate.

[. . . *kad būtų ugdoma bažnyčia.*]

Štai taip, matote, bažnyčia yra ugdoma.

308 Taigi, kitais žodžiais, na, bažnyčia, šis vyrukas. Čia—čia štai *tiek* yra nemokytų, jūs tiesiog sėdite ši vakarą tarp mūsų; mes turime ši susirinkimą. Mes visi čia, ieškantys savo . . . norintys sužinoti apie Viešpatį, visi jūs tiesiog pradėdote kalbėti kalbomis. Niekas nieko nepasakė, tiesiog pradėjote kalbėti kalbomis. „Aš noriu, kad jūs . . . aš . . . Tai būtų puiku“, Paulius pasakė. „Jei visi kalbėtumėte kalbomis, tai būtų puiku“. Bet kas, jei kuris nors iš jūsų pranašautų, atsisotų ir pasakytų: „TAIP SAKO VIEŠPATS: ‚Čia sėdi vyras, kuris yra pašalietis tarp mūsų. Jo vardas *Džonas Doe*. Jis atvyko iš *tokios ir tokios* vietos. Jis ten paliko savo žmoną ir keturis vaikus. Jis čia ši vakarą, nes jis ieško pagalbos. Šiandien jis buvo pas gydytoją Memfise, Tenessee. Ir jis pasakė . . . Gydytojas jam pasakė, kad jis serga plaučių vėžiu. Jis miršta?‘

309 Jis pasakė: „Jei visi kalbėtų kalbomis ir tarp jūsų ateitų nemokytas, jis pasakytų . . . tuomet jis pasakytų: ‚Argi jūs visi nesate pamišę ar išprotėję?‘ Bet jeigu vienas pranašautų ir atskleidžia širdies paslaptį, tuomet jie parpuolę, sakytų: ‚Tikrai Dievas su jumis!‘“ Suprantate?

310 Na dabar, štai čia. Dabar jūs kalbate kalbomis, bet vienas pateikia išaiškinimą, sako: „TAIP SAKO VIEŠPATS, - pagal išaiškinimą, - tarp mūsų sėdi vyras, paliko savo žmoną, šiandien buvo Nashville, - ar Memfise, ar kur tai bebūtų, - ir jis serga plaučių vėžiu. Atvyko čia, ir jo vardas yra *Džonas Doe*“, - *toks ir toks*, panašiai. Suprantate?

311 „Nebent tai būtų dėl išaiškinimo“, arba, suprantate, tuomet tai duoda ugdymą. Suprantate? Tuomet jie sakys . . . Tuomet tas vyrukas išeis, sakys: „Leiskite man jums kai ką pasakyti, nesakykite man, kad Dievo nėra su tais žmonėmis ten. Žinoma! Tie žmonės visiškai manęs nepažinojo“. Suprantate?

312 Taigi mes norime pranašystės dovanų, *plius* dovanų kalbėjimo kalbomis. Bet, kalbant kalbomis, suprantate, turi būti išaiškinimas. Ir tuomet, kai tai išaiškinta - tai yra pranašystė. Suprantate? Tai pranašystė. Taigi, aš turiu ši klausimą čia, už minutėlės, taigi aš—aš paimsiu jį kaip tik galima greičiau [Tuščia vieta juostoje—Red.]

117. Mato 18:10.

[Brolis skaito Mato 18:10—Red.]

[. . .*kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių; nes aš sakau jums: Nes jų angelai—angelai danguje visuomet mato veidą mano Tėvo, kuris yra danguje.*]

³¹³ Gerai. Taigi, brolis, kad ir kas jūs bebūtumėte, žinoma, nėra jokių vardų, tik mažos kortelės, suprantate, kurie tai parašė. Esu tikras, aš . . .

³¹⁴ Taigi, jūs galite pasirinkti du būdus, suprantate. Bet aš manau, kad išaiškinimas, jeigu jūs tiesiog paprašytumėte manęs: „Paaiškindite tai“, - kaip aš tai išaiškinu, tai štai taip.

³¹⁵ Dabar, jūs atsiverskite Antrą Korintiečiams, kas nors, 5:1, ten sakoma: „Kai ši žemiškoji palapinė suirs . . .“ Jūs žinote, kas tai yra, suprantate. „Kai ši žemiškoji palapinė suirs, mes jau turime vieną“, - jūs žinote, „laukiančią“. Gerai.

³¹⁶ Dabar, taigi Jis . . . Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, Mato 18:10, Jis kalbėjo apie mažų „vaikų“ priėmimą. Jie buvo maži vaikai, mažutėliai, trejų ar ketverių metų amžiaus, paėmė juos. „Jie atvedė pas Jį vaikus, vaikelį“. *Vaikai* yra kilęs iš žodžio „vaikas“. Vaikas yra tik mažas—mažylis, ne kūdikis, bet tiesiog tarp jo ir paauglio. Suprantate? Jis dar nėra atsakingas už save.

³¹⁷ Taigi, Jis pasakė: „Būkite atsargūs, kad *nepaniekintumėte*“. Jeigu jūs iš tikrųjų paimsite šio žodžio išaiškinimą, tai - „netinkamai elgtis“. Suprantate, „Netinkamai elgtis su vienu iš jų“. Netinkamai elgtis su vaiku, jūs niekada neturėtumėte to daryti. Jie yra vaikai, jie nežino. Suprantate?

³¹⁸ Ir dabar atkreipkite dėmesį, pasakė: „Kadangi jie . . . jų angelai visuomet mato mano Tėvo veidą, kuris yra Danguje“, jūs suprantate. Kitaip tariant, „Jų angelai, jų—jų pasiuntiniai, jų kūnai, angeliški kūnai, į kuriuos jie įeis, jeigu jie mirs, visada yra prieš Mano Tėvo veidą Danguje“. Suprantate?

³¹⁹ Taigi, „Jei ši žemiškoji palapinė suirs, mūsų jau laukia kita“. Teisingai? Tai kūnas.

³²⁰ Pažvelkite čia. Jei tik aš turėčiau laiko peržvelgti tai! Žinoma, aš žinau, aš—aš neturėsiu laiko. Bet čia, leiskite man pateikti tai jums, kad tai būtų įrašyta garsajuostėje, ir bet kuriuo atveju jūs tai gausite.

³²¹ Pažvelkite, vieną naktį Petras buvo kalėjime. Jie turėjo maldos susirinkimą Jono Morkaus namuose, suprantate. Ir taigi, atėjo Viešpaties Angelas, tas Ugnies Stulpas, nužengė Šviesa, ir Petras galvojo, kad jis sapnuoja, kai jis matė, kaip ši Šviesa ateina pas jį. Biblijoje pasakyta: „Tai buvo Šviesa“. Suprantate? Ir aš tikiu, kad Ta pati yra su mumis, suprantate, Jis nužengė. Ir mes patenkame į tą pačią bėdą, galbūt nutiks tas pats. Suprantate? Ir atėjo ten, ir taigi Jis pasakė: „Ateik, eik su Manimi“.

322 Taigi Petras pagalvojo: „Aš dabar sapnuoju, taigi aš tiesiog pažiūrėsiu, ką reiškia šis sapnas“. Taigi jis praėjo tiesiai pro sargybinius ir pagalvojo: „M-hm. Taigi, mes einame toliau, durys tiesiog pačios atsidarė“. Praėjo pro kitas duris, pačios atsidarė. Praėjo pro miesto vartus, ir jie atsidarė patys. Ir jis vis dar galvojo, kad jis sapnuoja. Taigi, kai jis stovėjo lauke, ir pasakė: „Na, aš esu laisvas, taigi aš tiesiog nueisiu į Jono Morkaus namus ir turėsimė bendravimą“.

323 Jie buvo ten: „O Viešpatie, siųsk Savo Angelą ir išlaisvink Petrą“.

324 Ir maždaug tuo metu kažkas atėjo [Brolis Branhamas beldžia—Red.]. Nedidukė panelė priėjo prie durų ir paklausė: „Kas ten?“ Pakėlė mažas groteles, pasakė: „Na, tai Petras!“ Taigi sugrižo, pasakė: „Ei, jūs—jūs dabar galite liautis melstis, Petras čia“.

Jis pasakė: „O, tai bent! Pirmyn, - pasakė, - tu—tu—tu...“
Suprantate?

325 [Brolis Branhamas vėl beldžia—Red.] Pasakė: „Atidarykite! Aš čia“. Suprantate? Ir taigi jis pasakė. . .

Taigi jis sugrižo, tarė: „Ne, tai—tai Petras prie durų“.

326 „O, - jie pasakė, - jie jau nukirto jam galvą, tai jo angelas prie durų. Suprantate, jo Dangiška palapinė, jis gavo ją, kai ši žemiškoji buvo sunaikinta, nes laukė Danguje, kol jis ateis“.

327 Tai ką aš mačiau anądien tame regėjime, žinote, perėjau anapus. „Jei ši žemiškoji palapinė suirs, mes jau turime kitą“.

328 Ir tie mažyliai, kurie dar nepadarė jokios nuodėmės, suprantate. . . Suprantate?

329 Kai kūdikis—kūdikis yra formuojamas motinos iščiose, kai tik jis patenka. . . Suprantate? Suprantate? Bet pirmiausia tai dvasia. Ir kai ta dvasia pradeda įgauti kūną, mažytė gyvybės užuomazga pradeda įgauti kūną, ir kai tik jis iškrenta iš savo. . . Taigi, iščiose tai yra maži virpantys, trūkčiojantys raumenys. Mes tai žinome. Tai laštelės. Lygiai taip pat, kaip paėmus arklio plauką ir įmetus jį į vandenį, jis apsisvers ir pajudės, o kai paliesite jį, jis pašoks. Taip yra ir su kūdikiu.

330 Tačiau vos tik jis gimsta į šį pasaulį ir pirmą kartą įkvepia, jis tampa gyva siela. Suprantate? Nes, kai tik žemiškas kūnas gimsta į pasaulį, yra dangiškas kūnas, ar dvasinis kūnas, kuris apgaubia jį. Ir kai tik yra paliekamas šis žemiškas kūnas - yra Dangiška palapinė, kuri laukia jo. „Jei ši žemiškoji palapinė suirs, yra Dangiška palapinė, laukianti jo“. Vos tik—kai tik kūdikis gimsta žemėje kūne - yra dvasinis kūnas, laukiantis, kad priimtų jį. Ir kai tik dvasinis kūnas. . . žemiškas kūnas suyra, jau yra dvasinis kūnas, laukiantis ten. Suprantate? „Teofanija“, - mes taip vadiname, suprantate, teofanija.

[Brolis klausia: „Na, taigi, šis kūnas yra . . . yra laikinas, laukiantis šio kūno prisikėlimo?“—Red.] Taip. Suprantate? Taip. O, taip. [„Tai būklė, kurioje mes gyvensime iki prisikėlimo?“] Teisingai. Suprantate? Suprantate?

³³¹ Tai dar neapreikšta žmogaus sūnums. Aš tikiu . . . Aš—aš žinau, aš mačiau tai. Suprantate? Bet aš nežinau, kokios rūšies tai kūnas, bet aš galėjau jausti juos lygiai taip pat, kaip aš jaučiau jūsų rankas ar ką nors kitą. Žinoma, tai įrašyta garsajuostėje, ir jūs galbūt klausysitės jos praėjus daugeliui metų po to, kai manęs nebebus. Jūs suprantate? Bet . . . Ir tai, kas tai bebūtų, suprantate, aš buvau—aš apkabinau tuos žmones ir laikiau juos, ir tai buvo taip tikra, kaip—kai jūs tikri, ir vis dėlto tai nebuvo . . . Jie nevalgė ir negėrė. Ten nebuvo nei vakar, nei rytojaus. Suprantate, tai buvo Amžinybė.

³³² Ir dabar, kai ši palapinė . . . jie pasiliko ten, tame kūne, jie sugrįžta į žemę, ir tokios rūšies kūne jie apsirengs nemirtingumu. Žemės dulkės kažkaip susirinko į tą teofaniją ir jie vėl tapo žmonėmis, galėjo valgyti kaip jie valgė Edeno sode. Suprantate? „Bet jeigu ši žemiškoji palapinė suirs, mūsų jau laukia kita“.

³³³ Taigi tie mažyliai, kurie neturėjo nuodėmės, suprantate, dar jokios nuodėmės, jų *angelai*, jų „kūnai“ (tas, kuriame Petras sugrįžo . . .) suprantate, laukia. „Žvelgdami į Tėvo veidą, Danguje“, tai visada priešais Jį; „jie žino tai“. Štai taip.

³³⁴ [Brolis sako: „Bet buvo šiek tiek sudėtinga ten, kur Jėzus pasakė, pirmoje Jo prisikėlimo dalyje, Jis pasakė: ‚Neliesk Manęs‘, - Jis dar nebuvo pakilęs. Ir tuomet, kai Jis atėjo į kambarį, kur buvo Tomas, Jis sako: ‚Ateik čia ir pridėk savo ranką prie Mano šono; pridėk savo pirštą‘“—Red.] Teisingai, Jis dar nebuvo pakilęs. [„Ir—ir skirtumas tarp tų dviejų vietų, kur viename Jis—Jis liepė jiems Jo neliesti, o ten Jis liepė Tomui ateiti ir Jį paliesti.“] Jis dar nebuvo pakilęs, suprantate. Jis . . . [„Nes Aš dar neižengiau pas Savo Tėvą“.]

³³⁵ Teisingai, suprantate, Jo nebuvo galima liesti, kol Jis . . . po Jo prisikėlimo. Jis išėjo iš žemės, suprantate. Jis išėjo iš žemės ir vaikščiojo tarp žmonių, bet Jis dar nebuvo pakilęs. Jis pasakė . . . Jis pasakė Marijai, Jis pasakė: „Neliesk Manęs“.

Ji pasakė: „Rabuni“.

³³⁶ Jis pasakė: „Paliesk . . . Neliesk Manęs, nes Aš dar nesu išžengęs pas Tėvą. Bet aš išžengiu pas Savo Dievą ir pas jūsų Dievą, pas Savo Tėvą ir jūsų Tėvą“.

³³⁷ Ir tuomet, tą naktį, po to, kai Jis išžengė Dievo akivaizdon, ir prisikėlė iš mirusių, išžengė Dievo akivaizdon. Sugrįžo, Jis pakvietė Tomą, kad ateitų ir paliestų Jo šoną. Suprantate, Jis išžengė Dievo akivaizdon. Teisingai. Gerai.

118. Dabar. Pirmame Korintiečiams 14: „Sekite—sekite geraširdiškumu ir troškite dvasinių dovanų, bet geriau,

kad jūs pranašautumėte“. Vebsteris, sako: „pranašystė: išpranašauti būsimus įvykius, ypač per dievišką įkvėpimą“. Ar gali pranešimas... Taigi jie... tai—tai, ką pasakė Vebsteris ir ko paklausė brolis. Ar galima vadinti „pranašyste“ pranešimą, kuris neišpranašauja būsimų įvykių?

Ne, pone. *Pranašystė* - yra „išpranašauti“. Suprantate? Gerai.

119. Dabar. Pirmas Korintiečiams 14:27, aš tikiu, kad visi pranešimai turi būti išaiškinti ir bet kuriame viename tarnavime turi būti pateikti ne daugiau kaip trys pranešimai kalbomis.

³³⁸ Tai Raštas. Aš turiu tai užsirašęs čia. Žinoma, mes ne... Mes esame susipažinę su tuo ir žinome tai, suprantate. Tai... Taip, pone, tai... turėtų būti tik iš trijų. Tai taip pat yra Pirmame Korintiečiams 14. Suprantate? Teisingai, „iš trijų“. Taigi, jūs stebėkite tai savo susirinkimuose, broliai. Taigi, jūs—jūs pastebėsite, kad tai dabar vyksta, jūs pastebėsite, kad daugelis žmonių yra susijaudinę. Ir dabar, nesakykite, kad jie neturi Šventosios Dvasios. Bet, suprantate, Paulius nuvyko, kad įvesti Korintiečių bažnyčioje tvarką. Mes visi tai žinome, ar ne? Jis turėjo tai sutvarkyti. Ir jis pasakė: „Viskas tebūna daroma padoriai ir tvarkingai“.

³³⁹ Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, Paulius, nuėjęs ten, jis visada turėjo problemų su Korintiečių bažnyčia. Jūs niekada neradote jo tokiu būdu... Efeziečių bažnyčiai jis niekada nieko apie tai nekalbėjo, jis galėjo mokyti juos Amžino užtikrintumo. Korintiečių bažnyčioje nėra nieko apie Amžiną užtikrintumą. Jie visada buvo kūdikiai, stengdamiesi: „Vienas turi kalbas, kitas turi psalmę“. Ar ne taip? Suprantate? Ir jeigu jūs leisite savo susirinkimui pradėti tai... .

³⁴⁰ Kaip ir Martynas Liuteris, jis buvo taip pripildytas Dvasios, kad ėmė kalbėti kalbomis. Jis pasakė, savo dienoraštyje, jis pasakė: „Aš kalbėjau kalbomis, - jis pasakė, - bet jeigu aš mokysiu to savo žmones, - tarė, - jie ieškos dovanos vietoj Davėjo“. Tai buvo teisinga, suprantate, jie ieškos dovanos, o ne Davėjo.

³⁴¹ Ir tai, ką žmonės gauna, ir tuomet jie tampa įsitempę ir išpuikę, kai jie leidžia jiems kalbėti kalbomis ar kažką panašaus. Ir jeigu tai ne iš Dievo, tuomet tai ne... tai bus beprasmiška. Bet mes... .

³⁴² Taigi, šiuolaikinės bažnyčios visa tai atmeta, bet mes to nedarome. Mes tikime, kad tai Dievo dovana ir gali būti patalpinta ten Dievo Dvasia. Kaip apie tai, broli Roy? Teisingai. Taip, pone. Patalpinta bažnyčioje! Ji priklauso bažnyčiai. Kalbėjimo kalbomis dovana priklauso jai, suprantate, Dievo Bažnyčiai.

343 Dabar pažiūrėkime, koks tiksliai buvo jo klausimas. Pasakyta, kad:

Aš tikiu, kad visi pranešimai... (teisingai)... turėtų būti išaiškinti - ne daugiau trijų.

344 Teisingai, suprantate, nes jeigu jūs leisite... Tarkime, kad, pavyzdžiui, jūs pravedate susirinkimą, o mes sėdime čia ir—ir... Taigi, kokia nauda būtų, jeigu leistume *jam* kalbėti kalbomis, *jam* kalbėti kalbomis, *jam* kalbėti kalbomis, *jam*? Na, mes visi patektume į tokią sumaištį, kad net nežinotume, ką mes darome. Suprantate? Trys iš eilės, te... pavyzdžiui, Hollin, jis kalba kalbomis, jeigu jis kalba kalbomis... .

345 Ir taip pat turi būti išaiškintojas. Taigi, gali būti vienas išaiškintojas, nebent jūs pats išaiškinsite savo kalbą. Taigi, jūs... „Tegul tas, kuris kalba nežinomomis kalbomis, taip pat meldžiasi, kad jis galėtų išaiškinti“. Jis gali išaiškinti savo paties kalbas, ir tai yra lygiai taip pat—tiesiog lygiai taip teisėta, jei tai būtų kitas išaiškintojas. Bet turi būti vienas išaiškintojas, prieš tai, kai kalbos gali būti... Jeigu jūs turite krūvelę žmonių, kalbančių kalbomis ir nėra išaiškintojo, tuomet melskitės, kad jūs galėtumėte išaiškinti tai, ką jūs—ką jūs sakote.

346 Taigi, tik nedarykite to tam, kad pasipuikuotumėte, kadangi jūs tuomet tik įtvirtinate save, suprantate. Nedarykite to. Bet kalbėkite kalbomis, kad būtų įtvirtintas Dievas, kad būtų įtvirtinta bažnyčia. Jūs suprantate, visa tai dėl vieno svarbaus tikslo, broli. Šios dovanos, kad būtų įtvirtintas Dievas, dėl bažnyčios įtvirtinimo, kad atvesti žmones pas Dievą, kad jie sužinotų, jog Dievas yra su mumis. Jis nėra miręs Dievas, Jis yra gyvas Dievas, veikiantis tarp mūsų. Suprantate?

347 Ir mes tiesiog turime stebėti tai labai atidžiai, nes, vaikine, šėtonas nekenčia to kaip ir visko, suprantate, kad pamatytume tikrąsias dovanas. Nes dovanos yra silpnos, ir jis tikrai gali darbuotis su tomis dovanomis. Žmogau, o, žmogau, jis tikrai gali pamėgdžioti kiekvieną iš jų. Taigi, tai priežastis... .

348 Taigi, pažvelkite, skirtumas tarp pranašystės dovanos ir pranašo - yra tiesiog milijono mylių skirtumas. Prieš pranašystę... Žmogus, turintis pranašystės dovaną, gali išsakyti prieš bažnyčia, kai du ar trys, turintys išvalgumą, sakys: „tai tiesa“. Teisingai. Bet ne pranašas. Suprantate? Pranašas - yra tarnystė. Pranašystės dovana yra dovana. Pranašu gimstama, turint TAIP SAKO VIEŠPATS, broli, ir taip toliau ir toliau. Nieko tame nėra, suprantate. Tai pranašas. Bet pranašystės dovana - tai dovana, suprantate. Viena yra Dievo tarnystė, kita - Dievo dovana. Suprantate? Štai toks skirtumas.

349 Taigi, pranešimai, sakykim, dabar, pavyzdžiui, štai kokiū būdu tai būtų. Dabar, mes sakykim, kaip brolis Džunie, šį vakarą, jis išaiškina. Mes žinome, kad jis yra išaiškintojas. Brolis Nevilas yra išaiškintojas, suprantate, išaiškina kalbas. Mes tai

žinome. Taigi, kas jeigu ši vakarą mes sėdėtume čia, o, Dievo Dvasia tiesiog pratrūktų kalbomis. Tai bent, Dieve! Ir mes ne . . . mes . . . mes . . . Palaukite, bažnyčia prasidės po kelių minučių. Suprantate, mes—mes susitinkame tiesiog prieš bažnyčią. Aš sutvarkau tai pagal tvarką, kaip mes turime čia.

³⁵⁰ Na, tuomet, pirmas dalykas, žinote, prieina brolis Ruddell ir kalba kalbomis. Palaukiame minutėlę. Suprantate? Junie pašoka: „TAIP SAKO VIEŠPATS: „*Toks ir toks dalykas*““. Gerai, kažkas štai čia, raštininkai užrašo štai čia, suprantate, kas buvo pasakyta; m-hm, tiesiog paimkime tai skubiai, kadangi tai . . . paimkime šviežią, tiksliai ką jis pasakė. Gerai, jie . . . Jeigu—jeigu jis atmetamas, tuomet jums—jums tiesiog geriau palikti tai, suprantate, suplėšykite tai. Bet jeigu neatmetamas, jis yra priimtas dviejų žmonių, tuomet tai užrašoma čia, jie pasirašo ant jo savo vardą. Suprantate? Tai—tai—tai jūsų bažnyčiai. Tai . . . Aš kalbu jums visiems jūsų naudai, suprantate, aš nežinau, ar jie tai darė pradžioje, ar ne.

³⁵¹ Ir pirmas dalykas, žinote, pašoka Hollin, kalba kalbomis. Taigi, išaiškintojas gali perduoti tą patį pranešimą, suprantate, tai gali būti tas pats dalykas, tam tikras dalykas, kuris turi įvykti, pranašystė; suprantate, kažkas, kas turi įvykti, ar kažkas, ką jūs turite padaryti. Už nugaros pašoka brolis Roberson, kalba kalbomis. Gerai. Tai vis dar gali būti tas pats pranešimas, pateikiamas tas pats išaiškinimas, suprantate, arba tai gali būti trys pranešimai.

³⁵² Taigi, Dievas nesiruošia per vieną vakarą pateikti penkiasdešimt pranešimų. Mes tai žinome, kadangi jūs—jūs negalite jų visų priimti. Jūs suprantate? Bet viskas, kas vargina bažnyčią, kaip . . . ar kas nors, ką ji daro, tai skirta bažnyčios ugdymui. Suprantate? Tuomet aš—aš—aš neleisčiau daugiau nei tai, suprantate, nes Joje pasakyta: „Tebūnie tai vienas po kito ne daugiau trijų“. Suprantate?

³⁵³ Tik trys, tada—tada aš pasakydavau: „Eikite, užrašykite juos ir padėkite ten ant sakyklos“. Suprantate? Tada rytoj vakare mes vėl susitiksim. Suprantate? Ir jeigu nuo dabar iki rytojaus vakaro kas nors įvyks, Dievas pasakys tai viename iš tų pranešimų. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tebūnie tai per tris. Ir aš manau, taigi, Vebsteris sako, kad pranašystė gali . . .

Ar gali klaus- . . . pranešimas, kuris neišpranašauja ateities, būti pavadintas pranašyste?

³⁵⁴ Ne. Jeigu tai pranašystė - tai pranašavimas, išpranašaujant kažką, kas turi įvykti. Tai taip pat tiesa.

³⁵⁵ Gerai, ir aš manau . . . Taigi, tai paskutinis, prieš mums paimant šiuos čia.

120. Broli Branhamai, ar gali—gali bet kuris iš šių . . . Broli Branhamai, ar kuris nors iš šių klausimų . . . Jis atspausdintas rašomąja mašinėle ir beveik išsitrynęs. Ar

gali bet kuris iš šių klaus- . . . Broli Branhamai, bet kuris iš šių klausimų, kur jūs nesijaučiate vedamas atsakyti ar imtis . . . ar pakomentuoti (taip), pakomentuoti, palikite nuošalyje, aš nesijausiu dėl to blogai. Kokios pilnumoje yra diakono pareigos pagal Raštą?

³⁵⁶ Na, aš—aš manau, kad jie turi tai ten. Jei tai . . . Aš žinau, kad tai vienas iš mūsų bažnyčios diakonų. Taigi, aš manau, kad jie turi ten nurodymus. Mes turėtume paimti dar keletą jų kopijų ir paduoti kiekvienam iš mūsų diakonų, jeigu mes jų neturime. Įdomu, ar mes galėtume gauti jų kopiją, Gene, vieną . . . ar, jūs ar brolis Leo, ar kas nors iš jų, apie . . . paimkite šešias ar aštuonias iš jų ir paduokite juos mūsų diakonams. Tai parodo pareigas, pagal Raštą, ką diakonas turi daryti.

121. Jeigu pranašystė ar pranešimas kalbomis būtų pateiktas ne pagal nustatytą tvarką, kaip mes turėtume tai pataisyti?

³⁵⁷ Taigi, tai geras kritiškos padėties atvejis, suprantate. Suprantate? Taigi, būkite palaimintas, diakone, kuris paminėjote tai, kadangi tai yra geras dalykas. Jūs norite elgtis atsargiai. Taigi, jeigu jūs pateiksite . . . Jei kas nors ateis į mūsų susirinkimą čia ir pateiks pranešimą ar pranašystę ne pagal nustatytą tvarką, vargu ar jūs galite ką nors padaryti dėl to, jeigu jie pasisako. Suprantate? Jūs tiesiog . . . Jie žino, kad netinkamai elgiasi, ir tai—tai . . . gali sužlugdyti tarnavimą. Suprantate? Bet, jei taip įvyktų, tiesiog geriausias dalykas, ką diakonai gali padaryti - tai tiesiog patylėti. Suprantate? Kadangi pranašas ant pakylės yra tas, kuris iš tikrųjų yra . . . Jūs—jūs esate jo apsauga, jūs esate jo policininkai, suprantate, jūs - sargyba, esanti aplink mus. Suprantate?

³⁵⁸ Dabar, jeigu tai kas nors iš mūsų susi- . . . Jeigu jis ne iš mūsų susirinkimo, asmuo neišmokytas, suprantate, jie nėra išmokyti. Štai ką mes bandome čia pasiekti, suprantate, kad mes—mes žinotume, ką daryti. Mes žinome, kaip išmokyti savo žmones. Bet jeigu jis—jeigu jis ne iš mūsų susirinkimo, na, mes nežinome, kaip yra išmokytas šis vargšas žmogus.

³⁵⁹ Pavyzdžiui, kaip . . . Bilis prisimena tai, Kosta Mesa, Kalifornija. Kiekvieną kartą, kai aš pasiruošdavau kviesti prie altoriaus, ten moteris pašokdavo, ir lakstydavo pirmyn ir atgal tais praėjimais, kalbėdama kalbomis, ir ji tiesiog sugriaudavo tą kvietimą prie altoriaus. Ir aš tiesiog turėdavau išeiti. Jūs galėjote matyti, kaip Dvasia buvo—buvo nuliūdinta, suprantate. Niekas nenuliūdins Dievo Dvasios, jeigu tai bus pagal tvarką. Suprantate? [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . tiesiog prieš pat jai ruošiantis pradėti, kaip ji pasiruošia, kadangi aš stebėjau ją. Bet kuris tarnautojas, pamatęs ką nors netvarkoje, taip pasielgtų. Tada ši moteris buvo ten, ir ji pasakė Biliui, ir Bilis pasakė man, kai aš atvykau tą vakarą, pasakė: „Tėti, tu žinai tą moterį, kuri jau du vakarus sugriovė tuos—tuos kvietimus prie altoriaus?“

- „Taip“.

³⁶⁰ Tarė: „Ji sėdėjo ten, - pasakė, - ji pasakė: „Šlovė Dievui, Bili, ši vakarą aš turiu dar vieną pranešimą!“

³⁶¹ Na, dabar, jūs matote, aš stebėjau ją auditorijoje. Ten buvo tūkstančiai žmonių; tai kada „*Skaitytojo Santraukos*“ parašė apie Donny Morton išgydymą, jūs žinote, „*Donny Morton Stebuklas*“. Taigi, aš stebėjau tą moterį, ir tiesiog maždaug tuo metu, kai aš pradėjau kvietimą prie altoriaus, ji . . . Taigi, ji buvo tiesiog neišmokyta; be abejonės, gera moteris. Tačiau, ji apsižvalgė, pradėjo tvarkyti savo plaukus. Ji buvo nukirptais plaukais, suprantate. Taigi, jūs matote, ji priklausė Asamblėjoms ar vienai iš tų bažnyčių, kurios—kurios tai leidžia. Ji susitvarkė savo plaukus. Ji pasilenkė ir pasitaisė kojines, štai taip pasiruošė. Ir kaip tik tuo metu, kai aš pradėjau kvietimą prie altoriaus. . . Aš pasakiau: „Dabar, kiek iš čia esančių. . . kiek iš čia esančių dabar norėtų išeiti į priekį ir—ir atiduoti savo širdis Viešpačiui Jėzui?“

³⁶² Ji pašoko. Aš pasakiau: „Sėskitės“. Ji pradėjo toliau. Aš pasakiau: „Sėskitės!“ Suprantate? Ir, vaikinė, visi . . . Aš tiesiog sustojau. Ji elgėsi taip, tarsi manęs negirdėtų, ir aš vėl sušukau. Tą kartą ji mane išgirdo, kadangi aš sudrebinau visą pastatą tuo didžiuliu mikrofonu, stovinčiu štai ten. Ir ji atsisėdo.

³⁶³ Aš pasakiau: „Taigi, kaip aš ir sakiau, kiek iš jūsų nori ateiti prie altoriaus ir atiduoti savo širdis Dievui?“ Ir aš tiesiog toliau tęsiau susirinkimą, suprantate.

³⁶⁴ Ir tą vakarą, kai nuėjau prie sunkvežimio, aš buvau apsuptas. Ir štai būrys moterų stovi kaip būrys viščiukų, žinote: „Jūs piktžodžiaavote Šventajai Dvasiai“.

³⁶⁵ Aš paklausiau: „Nejaugi?“ Aš tariau: „Kaip aš galiu piktžodžiauti Šventajai Dvasiai, laikydamasis iš- . . . Rašto nuostatų?“ Suprantate?

³⁶⁶ Ir ši moteris pasakė: „Aš turėjau pranešimą tiesiai iš Dievo“.

³⁶⁷ Aš pasakiau: „Bet jūs pateikėte jį netinkamu laiku, sese“. Aš pasakiau: „Aš ne . . .“

„Jūs sakote, kad tai nebuvo—tai nebuvo nuo Dievo?“

³⁶⁸ Aš atsakiau: „Aš negaliu jums pasakyti, ponია“. Aš pasakiau: „Aš—aš—aš tikiu, kad buvo, suprantate“. Aš pasakiau: „Aš pasakysiu tai jūsų naudai, kad ,aš sakau, kad aš tikiu, jog tai buvo‘. Ir aš manau, kad jūs esate gera moteris, bet jūs nesilaikėte tvarkos“.

³⁶⁹ Ir ten stovėjo jos pastorius. Aš žinojau, kad jis buvo jos pastorius, suprantate. Ir aš pasakiau . . . Aš—aš pasakiau: „Galiu pasakyti tik vieną dalyką, arba jūs buvote kūne, arba jus mokė pastorius, kuris nieko neišmano apie Raštą“. Aš pasakiau: „Jis turėtų ateiti ir trumpam pasikalbėti su mumis apie Raštus. Tai neteisinga, jūs išėjė iš tvarkos. Jūs užvakar vakare praradote

daug sielų, ir vėl daugelį praeitą vakarą, ir būtumėte tą patį padarę šį vakarą“.

³⁷⁰ Ir tas žmogus pasakė: „Broli Branhamai, - pasakė, atsiprašau“.

Aš paklausiau: „Ką jūs turite omenyje?“

³⁷¹ Pasakė: „Ji turėjo teisę perduoti tą pranešimą, jūs buvote užbaigęs“.

³⁷² Aš pasakiau: „Aš buvau ant pakylės, ir pranašų dvasia yra pavaldi pranašui. Aš vis dar ant pakylės“.

Ir jis pasakė: „Na . . .“

³⁷³ Aš pasakiau: „Aš vis dar turėjau Žinią. Aš turėjau kvietimą prie altoriaus, kad pritraukti. Aš išmečiau tinklą, dabar traukiu jį. Nemeskite ten spygliuotos vielos ar ko nors, kas sutrikdytų, suprantate“. Aš pasakiau: „Aš vis dar traukiau savo tinklą“. Ir— ir aš pasakiau: „Ji įsiterpė, kai—kai buvo pritraukiamos sielos. Tai . . . Kokia būtų nauda pamokslauti ar dar kas nors, jeigu jūs nepakviečiate nusidėjėlių ir neskatinate jų ateiti? Suprantate?“

³⁷⁴ Ir jis tarė: „Na, jos pranešimas buvo vėlesnis nei jūsų. Jos buvo tiesiai nuo pakylės . . . Jos buvo tiesiai nuo Dievo“.

³⁷⁵ Aš pasakiau: „Jei kas nors mano esąs dvasiškas ar pranašas, tegul jis pripažįsta, kad tai, ką aš sakau, yra Viešpaties Įsakymai. Bet jeigu jis yra neišmanantis, tiesiog tegul jis ir būna neišmanantis. Mes neturime tokio papročio, nei Dievo Bažnyčia“, - cituodamas Paulių, jūs žinote. Aš pasakiau: „Ne, pone, nieko naujo! Jis . . . Jėzus pasakė: „Te kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Mano - Tiesa“. Paulius pasakė: „Nors Angelas iš Dangaus ateitų su kažkuo kitu, išskyrus tai, kas yra Čia, tebūnie tai prakeikta“. Aš pasakiau: „Pone, jūs esate visiškai išėjęs iš rikiuotės“. Aš tariu: „Kokios rūšies bažnyčią jūs turite? Galiu lažintis, kad joje daug sumaišties. Suprantate? Jeigu jūs leidžiate tiems žmonėms tai daryti, kaip jūs apskritai galite turėti kvietimą prie altoriaus? Ji turi tarnavimą, jie visi turi tarnavimą, bet jūs turite laiką savo tarnavimui, suprantate, tam jis skirtas“.

³⁷⁶ Taigi, teisingai. Ne, ir dabar, jeigu štai taip įvyktų *mūsų* bažnyčioje, kad kai kurie mūsų broliai ar seserys čia, bažnyčioje, kurie kalba kalbomis, taigi, diakonai po bažnyčios, valdyba, manau, turėtų su jais susitikti ir pasakyti: „Leiskite man dar kartą paleisti jums garsajuostę, tik kelias minutes, suprantate“. Suprantate, jūs tiesiog . . . Ar—ar, pastorius, sako: „Aš—aš esu tikras, kad pastorius norėtų pasikalbėti su jumis. Ar galėtumėte trumpam susitikti su mumis čia, kabinete, suprantate, broli“. Kai tuomet nueisite ten, pasikalbėkite su juo labai maloniai. Suprantate? Ir sakykite . . .

³⁷⁷ Bet, dabar, jeigu jie visi išeina iš tvarkos ir trukdo jūsų pastoriui, suprantate, jeigu—jei jie trukdo jūsų pastoriui, tuomet

jūs, vyresnieji, turėtumėte prieiti prie jo ir pasakyti: „Minutėlę“. Ir jeigu pastorius jums liepia juos sustabdyti, vadinasi, jis ten jau pagavo dvasią, kur. . .kur jie ardo susirinkimo dvasią, suprantate.

³⁷⁸ Taigi, jeigu pastorius stabteli ir pagarbiai palenkia galvą, tiesiog nieko nesakykite. Suprantate? Nieko nesakykite; tegul pastorius. Bet jūs stebėkite savo pastorių. Jeigu jis štai taip duos jums ženklą, kad jūs sustabdytumėte tai, tuomet prieikite su krikščioniška meile, sakydamas: „Mano broli, sese, – kas tai bebūtų, – „aš manau, kad jūs išėjote iš tvarkos, nes jūs trukdote pranašui, suprantate. Jis turi žinią nuo Dievo. Kai jis baigs savo pamokslą, tuomet mes pažiūrėsime dėl šito šiek tiek vėliau“. Suprantate, jeigu tai trukdo jam.

³⁷⁹ Bet jeigu kas nors pradeda ir pastorius su pagarpa tiesiog sustoja ir palaukia minutėlę, tuomet jis. . .tikriausiai jis iš karto tęs toliau, suprantate. Taigi. . .Ir jeigu jūs atkreipėte dėmesį, devyniasdešimt procentų tokių atvejų, išaiškinimai, tai visada tiesiog citavimas kokios nors Rašto vietos ar kažkas panašaus, kas tikriausiai iš abiejų pusių yra kūniškas pasireiškimas. Jūs žinote, ką aš turiu omenyje taip sakydamas. Suprantate? Gerai.

122. Argi daugiau nei vienam leidžiama išsakyti pranešimą kalbomis be išaiškinimo?

³⁸⁰ Ne. Jie turėtų eiti paeiliui. Suprantate? Vienas pateikia. . . Vienas kalba, ir tuomet pateikiamas išaiškinimas. Suprantate? Ir tuomet, jei kitas kalba - išaiškinimas; kadangi jeigu ne, išaiškintojas nežinos, ką jis daro, nes čia vienu metu pasigirsta du ar trys pranešimai, suprantate, ir tai sukels sumaištį. Ir Dievas nėra sumaišties kūrėjas, suprantate. Taigi, te vienas kalba ir kitas išaiškina. Suprantate? Ir tuomet. . .Pateikite tris pranešimus, bet tegul kiekvienas pranešimas būna išaiškintas.

³⁸¹ Tuomet mes turėsime. . .Pavyzdžiui, jeigu brolis Ruddell kalba ir brolis Nevilas duoda išaiškinimą, Brolis Fredas tiesiog tyli. Suprantate, kad gautų tą išaiškinimą. Pirma, pirmiausia tai turi būti įvertinta, kad pirmiausia pamatytume, ar tai nuo Dievo, ar ne. Suprantate? Ir viskas gerai. Taigi, jeigu brolis Ruddell kalba, brolis Beeler kalba, Brolis Nevilas kalba, vargšelis išaiškintojas turi tris pranešimus iš eilės; ką—ką, iš kur jis žinos, ką daryti? Suprantate? Palikite jį ramybėje. Perduokite pranešimą ir tuomet laikykitės tyliai, tiesiog laukite. Tegul kažkas bus apreikšta kitam, sėdinčiam šalia jo; te jis tyli, tiesiog sėdi ramiai. Suprantate? Ir tuomet tegul ateina išaiškinimas.

³⁸² Tuomet, kai tai padarysite, užrašykite tai, pažiūrėkite, ką pasakys, turintys išvalgą. Suprantate? Jeigu jie sakys: „Na, tai—tai nuo Dievo“. Gerai, čia yra pranešimas, suprantate, užrašykite jį. Tuomet tiesiog palaukite minutėlę. Ir pirmas dalykas, žinote, na, tuomet Dvasia nužengs ant jo, jis kalbės. Tuomet išaiškintojas palaukia minutėlę, žiūri, ką pasakys

Šventoji Dvasia. Štai Ji ateina su tuo pranešimu, suprantate. Ir tuomet jis užrašo jį, suprantate. Ir tebūnie tai iš trijų.

123. Broli Branhamai, mes žinome, kad jūs esate Dievo siųstas pasiuntinys šiam bažnyčios laikotarpiui. Mes matome, kad tie patys ženklai, kurie lydėjo Jėzų, lydi ir jus, ir mes . . . suprantame, kodėl kai kurie, kas gerai jus pažįsta, mano, kad jūs esate Mesijas. Ar jūs galėtumėte paaiškinti skirtumą savo savitarpio santykių su Dievu ir tuomet Kristaus?

³⁸³ Na, aš žinau, broliai, tai tiesa. Suprantate, bet palaukime, pas mane čia kai kas užrašyta, tiesiog minutėlę. Matote, daugelį kartų tai buvo neteisingai suprasta. Suprantate? Bet, dabar, asmenyje kartais . . . Ir aš noriu, kad kas nors iš jūsų kartu su manimi atsiverstumėte Luko 3-ią skyrių, 15-ą eilutę. Kol jūs tai darote, aš galbūt pasakysiu jums . . . Kai jūs atsiversite tai, tai yra Luko 3, tai . . . galbūt . . . tai yra . . . Leiskite man tiesiog . . . Aš nesiruošiu uždaryti durų, kadangi ten nieko nėra. Leiskite—leiskite man tiesiog pateikti tai jums, broliai. Jūs girdėjote tai, tai visur aplink. Bet leiskite man jums pasakyti, suprantate, tai turi ateiti tokiu būdu. Tai turi ateiti tokiu būdu. Jei tai nebūtų tokiu būdu, aš atgailaučiau dėl savo pamokslų.

³⁸⁴ Paklauskite, broliai, aš prisiekiu jums Kristaus akivaizdoje, kad jūs—jūs—jūs išlaikytumėte šią savo tylos dalį, bet jeigu jūs būtumėte dvasiniai, jūs suprastumėte. Suprantate? Argi nežinote, ką Jis pirmiausia pasakė ten, prie upės? Argi neprisimenate, ką Jis pasakė? „Kaip Jonas Krikštytojas buvo siųstas paskelbti pirmą Kristaus atėjimą, tavo Žinia . . .“ Tai Žinia, kuri paskelbs Antrąjį Kristaus Atėjimą. Tai, ką pasakė Viešpaties Angelas.

³⁸⁵ Dabar, taigi atkreipkite dėmesį. Taigi, „Kaip Jonas Krikštytojas . . .“ Dabar, visi jūs tai girdėjote. Skaitėte tai knygoje, ir girdėjote, kaip žmonės, stovėdami ten, girdėjo Tai ir visa kita, kai pats Angelas ištarė tą pranešimą: „Kaip Jonas Krikštytojas buvo siųstas paskelbti pirmą Kristaus atėjimą, tu esi siųstas su šia Žinia paskelbti Antrą Kristaus Atėjimą“. Taigi, „Žinia“.

³⁸⁶ Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, ir aš . . . Mažasis Vilis ten po tą žvaigždę išrašė mano vardą, ir būtent dėl šios priežasties aš tai praleidau, suprantate, kadangi aš—aš nemanau . . . Taigi, aš būsiu sąžiningas, kaip tik galiu būti, aš nemanau, kad aš turiu ką nors bendra su tuo pasiuntiniu, suprantate. Teisingai. Aš tikiu, kad galbūt esu siųstas dalyvauti Jo Bažnyčioje, kad padėčiau statydinti tą Žinią iki tokios padėties, kurioje ji turi būti, kai ateis šis pasiuntinys, tuomet jis ateis.

³⁸⁷ Bet aš tikiu, būdamas tuo, kuo esu, aš . . . aš tikiu, kad turiu šios dienos Žinią. Aš tikiu, kad tai yra šios dienos Šviesa, ir aš tikiu, kad ji nurodo į tą ateinantį laiką, jūs suprantate, aš tikiu,

kad Žinia, kurią jis pasakė ten, „Žinia, kurią tu turi“. Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį tą Žvaigždę, kuri pakilo ten, buvo . . .

³⁸⁸ Leiskite man padaryti tai . . . Aš žinau, kad man—man čia trūksta laiko, o aš turiu tuos kitus, tokius puikius klausimus. Aš nenoriu . . . Dabar yra—yra jau po dešimtos, taigi, ir aš žinau, kad jūs norite eiti namo. Suprantate? Bet paklauskite čia. Leiskite man jums kai ką parodyti. Ar suteiksite man tik—tik dar kelias papildomas minutes? Gerai, gerai.

³⁸⁹ Dabar pažvelkite, leiskite man kai ką pasakyti. Taigi, jūs, broliai, laikykite tai tarpusavyje. Suprantate? Taigi, laikykite tai tarpusavyje. Aš turiu jums tai aiškiai pasakyti, nes jūs esate mano pastoriai . . . jūs esate mano pastoriai ir visa kita, suprantate, ir aš—aš turiu tai padaryti. Ir jūs esate broliai, kartu su manimi dirbantys šioje Žinioje. Suprantate?

³⁹⁰ Kalbant apie mane patį, kaip apie žmogų, aš esu toks pat kaip jūs ir blogesnis už jus. Aš—aš—aš . . . Daugelis iš jūsų turi krikščioniškas šaknis ir kita. „Aš esu didžiausias nusidėjėlis, - kaip kartą buvo pasakyta, - tarp jūsų“. Pats žemiausias gyvenimas, aš manau, kurį galima nugyventi, aš buvau kaip netikintis ir abejojantis.

³⁹¹ Tačiau nuo vaikystės aš visada žinojau, kad yra Dievas, ir žinojau, kad mano gyvenime kažkas įvyko. Ir tai—tai nekelia jokių abejonių, mano broli. Suprantate? Bet leiskite man tai pasakyti, kad ateis—ateis Žinia, ir ateis pasiuntinys. Aš tikiu, kad jei tai bus žmogus, tai—tai bus kažkas po manęs. Suprantate? Tai bus . . . Bet ši Žinia, kurią aš pamokslauju, yra tikra šios dienos Žinia, ir tai yra paskutinė Žinia. Jūs matote, ką aš darau, broliai? Aš jus visus statau į tą pačią vietą, kur ir aš, kadangi jūs esate tame lygiai taip pat, kaip ir aš. Jūs esate tos pačios Žinios pasiuntiniai.

³⁹² Pažvelkite čia, aš turiu iliustraciją. Aš—aš manau, kad aš galiu tai padaryti geriau, pateikdamas iliustraciją. Leiskite man tiesiog minutėlei pridaryti šias duris. *Tai* - Jėzus, ir *tai* yra Jėzus; na, aš patalpinsiu *tai* čia, Getsemanė, ir tai štai *čia* ir *ten*. Taigi, jūs negalite . . . Aš net nekalbėjau to prieš bažnyčią ten. Taigi, atminkite, kokios rūšies šviesa (žvaigždė) vedė žmogų, kuris ieškojo išminties, „*kad vestų mus į Tavo tobulą Šviesą*“?

³⁹³ Taigi, aš minutėlę stabtelėsiu ir kai ką jums pasakysiu. Išimkime tą dalyką iš . . . kurį Vilis padarė ten, ir tada pasakykime, kad tai teisinga. Tarkim, kad tai teisinga. Aš negaliu to pasakyti, broliai. Tai pasipūtusi menkysta. Tai, aš ne . . . Net jeigu aš tikėčiau tuo aš to nesakyčiau. Suprantate? Kažkas kalbės tai - tai jū reikalas.

³⁹⁴ Bet čia, kaip manęs tiesiog paklausė, kai kurie iš vaikinių, jei jie galėtų paliudyti apie kai kuriuos dalykus, kurie įvyko. Man nepatinka atsistoti už sakyklos ir liudyti apie tai, kas įvyko

susirinkime. Te tai daro vadovas ar kas nors kitas, kažkas kitas tai daro. Man nepatinka tai daryti.

³⁹⁵ [Brolis sako: „Jie netgi atėjo pas Joną ir paklausė: „Ar tu esi Kristus?“—Red.] Taip, štai taip, prie ko aš bandau prieiti. [„Ar tu esi tas Pranašas?“] Jis paneigė tai. [„Nesakė nei vieno nei kito, jis sakė: „Aš tik šaukiantis tyrlaukiuose““.] „Tyrlaukiuose šaukiančiojo balsas“. Jis pastatė save poziciškai.

³⁹⁶ [Kitas brolis sako: „Jie paklausė jo, ar jis buvo tas Pranašas, jis atsakė: „Aš nesu“—Red.] Taip. Dabar. . . Nes Pranašas buvo Tas, apie kurį kalbėjo Mozė. Suprantate, tai yra Pranašas, suprantate. Suprantate? Bet jis žinojo, kas jis buvo, suprantate. Bet jis pasakė, taigi, kad. . . Jis pasakė jiems, suprantate, ir jis pasakė: „Aš esu balsas. . .“ Tai buvo jis. Jis—jis pasakė, kas jis buvo. Suprantate? Bet jis buvo. . .

³⁹⁷ Pirmyn. [Brolis sako: „Kai atėjo Kristus, tuomet Jono pasekėjai, jie atėjo pas Jį, jie pasakė: „Mus mokė tikėti, kad Elijas ateis pirma Mesijo“. Jis pasakė: „Jei galite tai priimti“—Red.] Tai buvo jis. Teisingai. Ir Jonas vis kartojo: „Aš esu niekas! Aš esu niekas! Aš nevingas atrišti Jo batų!“

³⁹⁸ Bet kaip apie tai, kai Jėzus apie jį pasakė? Jis paklausė: „Ko jūs išėjote pažiūrėti?“ Taip. Taip. „Ar jūs atėjote pažiūrėti vėjo siūbuojamos nendrės? Ar ko jūs atėjote pažiūrėti, kokio nors žmogaus su gražiais drabužiais, prabanga ir kitais dalykais?“ Pasakė: „Jie yra karaliaus rūmuose. Bet ar jūs atėjote, kad pamatytumėte pranašą? Aš sakau, kad taip, ir daugiau nei pranašą“. Jis buvo daugiau nei pranašas, jis buvo sandoros pasiuntinys. Štai kas jis buvo. Jis buvo daugiau nei pranašas. Jis pasakė: „Iki šiolei dar nebuvo tokio didžio vyro, gimusio iš moters, kaip jis“. Suprantate?

³⁹⁹ Štai kas tai buvo, matote, jis buvo sandoros pasiuntinys. Jis buvo tas, kuris pristatė ir pasakė: „Tai yra Jis“. Visi kiti pranašai kalbėjo apie Jį, bet Jonas pasakė: „Tai yra Jis“. Suprantate?

⁴⁰⁰ Taigi, žiūrėkite. Dabar atkreipkite dėmesį. Išminčius sekė paskui žvaigždę. Aš paimsiu tai trumpesniu būdu, suprantate. Išminčius sekė paskui žvaigždę, klausdamas: „Kur Jis gimė, žydų Karalius?“ Jūs girdėjote dainą. „Mes matėme Jo žvaigždę rytuose ir atėjome Jo pagarbinti“. Jūs girdėjote tai, skaitėte tai Rašte. Gerai.

⁴⁰¹ „Vakarų link vedanti, vis dar vedanti, lydinti mus į Savo tobulą Šviesą“. Suprantate, žvaigždė vedė į tobulą Šviesą, nes žvaigždė tik atspindėjo Šviesą. Štai kur mes tai turėjome čia anadien. Suprantate? Kiek iš jūsų buvote čia sekmačienį ir matėte tai? Matote, ką tik baigiau pamokslauti apie tai. Šekino Šlovė atspindėjo žvaigždėje, o žvaigždė atspindi Ją. Čia buvo Viešpaties Angelaš, stovintis štai čia ant pakylos, atspindėdamas Ją ten, iš Šekino Šlovės. Tiesiog lygiai tas pats. Čia buvo būtent

taip. Žvelgiant į tikrąjį, žvelgiant ten, ir Jis atsispindėjo tiesiai šone, štai taip. Suprantate?

⁴⁰² Dabar, atkreipkite dėmesį į tai, taigi, ta žvaigždė pakilo rytuose. Ar taip? Tai buvo didi žvaigždė. Gerai. Ir kas iš tikrųjų buvo žemiškoji žvaigždė Jėzaus atėjimo metu? Na, Jonas. Jis buvo tas, kuris vedė juos į tą tobulą Šviesą. Ar taip? Tai buvo rytuose, pirmą kartą pasirodžius Jėzui. Ir dabar, yra daug mažų žvaigždelių, kurios kertasi horizontaliai, kol tai pereina į vakarinę žvaigždę.

⁴⁰³ Ir vakaro žvaigždė šviečia vakare. Ryto žvaigždė šviečia ryte. Jos abi yra tokio pat dydžio ir tokios pat rūšies žvaigždės. Taigi, sudėkite dvi ir dvi kartu, ir jūs gausite tai, suprantate. Matote, štai taip. Taigi, tai ne... Žvaigždė nėra Mesijas, ji tik atspindi Mesiją.

⁴⁰⁴ Taigi, žvaigždė neatspindi savo šviesos. Žvaigždė atspindi saulės šviesą. Teisingai? [Brolis sako: „Ne“—Red.] Hm? [„Tam tikra prasme. Mėnulis atspindi; žvaigždės skleidžia savąją šviesą.“] Taip. Taip, mėnulis, taip, at... Aš turiu omenyje, kad mėnulis atspindi tą šviesą. Taip, M-hm. Taigi, jeigu—jeigu žvaigždė skleidžia savo šviesą, tuomet jos šviesa turėtų ateiti iš... iš Dievo, nes ji tam tikros rūšies ledynas. Ar ne taip? [Brolis sako: „Saulė.“] Hm? Pati saulė, atskirta nuo saulės. [„Saulės, esančios toliau nei mūsų saulė.“] Taip. Ir jos... Mums sakoma, kad tos saulės kilusios iš didžiosios saulės. Saulė išmeta šias raketas, ir jos yra mažos degančios raketos kaip saulė. Taigi jos mums yra mėgėjiškos saulės. Ar taip? Mėgėjiškos šviesos. [„Kai kurios yra... dauguma iš jų yra didesnės nei mūsų saulė.“] Aš turiu omenyje *mums*, mums, suprantate. Mes čia kalbame apie save. Gerai.

⁴⁰⁵ Taigi, jeigu mums jos yra saulės, ar šviesos davėjai, jos yra pagrindinio davėjo dalis. Suprantate? Didelė saulė suteikia mums didelę šviesą, tobulą šviesą. Mažos saulutės, ar mažos žvaigždėlės, kurias mes galime matyti kūnuose, gali būti daug toliau už šviečiančią saulę, bet tai, ką jos mums atspindi - yra mažesnė šviesa. Tačiau jos tik liudija apie šviesą. Teisingai? Tuomet, kai pateka didelė saulė, mažos saulutės užgesa. Ar tai tiesa? Mums jos nėra saulė, jos yra atspindžiai, kaip saulė. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

⁴⁰⁶ Dabar, didžiausia iš jų (ryte), kuri skelbia saulės atėjimą, saulėlydis ir saulėtekis - yra ryto žvaigždė ir vakarinė žvaigždė. Teisingai? Dvi didžiausios žvaigždės, rytinė žvaigždė ir vakarinė žvaigždė.

⁴⁰⁷ Taigi, dabar jūs matote, kur tai yra? Elijas buvo pasiuntinys, paskelbti rytinės žvaigždės atėjimą, ir išpranašauta, kad bus vakarinės žvaigždės šauklis, ar vėl ateinančios naujos dienos po to, kai ši diena praeis. Taigi, jūs matote, kas tai yra?

408 Rytuose: „Bus šviesa...“ Suprantate, prieš pat Saulės pašaukimą į žemę, rytinė žvaigždė liudija, kad „Saulė ateina“. Teisingai? Suprantate, tai paskelbia ryto žvaigždė. Na, tuomet rytinė žvaigždė ir vakarinė žvaigždė yra tos pačios rūšies žvaigždės, ir visur aplink yra mažos žvaigždelės. Ar nematote, ką aš turiu omenyje? Pasiuntiniai.

409 Na, tuomet į Jį reikėjo žiūrėti kaip į Alfa ir Omega, kaip į Pradžią ir Pabaigą, kaip į Jaspio ir Sardžio akmenį. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Dabar, Kristaus atėjimas artėja, tuomet Žinia, kurią Elijas turėjo pamokslauti paskutinėmis dienomis, jeigu istorija pasikartoja... Kaip ryto žvaigždė skelbia ateinančią dieną, taip ir vakaro žvaigždė skelbia naujos dienos, kitos dienos, atėjimą. Tai saulės patekėjimas, tuomet tai paskelbia išėjimą mūsų saulės, kurią mes turėjome ir atėjimą naujos saulės, suprantate, naujas laikotarpis, naujas laikas, kuris ateis.

410 Dabar, paklauskite: Tuomet, jeigu Jonas atnešė savo žinią ir paskelbė pirmąjį Kristaus atėjimą, o Elijas atėis paskutiniąją dieną, pranašas pasakė: „Vakaro metu bus Šviesa“. Kitaip tariant, vakaro metu bus Šviesa.

411 Vakaro šviesa, didžiausia vakaro šviesa, kurią mes turime, yra vakaro žvaigždė, didžiausia šviesa, kurią mes turime. Na, tuomet, ji turėtų paskelbti tą pačią žinią, kurią paskelbė ir ta kita žvaigždė. Ji skelbia saulę, kalba apie saulę.

412 Na, mes dabar esame vakaro laike, vakaro Šviesa yra čia. Šis laikotarpis yra išnykęs. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Ši diena praėjo, ir bus paskelbta apie kitą ateinančią Dieną.

413 Nes, suprantate, tai iš tikrųjų... Jeigu kas nors būtų vakaruose ir atsigręžtų į tą žvaigždę – ji būtų rytuose. Ir tuomet, suprantate, „mes matėme Jo žvaigždę rytuose“, – bet iš tikrųjų jie buvo... jie buvo – jie buvo rytuose, žvelgdami į vakarus, link tos žvaigždės. Teisingai? Išminčius buvo vakaruose... buvo rytuose, žvelgdamas atgal į vakarinę žvaigždę. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Bet tai buvo rytinė žvaigždė tiems, kurie buvo vakaruose.

414 Suprantate, kaip mes sakome... Aš visada sakau: „Žemyn yra aukštyn“. Iš kur jūs žinote, kad tai yra teisinga? Mes stovime Amžinybėje, taigi Pietų ašigalis gali būti viršuje, Šiaurės ašigalis – apačioje. Mes nežinome. Suprantate, kelias aukštyn yra žemyn. Suprantate? Mes... Mes paliksime tai; po to mes keliausime į Amžinybę. Ji skelbia, praneša apie ateinančią Amžinybę, kitokią dieną, kitokią laiką ir apskritai.

415 Dabar mes esame vakariniame laike. Mes tikime tuo. Mes tikime, kad Viešpaties atėjimas arti. Gerai. Dabar, jeigu taip, tuomet turi būti vakaro Šviesa. Ir vakaro Šviesa, pagal Malachijo 4, turėjo „atgręžti vaikų širdis atgal į tėvus“, – atgal į pradžią.

416 Bet kai jis atėjo pirmą kartą, jis atgrėžė tėvų širdis į vaikus. Vaikai buvo tie, kuriuos jis susirinko aplink save. Jis turėjo atvesti vaikus. . . tėvų širdis (senųjų, senovės ortodoksų tėvų) atgal į tą šviesą, kurią jis čia skelbė.

417 Bet kai jis vėl ateis, jis turi atgrėžti atgal (ar jūs atkreipėte dėmesį, prieš pasaulio sunaikinimą, „didingą ir baisią Viešpaties dieną“) ir „atgrėžti vaikų širdis į tėvus“, - vakarinė—vakarinė žvaigždė, kuri tuo metu buvo ryto žvaigždė. Amen.

418 Tikiuosi—tikiuosi, kad paaiškinau tai teisingai, suprantate. Vakarinė žvaigždė, kuri buvo rytinė žvaigždė, kadangi tai ta pati žvaigždė. Mes esame vakaruose, žvelgiame į rytus. Jie buvo rytuose, žvelgdami į vakarus. Tai lygiai ta pati žvaigždė. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tai priklauso nuo to, kur jūs esate, suprantate, ar tai yra rytinė žvaigždė, ar tai vakarinė žvaigždė. Jūs suprantate, ką aš turiu omenyje? Gerai.

419 Taigi, tai atneša. . . vienas atneša tėvų tikėjimą vaikams; ši kartą tai „vaikų tikėjimą atgal į tėvus“. Jūs apėjote ratu ir vėl einate ratu. Argi nematote, ką turite omenyje? Suprantate, ką aš turiu omenyje? Visą laiką tai ta pati žvaigždė. Tas pats dalykas, ta pati Žinia, vėl grįžta tas pats dalykas. Tai perėjo.

420 Ir iš kur jūs žinote, kuria kryptimi einate? Aš tikiu, kad ateis valanda, kai jie iš tikrųjų sužinos, jog pasaulis net nejuda. Aš tikiu tuo visa savo širdimi. Aš netikiu. . . kiek jie tai mokslškai įrodys ar dar ką nors. Jie padarė daug mokslinių įrodymų, kuriuos turėjo atsiimti. Dievas pasakė, kad pasaulis sustojo. . . saulė. Aš turiu omenyje, kad saulė, o ne pasaulis. Suprantate, saulė. Aš iš tikrųjų netikiu, kad saulė. . . Aš—aš—aš netikiu, kad saulė daro tai, ką jie sako, kad ji daro. Aš žinau, kad mėnulis keliauja, ir aš tikiu, kad saulė taip pat skrieja. Suprantate?

421 Bet kai kurie iš jų sako: „Jis pažvelgė į Jozuės neišmanymą, - suprantate, ir pasakė, - Jis sustabdė. . . pasakė tai. . .“ Na, jis pasakė: „Jis sustabdė pasaulį“.

422 Aš pasakiau: „Tuomet jūs man pasakėte: „Jei—jei pasaulis kada nors sustotų, jis tiesiog šautų kaip kometa per erdvę“. Suprantate?“ Aš paklausiau: „Tada, kas tuomet nutiko?“

423 Kalbėjau čia su ponu Thiess, Biblijos mokytoju vidurinėje mokykloje; jūs žinote, kas tai buvo, bet jis tai papasakojo. Aš pasakiau: „Aš tikiu tuo, kas pasakyta Biblijoje, kad pasaulis sustojo. . .“ Aš pasakiau: „Aš turiu omenyje, kad ‚saulė sustojo‘. Jozuė tarė saulei: ‚Sustok!‘ ir ji sustojo ten“.

424 Jis pasakė: „Na, Jis tiesiog sustabdė pasaulį, Jis pamatė Jozuės neišmanymą“.

Aš pasakiau: „Jūs tuomet darote tą patį savo intelektu“. Suprantate?

425 [Brolis sako: „Aš manau, kad jie mokslškai gali įrodyti, kiek laiko saulė buvo sustojusi“—Red.] Taip, jie. . . Aš taip pat

tai girdėjau. Taip, jie tvirtina. . . Prieš kuri laiką girdėjau, kaip vienas astrologas kalbėjo apie tai, kad jie gali tai įrodyti. Ir tuo pačiu metu jie. . . kažkas įvyko atmosferoje, ką jie galėjo matyti, kai kažkas įvyko Danguje ir tuo metu atvėrė Raudonoji jūra. Jie visa tai įrodė. Na, vaikinai, aš sakau jums, žvaigždės iš kažkur ten toli, kurios tuo metu padarė kažką panašaus. Tačiau mums tai per daug sudėtinga.

⁴²⁶ Taigi, dabar, priešastis, dėl kurios ši Žinia. . . šią Žinią reikia pažvelgti šiuo aspektu, kad įrodyti, jog taip yra. Taigi, mes žinome, broliai, kad žmogus negali būti Dievu. Žmogus, tačiau jis yra dievas, kiekvienas iš jūsų esate dievas. Jūs buvote sukurtas būti dievu, bet ne kol esate šiame gyvenime. Suprantate? Jėzus buvo žmogus tiesiog kaip ir mes, bet Dievas buvo Jame. Dievo pilnatvė buvo Jame; mes turime Dvasią pagal saiką.

⁴²⁷ Bet kadangi ši Šviesa atėjo, ir jeigu Ji yra tikroji Šviesa, kuri turi paskelbti Žinią, kurią paskelbė Jonas Krikštytojas, kaip Jis pasakė, kad paskelbė prie upės ten. . . Ir tik pažvelkite, kaip tai galėtų būti—galėtų būti kas nors kita? Pažvelkite į mane, matote, neturiu net vidurinio išsilavinimo. Kai Jis pasakė man dalykus, kurie įvyks, kiekvienas iš jų išsipildė. Nebuvo nė vieno, kad neišsipildytų. Pažvelkite, ką Jis padarė. Pažvelkite, Jis netgi. . .

⁴²⁸ Dar prieš daugelį metų aš pasakojau broliams, nežinau, kas bus tarp mūsų vyriausias, bet papasakojau jiems apie tuos dalykus, apie tai, kad mačiau šią Šviesą ir kokios Ji buvo spalvos, ir visa kita. Taigi, nuotrauka parodo, kad tai tiesa. Visi šie skirtingi dalykai įrodo, kad tai tiesa. Ar tai tiesa? Na, tuomet, jei tai tiesa. . . Ir tai yra Šviesa.

⁴²⁹ Taigi, pradėkime maždaug nuo ketu-. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . aukščiau tos 35-os eilutės čia, ar aš turiu omenyje. . . Pradėkime nuo 14-os eilutės, broli. Kas jau atsivertė? Gerai. Pradėkime nuo Švento Luko 3-io skyriaus 14-os eilutės. [Brolis skaito Luko 3:14-16.]

[Taip pat ir kariai klausė jo, sakydami: „O ką mums daryti?“ Ir jis tarė jiems: „Nesmurtaukite nei prieš vieną žmogų ir nė vieno neteisingai neapkalbinėkite; ir būkite patenkinti savo atlyginimu.]

[Ir tautai esant laukime, ir visiems žmonėms mąstant savo širdyse apie Joną, ar jis buvo Kristus, ar ne;]

[Jonas atsakė, sakydamas jiems visiems: „Iš tikro aš jus krikštiju vandeniui; bet ateina vienas už mane galingesnis, ir kurio batų raiščio aš nesu vertas atrišti: jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi.]

⁴³⁰ Gerai. Kas tai buvo? Žmonės taip laukė Mesijo pasirodymo, kad, pamatę šį didingą pateptą tarnavimą, žmogaus, atėjusio iš tyrlaukių ir turinčio savo kompaniją, ir sugrįžtančio atgal

į tyrlaukius, daugelis žmonių, kurie buvo jo paties pasekėjai, pasakė: „Jis yra Mesijas“. Jie laukė to, suprantate.

⁴³¹ Tuomet, jeigu tai yra tikra Dievo Žinia, Jono Krikštytojo, skelbianti Atėjimą, tas pats. . . tas pats dalykas, kaip ir Elijo Žinia, apie ją reiktų galvoti tokiu pat būdu. Suprantate? Taigi, tai, aš manau, tiksliai atsako į šį klausimą. Suprantate? Apie tai reikia galvoti tokiu pat būdu. Suprantate?

⁴³² [Brolis klausia: „Ar esame atsakingi už ką nors, ką turėtume padaryti, kad galėtume padėti bet kuriam, patekusiam į tokį konfliktą? Ar ką mes galėtume padaryti?“—Red.] Nėra nieko, nieko, ką jūs galėtumėte padaryti. [„Sugedęs mąstymas. . . Ar tai gali pereiti į sugedusį mąstymą?“] Na, jei tai būtų sugedęs mąstymas, jei tai prieitų prie to: jeigu žmogus, apie kurį buvo kalbama, paliudys, kad jis buvo Mesijas, tuomet mes žinome, kad jis netikras Kristus. Suprantate?

⁴³³ Matote, tol, kol pats žmogus laikysis savo pozicijos, suprantate. Kaip jie pasakė Jonui, Jonas ne. . . Ten nieko nesakoma apie tai, kad jis ką nors kalbėjo apie juos. Jie buvo—jie buvo žmonės, mieli krikščionys, kurie. . . ar tikintieji, kurie tikėjo Jonu.

⁴³⁴ Jie pasakė: „Šis žmogus tikrai yra Dievo pranašas, nėra jokių abejonių“. Jie paklausė: „Ar—ar—ar—ar—ar tu esi tas Pranašas?“

Jis atsakė: „Ne“.

⁴³⁵ Jis paklausė: „Na, ar—ar—argi tu nesi Mesijas?“ Suprantate, jie—jie iš tikrųjų manė, kad jis buvo. Suprantate?

Jis atsakė: „Ne“. Suprantate?

„Ar—ar—argi tu nesi? Kas—kas tu?“

Jis atsakė: „Aš esu tas balsas šaukiantis tyrlaukiuose“.

⁴³⁶ Ir tuomet Biblijoje pasakyta: „Žmonės buvo laukime“. Kas tai buvo? Jo auditorija, jo klausytojai, jo pasekėjai, jo broliai. Suprantate? Dabar, jie nenorėjo jo išskaudinti, jie nesistengė jo išskaudinti. Bet, suprantate, jie—jie iš tikrųjų savo širdyse galvojo, kad jis buvo Mesijas.

⁴³⁷ Na, taigi, istorija kiekviename atvejyje turi pasikartoti. Mes tai žinome. Tai turi pasikartoti.

⁴³⁸ Kaip jūs paimate Mato 3, ten sakoma: „Kad išsipildytų, kas buvo pasakyta apie pranašą: „Iš Egipto Aš pašaukiau savo sūnų“. Taigi, tai nebuvo. . . Tai buvo kalbama apie Jėzų, Sūnų; bet peržiūrėkite nuorodas; tai taip pat buvo Jokūbas, sūnus. Suprantate? Suprantate? Visa tai turi daugiareikšmę prasmę.

⁴³⁹ Taigi, jeigu tai. . . jei—jeigu tai nepasirodė, aš vis tiek sakyčiau, kad tai bus ateityje, nes aš žinau, kad ši Žinia ateina iš Dievo ir ji išpranašauja Kristų, ir tai yra Dvasia ir Elijo jėga, nes ji skirta atstatyti vaikų širdis. Viskas tiksliai patvirtina tai, taigi

tai susiformuoja taip, kad būtų taip, kaip pas teisingus žmones, kurie—kurie absoliučiai tiki, ir jūsų broliai ir draugai.

⁴⁴⁰ Taigi, aš turėjau. . . Aš turiu gydytoją tiesiai čia, mieste. Galiu jums pasakyti apie gydytoją. . . Aš nesakysiu jums, kas jis toks, mano draugas, kuris apkabino mane ir pasakė: „Bili, man būtų lengva tau pasakyti: „tu esi paskutiniojo laiko Dievo Mesijas“. Suprantate?

Aš tariau: „Dokai, nedaryk to“.

⁴⁴¹ Jis pasakė: „Na, aš nematau nė vieno žmogaus pasaulyje, kuris kada nors būtų turėjęs ir sakęs tokius dalykus ir daręs tokius dalykus, kokius darai tu, Bili“. Tai jam labai padėjo, suprantate. Jis pasakė: „Aš einu į tas bažnyčias ir matau tuos pamokslininkus ir visa kita, - jis tarė, - jūs esate kitoks nei jie ir aš žinau, kad jūs neturite išsilavinimo“. Suprantate? „Ir aš žinau, kad jūs nesate psichologas, kadangi jūs. . . psichologas tokių dalykų nedarys“. Suprantate?

Ir aš atsakiau: „Tai tiesa, Dokai“.

⁴⁴² Nėra reikalo su juo kalbėtis, kadangi jis net nežino, jūs net negalite žengti pirmo žingsnio tikslo link, suprantate, nes jis nežino, ką daryti. Bet, tai ir viskas, suprantate.

⁴⁴³ Aš pažįstu tamsiaodę moterį, kuri gyvena kitoje gatvės pusėje nuo manęs ir dirba pas kitą vyrą, kurį aš pažįstu, ir to vyro žmona paskambino, pasakė: „Ta moteris absoliučiai garbina jus kaip dievą, kadangi ji buvo bimirštanti nuo vėžio, ir jūs uždėjote ant tos moters rankas ir pasakėte, kad ji buvo. . .“ Ta moteris, pas kurią ji dirba, jos vyras ir tas tam tikras gydytojas (ne tas gydytojas, apie kurį aš kalbėjau, kitas gydytojas) žaidžia golfa ir visa kita, ir jis atsisakė jos. Ir tai buvo jo bičiulio namų valytoja, ir paliko ją mirti, o ji buvo pilnai išgydyta. Ir gydytojas net negalėjo rasti vėžio pėdsakų. Ir, suprantate, ji sako. . .

⁴⁴⁴ Taigi, jie to nesupranta tokioje šviesoje, kokioje, mano manymu, jie tai kalba ar kokioje mes tai priimame. Suprantate? Jie nori pasakyti, kad jie—jie. . . Jie nori pasakyti, kad jie tiki, jog Dievas yra su mumis, mummyse, veikiantis per mus; ne tai, kad asmuo yra Dievas, jūs suprantate. Taigi, jie žinojo, kad Jonas buvo tik žmogus.

⁴⁴⁵ Ir taip pat Jėzus buvo tik žmogus. Jėzus buvo tik žmogus, Jis tiesiog gimė iš moters, turėjo mirti. Teisingai? Jis buvo žmogus, turėjo valgyti ir gerti, ir alko, verkė ir troško, ir visa kita, toks pat žmogus kaip ir jūs, toks pat žmogus kaip ir aš. Bet Dievo Dvasia buvo Jame pilnatvėje, be saiko. Jis turėjo visagalę valdžią.

⁴⁴⁶ Kur, Elijas buvo tik dalis tos Dvasios; galbūt pateptas šiek tiek daugiau už savo brolius, bet jis buvo tik dalis Dvasios. Bet žmonės laukė Mesijo. Pamatę šią dalį virš savo brolių, jie tarė: „O, tai bent, tai tikriausiai Jis!“

447 Bet kai Jis pradėjo šviesti, Jono maža švieselė užgeso. Suprantate?

448 Ir šios mažos švieselės užges, kai Jis ateis, tas didis Danguaus pateptas Kristus, ateinantis iš rytų į vakarus. Ir...ir... Suprantate? Bet dabar Jo nebebus žemėje, Mesijo nebus žemėje, kol neateis Tūkstantmetis. Suprantate? Suprantate? Kadangi Bažnyčia, „mes esame kartu pagauti susitikti su Viešpačiu ore“. Jis niekada neateis į žemę. Jis pasiima Savo Nuotaką.

449 Jis pasiima kopėčias, žinote, kaip...Koks buvo tas spektaklis, Leo, kur vyras pastatė kopėčias prie namo? Romeo ir Džiuljeta. Teisingai, pastatė kopėčias ir pavogė savo nuotaką.

450 Taigi, Jis tiesiog nusileidžia Jokūbo kopėčiomis, ir sako: „Fju, Mieloji, ateik čia“. Suprantate, mes pakylame susitikti su Juo.

451 [Brolis klausia: „Broli Branhamai, ar tai būtų teisinga? Tie žmonės atėjo pas Joną Krikštytoją ir jie norėjo vadinti jį Mesiju. Ir aš girdėjau, kaip kartą jūs pasakėte, kad žydai mano, jog Mesijas buvo Dievas“—Red.] Ką sakote? [„Aš sakau, tie žmonės atėjo pas Joną Krikštytoją, manydami, kad jis buvo Mesijas, Kristus. Aš girdėjau, kaip kartą jūs pasakėte, kad žydams Mesijas bus Dievas“.] Taip, pone. Teisingai, „rabinas“.

452 [Brolis sako: „Na, Jonas sudraudė juos, sakydamas, kad jis ‚nėra tas‘, kad Kristus ateis“—Red.] Teisingai. [„Bet argi ne tiesa, kad mokiniai vadino Jėzų ‚Viešpačiu‘? Ir Jėzus sutiko su tuo, sakydamas: ‚Jūs vadinate Mane ‚Viešpačiu‘, ir aš esu“.] Taip. [„Jono 13, kur Jis plovė...?..“] Taip, Jis tai pripažino. [„Būdamas Viešpačiu, taip, Jis tai pripažino“.] Jis tai pripažino. [„Jis priėmė tai“.] M-hm. Bet, matote, Jėzus būdamas *Viešpats*, kai Jo paklausė, ar Jis buvo, Jis atsakė: „Taip, pone. Aš esu jūsų Viešpats ir Mokytojas. Jūs Mane taip vadinate, ir jūs gerai sakote, nes Aš ir esu“. Bet... [„Bet niekada nebuvo ir nėra jokio kito, kas...“] galėtų tai pasakyti. Ne.

453 Panašiai, jei tai...Jei kas nors pasakytų, kad aš buvau dievas, na, leiskite man jums pasakyti Viešpaties Jėzaus Vardu, kad: „Tai klaida!“ Suprantate? Aš esu nusidėjėlis, išgelbėtas per malonę, su Žinia iš Dievo. Suprantate? Suprantate?

124. Ar vietinė Bažnyčia, prieš rūpindamasi svetimais poreikiais kituose kraštuose, turėtų ar neturėtų turėti atsakomybę pasirūpinti savo—savo vietiniais (savo) poreikiais? Tačiau po to, kai ji...jos...Kai ji patenkina savo poreikius, ar tai pagal Raštą, kad vietinė bažnyčia gali padėti misionieriškame darbe pagal savo galimybes?

454 Taip. Teisingai. Labdara prasideda namuose, suprantate. Mes—mes—mes čia rūpinamės savo poreikiais, kadangi mes turime...tai yra Dievo bažnyčia, ar kad ir kaip, jūsų nedidelė bažnyčia, Dievo bažnyčia. Taigi, jeigu jūs netgi negalite sumokėti savo pastoriumi, negalite gauti dainų knygu ir kitų dalyku, jūs

neturėtumėte siųsti jų kažkur kitur. Suprantate? Bet tada, kai jūs sumokėsite už savo bažnyčią ir už viską, už savo skolas ir už viską, sutvarkysite, paruošite ir tęssite toliau, tada padėkite kitam broliui, kuriam reikia šiek tiek pagalbos, jūs suprantate. Paimkite šiek tiek . . .

⁴⁵⁵ Aš manau, kol . . . jeigu jūs mokate mokesčius savo bažnyčiai, aš taip pat turėčiau nedidelį fondą, skirtą misionierių aukoms, jeigu žmonės jaustųsi norintys prisidėti prie misijų. Nes daugelis žmonių duoda misijoms, kai jie neduoda pinigų savo namų bažnyčioms ir kita. Taigi, jeigu jie neskiria jų misijoms, jie išleidžia juos kažkam kitam. Taigi, aš sakyčiau, tiesiog turėkite nedidelę dėžutę misijoms, ir aš . . . Štai taip mes ir stengiamės daryti.

125. Luko 1:17, prašau paaiškinti Jono atėjimą „Elijo dvasioje“.

⁴⁵⁶ Na, aš manau, mes tiesiog paimkime Luko—Luko 1:17, m-hm, ateinantį „Elijo dvasioje“.

⁴⁵⁷ [Brolis klausia: „Ar iš čia persikūnijimo šalininkai gauna savo mokymą?“—Red.] Atleiskite? [„Ar tai kur žmonės, tikintys persikūnijimu, pradedą savo teoriją?“] Turbūt. [„Suprantate, jie tiki, kad jis sugrįžta . . .“] Taip. [„ . . . jis sugrįžta kitame kūne] Taip, suprantate, tai tiesa, kad dvasia niekada nemiršta. Tai tiesa. Dievas pasiima Savo žmogų, bet niekada nepaima Savo Dvasios. [„Jie sako: „Jeigu jūs buvote geras, jūs sugrįšite į—į koki nors puikų žmogų.“] Taip. Taip. [„Jeigu jūs buvote blogas, jūs galbūt sugrįšite kaip šuo.“] Taip, jie turi . . . Taip.

⁴⁵⁸ Na, taigi, kaip ten—ten—ten Indijoje, tai buvo žmonių grupėje, kur mes štai taip susitikome ir jie—jie netgi išplovė grindis; užlipti ant mažos skruzdėlės ar ko nors, tai gali būti koks nors giminaitis ar kažkas. Jūs matote, jie to nepadarys. Bet, jūs suprantate, tai—tai pagonybė. Suprantate? Tai pagonybė. Tai tiesa.

126. Paulius pasakė . . . Paulius pasakė: „Uoliai troškite geriausių dovanų, o aš jums dar parodysiu daug pranašesnių kelių“. Prašau paaiškinti, kas yra „pranašesnis kelias“.

⁴⁵⁹ Meilė, Pirmas Korintiečiams 13, suprantate. „Troškite . . .“ Atsiverskite Pirmą . . . Dabar atsiverskite Pirmą Korintiečiams 13, broli. Pirmas Korintiečiams 13—as skyrius, ir dabar tiesiog perskaitykite paskutines tris ar keturias jo eilutes. Pirmas Korintiečiams 13, paskutines . . . maždaug tris paskutines šio skyriaus—skyr- . . . [Brolis skaito Pirmą Korintiečiams 13:11–13—Red.]

[Kai buvau vaikas, kalbėjau kaip vaikas, supratau kaip vaikas, maščiau kaip vaikas: bet kai tapau vyru, aš atmečiau tai kas vaikiška.]

[Nes dabar mes matome per stiklą, neaiškiai; bet tuomet - veidas į veidą; dabar aš pažįstu iš dalies; bet tuomet pažįsiu, kaip aš. . . ir aš esu pažintas.]

[O dabar pasilieka tikėjimas, viltis, geraširdiškumas, šie trys; bet didžiausias iš jų yra geraširdiškumas.]

M-hm, geraširdiškumas, suprantate?

127. Kaip reikėtų sudrausminti brolių, kurio silpnybė yra užimti vietą bažnyčioje, nors jo niekas to neprašė?

O, tai bent! Na, aš manau, pakęsti jį. Suprantate?

Kaip reikėtų sudrausminti brolių. . . (Jis neturėtų būti smerkiamas!) . . . kurio—kurio silpnybė yra užimti vietą bažnyčioje, nors jo niekas to neprašė?

⁴⁶⁰ Pavyzdžiui, jeigu jis norėjo būti diakonu. Suprantate? Ir jo to neprašo, bet jis vis tiek nori būti diakonu, suprantate. Na, jeigu žmogus yra toks, jūs žinote, kad yra kažkas tokio, žinote, kažkur yra silpnas, bet kuriuo atveju, ir taigi, aš elgčiausi su juo - su meile.

⁴⁶¹ Ir žinoma, jūs niekada nenorėsite daryti nieko tokio, nebent jūs tikrai žinote. Paskirkite į tarybą savo geriausią žmogų, kokį tik galite, suprantate, štai taip. Broli, niekuomet nepaskirkite ten nieko, kas. . . Pirma, patikrinkite tą žmogų. Diakonas turi daugiau atsakomybės nei pastorius. Jis turi būti neprikaištingas, diakonas. Suprantate?

128. Vakarienės tarnavimo metu žmogus atėjo prie altoriaus melstis. Brolis Branhamas stovėjo prie Vakarienei skirtos duonos ir vyno, kurie buvo dalijami, jis pasakė, kad jis „negalėjo palikti jų ir melstis su žmogumi prie altoriaus“. Prašau paaiškinti.

⁴⁶² Aš nusiunčiau pagalbininką, suprantate, brolių Nevilą. Aš pamenu tą vakarą, kai tai įvyko. Aš turiu pasilikti prie to Vakarienės stalo, suprantate, netgi kai. . . Pažvelkite čia. Taigi, aš neturiu laiko į tai gilintis. Kažkas, sėdintis čia, paklausė, žinoma. Štai kas tai yra, broli. Kai—kai jūs turite Vakarienę - ji simbolizuoja Jėzaus Kristaus Kūną. Tai gali būti. . . Tai turėtų būti visą laiką saugoma.

⁴⁶³ Pažvelkite, kai Elijas pasakė Gehaziui: „Paimk mano lazda, - (jis palaimino tą lazda), jis pasakė, - eik savo keliu. Ir jeigu kas nors kalbins, neatsakyk. Jeigu kas nors tave sveikins, neatsakyk jam. Eik ir uždėk šią lazda ant kūdikio“. Teisingai? „Nepalik šios lazdos!“ Suprantate? Ir tai, ką aš dariau.

⁴⁶⁴ Taigi, jeigu čia nebūtų buvę pastorius padėjęs, stovėjusio ten. . . Jau buvau baigęs pamokslavimą. Aš prisimenu, kada tai buvo. Ir aš. . . jeigu jie. . . jei brolis Nevilas nebūtų stovėjęs čia ar kas nors, kas padėtų tam žmogui prie altoriaus. . . Buvau ką tik baigęs pamokslauti, tad stovėjau prie Vakarienės stalo. Ir kol jie ruošėsi priimti Vakarienę, aš jau pradėjau dalinti Vakarienę.

Brolis Nevilas tiesiog stovėjo šalia, o aš patarnavau Vakarienę. Taigi, brolis Nevilas stovėjo ten.

⁴⁶⁵ Kas, jeigu jie būtų atėję prie altoriaus, o brolis Nevilas vis dar būtų pamokslavęs? Aš nueičiau prie altoriaus kartu su tuo žmogumi, jei jis atsistotų susirinkime, kol jis pamokslavo, ateitų prie altoriaus. Aš mačiau, mano brolis buvo... kad jis turėjo Dvasios patepimą. Jis tarnavo. Jis buvo tarnautojas... jis ėjo savo pareigas, tarnautojas, vykdančias pareigas.

⁴⁶⁶ Ir jūs niekada neturėtumėte leisti jiems kalbėti kalbomis, pertraukti, ar kaip nors kitaip trukdyti tarnautojui, vykdančiam savo pareigas. Tačiau, jeigu Šventoji Dvasia prakalbo kam nors ir jie bėga prie altoriaus, kad būtų išgelbėti, tegul tarnautojas toliau vykdo savo pareigas; tegul pastorius, diakonas, padėjėjas, jeigu yra padėjėjas ar bet kuris kitas tarnautojas, te jis tuojuo pat skuba pas tą žmogų. Ir netrukdykite tarnautojui vykdyti savo pareigų. Suprantate?

⁴⁶⁷ Ir aš stovėjau už stalo, vykdydamas pareigas, dalindamas Vakarienę. Ir mano padėjėjas, brolis Nevilas, stovėjo šalia manęs. Ir žmogus pribėgo prie altoriaus, aš pasakiau: „Eikite, nueikite pas jį, broli Nevilai“. Ir brolis Nevilas nuėjo pas jį. Štai dėl ko aš nenuėjau.

⁴⁶⁸ Taigi, jeigu čia nebūtų buvę padėjėjo, ar ko nors kito, kad nueitų prie to žmogaus, aš būčiau nulipęs ir sustabdęs Vakarienę, būčiau nuėjęs ir—ir įsitikinęs, jog ta siela išgelbėta. Jūs suprantate? Bet kadangi ten buvo ką pasiusti, tai būtų mane atitraukę nuo pareigų, suprantate, kur aš patarnavau Vakarienę.

129. Ką žmogus, kaip... Ką žmogus, kaip asmeninis darbuotojas, gali padaryti bendradarbiaudamas su asmeniu, siekiančio Šventosios Dvasios, ir laikantis Rašto?

⁴⁶⁹ Gerai. Tiesiog toliau cituoti jam Žodį, tai geriausia, ką galima padaryti. Žodis turi Šviesą. Tiesiog sakykite: „Broli, Jėzus pažadėjo Tai. Atmink, tai yra Jo pažadas“.

⁴⁷⁰ Nepurtykite jo, nestumkite jo, nejudinkite ar panašiai. Tiesiog nebandykite... ne, nemėginkite duoti Jos jam, kadangi jūs negalite to padaryti. Suprantate? Suprantate? Jūs... Dievas duos Ją jam. Jūs tiesiog toliau cituojate pažadus. Suprantate? Toliau stovėkite ten, cituodami pažadą. „Dieve, esantis Danguje, aš meldžiu už savo brolių. Tavo pažadas yra, kad Tu duosi jam Šventąją Dvasią“.

⁴⁷¹ Tuomet, jeigu jūs stengiatės padrašinti jį... Jis sako: „O, broli, pastoriau, broli, - kas bebūtų šalia jo, - aš—aš noriu Šventosios Dvasios“.

⁴⁷² „Broli, Tai pažadas. Dievas davė pažadą. Ar tiki, kad Jis pažadėjo? Taigi, neabejok Tuo. Jeigu tiki pažadu, Šventoji Dvasia dabar nužengs ant tavęs bet kurią akimirką. Lauk Jos.

Atiduok Jam viską, ką turi, ir sakyk: „Viešpatie, aš remiuosi Tavo pažadu“.

⁴⁷³ Taigi, toliau cituokite. Taigi, nekeiskite savo—savo—savo—savo temos, suprantate, padarykite, kad jis užbaigtų... Toliau cituokite. Dabar pasakykite: „Pasakyk Dievui. Taigi, ar tu atgailavai?“

- „Taip“.

⁴⁷⁴ „Dabar sakyk: „Viešpatie, Tu pasakei, kad jeigu aš atgailausiu, Tu tiesiog atleisi man. Tu pasakei, jeigu aš atgailausiu ir pasikrikštysiu Jėzaus Kristaus Vardu savo nuodėmių atleidimui, aš gausiu Šventąją Dvasią. Dabar, Viešpatie, aš padariau tai. Aš padariau tai, Viešpatie. Aš tai padariau. Aš laikiu, Viešpatie. Tu pažadėjai tai““.

⁴⁷⁵ Suprantate, štai kaip reikia, tiesiog nuolat jį padrąsinkite. Laikykite jį prie Žodžio. Jeigu Ji kada nors ateis - Ji ateis būtent tada.

130. Ar gerai elgiasi pamokslininkas ar bet kuris kitas krikščionis, kuris netiki... Ne: Ar gerai elgiasi pamokslininkas ar bet kuris kitas krikščionis, kuris netiki Amžinu saugumu?

⁴⁷⁶ Dabar, pažiūrėkime. Aš įsivaizduoju „...darant...“ Pažiūrėkite, ar jūs perskaitysite tai taip pat, kaip ir aš. Perskaitykite tai. [Brolis skaito klausimą: „Ar gerai elgiasi pamokslininkas ar bet kuris kitas krikščionis, kuris netiki Amžinu saugumu?“—Red.]

Pagalvojau, kad galbūt perskaičiau teisingai. Taigi, na, aš... .

Ar gerai elgiasi pamokslininkas, kuris netiki Amžinu saugumu?

⁴⁷⁷ Aš tikėčiau, kad pamokslininkas taip ir elgėsi... jeigu jis nieko nežinojo apie Amžiną saugumą. Bet jeigu jis tai žinojo ir žinojo, kad tai Tiesa, ir tuomet nepamokslavo To, jam turi būti gėda dėl savęs; teisingai, ar bet kuriam krikščioniui. Taigi, krikščionis, dabar, krikščioniui, kuris to gerai nesupranta, norėčiau pasakyti... .

⁴⁷⁸ [Brolis klausia: „Ar tai nėra atviras mokymas, ar tai, broli Branhamai, kad būtų pamokslaujama žmonėms, kurie niekada...?“—Red.] Ne, ne, ne. Taigi, apie tai aš ir kalbėjau. Taip. Suprantate? Suprantate?

⁴⁷⁹ Dabar, jūs prisimenate, ką aš pasakiau praeitą sekmadienį? Jeigu jūs esate pamokslininkas, įsigykite savo sakyklą. Jei ne - gyvenkite savo pamokslą. Suprantate, tai yra geriausias būdas, kaip tai padaryti - gyvenkite savo pamokslą. Jeigu esate pamokslininkas, įsigykite sakyklą, suprantate, ir eikite pamokslauti. Jeigu nesate, tiesiog gyvenkite savo pamokslą, tegul jūsų gyvenimas būna jūsų sakykla. Suprantate? Aš manau, kad tai daug ką išsprendžia, ar ne? Suprantate? Suprantate? Nes

daugelį kartų mes sužinome. . . Ir jūs, broliai, tai darote savo bažnyčiose.

⁴⁸⁰ Atminkite, kad jūsų tikintieji kartais bando paaiškinti dalykus ir daryti dalykus, todėl geriausia, kad jūs nurodytumėte jiems to nedaryti. Ir jeigu kas nors nori kažką sužinoti, tegul ateina pas vieną iš. . . tą, kuriam yra pavesta tai daryti. Jūs suprantate?

⁴⁸¹ Sakykim, na, pavyzdžiui, kažkas sako: „Ei, aš sakau. . . Jie man sako, kad jūs savo bažnyčioje tikite Amžinu saugumu“.

⁴⁸² Taigi, geriau stebėkite. Jūs tikriausiai įsivelsite į dar didesnę painiavą, nei kada nors buvote, ir padarysite jam dar blogiau nei bet kada. Sakykite: „Štai ką aš tau pasakysiu, jei tu nueitum ir paklaustum mūsų pastoriaus, supranti. Tu—tu nueik ir pasikalbėk su juo, supranti. Mes. . . Tai tiesa, aš žinau, kad mūsų pastorius tiki tuo. Aš taip pat tuo tikiu, bet aš negaliu padėti. . . Aš ne pamokslininkas. Aš tiesiog tikiu tuo, tai viskas, ką aš žinau. Aš tikiu tuo, nes girdėjau, kaip jis paaiškino visa tai iš Biblijos, jog man nekilo jokių abejonių“. Suprantate?

⁴⁸³ Bet geriau tegu—geriau tegul tikintieji pasikalba apie tai su pastoriumi. Ir, pastorius, būkite tikras, kad jis taip pat žino, kaip į tai atsakyti. Taigi, labai gerai tai išstudijuokite, nes daugelį kartų jie suriša jus tame, suprantate. Kas. . .

⁴⁸⁴ [Brolis klausia: „Broli Branhamai?“—Red.] Atsiprašau. [„Aš esu įsitikinęs, tam tikru būdu, bet aš—aš žinau savo pašaukimą ir esu tikras dėl savo išrinkimo“.] M—hm. [„Jūs ką tik pasakėte, kad „Jeigu jūs esate pamokslininkas, jūs turite turėti sakyklą“.] Taip, pone. Teisingai. [„Aš nesu pamokslininkas, aš esu evangelistas“.] Taip, pone. [„Bet kiekvieno sakykla yra mano“.] Teisingai. [„Bet tiesiog šiuo metu aš dirbu, dirbu fizinį darbą. Tai nėra sunkus darbas, bet aš dirbu, ir neturiu sakyklos. Ir aš tikiu, kad šis darbo laikotarpis, kuriame aš esu, yra Viešpaties valioje. Jis liepė man tai daryti, per Žodį ir Dvasios liudijimą. Ir aš tikiu, kad vėliau sakyklos bus atvertos“.] Žinoma, teisingai. [„Ar tai tiesa?“] Teisingai, broli.

⁴⁸⁵ Broli, taigi, jeigu jūs grįžtumėte čia ir paimtumėte seną bažnyčios sąskaitų knygą, jūs sužinotumėte, kad aš buvau šios bažnyčios pastoriumi septyniolika metų, ir pamokslavau kiekvieną dieną, pamokslavau kiekvieną dieną ir dirbau kiekvieną dieną. Suprantate? [Brolis sako: „Jeigu jūs dirbate, tai geras ženklas, kad jūs *esate* pašauktas“—Red.] Taip. Paulius tai darė, ar ne? Paulius darydavo palapines. [„Būčiau linkęs nusivilti, nes, kaip ir jūs sakėte, jeigu esu pamokslininkas, aš turėčiau turėti sakyklą. Aš. . . būčiau linkęs nusivilti, bet žinau, kad Dievas pašaukė mane susirasti darbą tam tikram laikui“.] Žinoma. Paulius nuėjo ir darė palapines, ar ne? Dirbo savo rankomis, kad jam nereikėtų. . . Būtent taip. Žinoma. [„Taip, o, na, štai kur aš tai gavau, iš Pauliaus“.] Hm.

Teisingai. Suprantate? Džonas Veslis pasakė: „Pasaulis yra mano parapija“. Taigi, jūsų sakykla vis dar atvira, broli. Evangelistai keliauja į visą pasaulį. Ar ne taip? „Eikite į visą pasaulį“. Taigi, jūsų sakyklos - visas pasaulis. Taip, pone.

Klausimas:

131. Ar tai nutarimas, n-u-t-a-r-... Ar tai nutarimas, kad diakonas ar patikėtinis privalo laikytis savo bažnyčios mokymo? Taip. Teisingai. Ar leistina jiems pridėti ar išbraukti mokymus dėl savo asmeninės nuomonės ar apreiškimo? Ne, pone. Ne.

⁴⁸⁶ Diakonas ar patikėtinis turi būti tobuloje harmonijoje su—su savo bažnyčios mokymu. Jie turėtų tobulai laikytis savo bažnyčios Rašto išaiškinimo, nes, jei taip nėra, jie kovoja prieš savo bažnyčios esmę. Jie—jie kenkia patys sau. Suprantate? Jūs kovojate. . .

⁴⁸⁷ Tai, kitais žodžiais, panašiai jei—jei—jei sakykim, aš myliu savo šeimą ir bandyčiau maitinti ją nuodais. Matote, tas pats dalykas. Suprantate, jūs negalite to daryti, jūs. . .

⁴⁸⁸ Patikėtinis ar diakonas, einantis savo pareigas, ar bet kuris bažnyčios tarnautojas, atstovaujant tam tikrą bažnyčios kūną, suprantate, atstovauja bažnyčią.

⁴⁸⁹ Dėl šios priežasties suprantate, aš pirmą kartą išėjau iš baptistų bažnyčios. Buvau tik kurį laiką ten pabuvęs, ir jie—jie paprašė manęs išventinti kelias moteris pamokslininkėmis. Na, aš iš tikrųjų negalėjau pasilikti tame. Aš pasakiau: „Aš—aš atsisakau tai daryti“.

⁴⁹⁰ Ir pastorius iškoneveikė mane. „Kas tai? Tu esi vyresnysis!“

⁴⁹¹ Aš tariau: „Daktare Davis, su visa pagarba baptistų tikėjimui ir viskam, į ką buvau išventintas, aš nežinojau, kad baptistų bažnyčios mokymas išventina moteris. Tai buvo vienas dalykas, kuris buvo praleistas“.

Ir jis pasakė: „Tai yra šios bažnyčios mokymas“.

⁴⁹² Aš paklausiau: „Pone, ar galėtumėte mane atleisti už šį vakarą, ar jūs galėtumėte man atsakyti į keletą klausimų?“ Suprantate?

⁴⁹³ Jis atsakė: „Aš atsakysiu į tavo klausimus“. Pasakė: „Tavo pareiga būti ten“.

⁴⁹⁴ Aš pasakiau: „Taip, pone. Teisingai. Aš turėčiau dalyvauti visame, ką daro ši bažnyčia. Aš esu einantis pareigas, vienas iš vietinių vyresniųjų“. Ir jis pasakė. . . Aš pasakiau: „Ar galėtumėte man paaiškinti, kodėl Pirmame Korintiečiams 14 ar 15 ten, kur Paulius pasakė: „Te jūsų moterys tyli bažnyčiose, joms neleidžiama kalbėti““.

⁴⁹⁵ Ir jis atsakė: „Na, žinoma!“ Jis tarė: „Jei. . . Aš galiu atsakyti į tai“. Jis tarė: „Suprantate, kas tai buvo, - pasakė, - Paulius

pasakė. . . Visos—visos moterys sėdėjo ten kampuose ir plepėjo, kaip ir daugelį kitų kartų. Jis pasakė: „Neleiskite joms to daryti. Suprantate?“

⁴⁹⁶ Ir aš pasakiau: „Tuomet paaiškinkite man Antrą Timotiejui, kur Paulius taip pat pasakė, tas pats raštininkas: tas pats apaštalas, pasakė: „Aš neleidžiu, kad moteris mokytų, nei kad perimtų kokią nors valdžią, suprantate, bet būtų paklusni. Nes pirma buvo suformuotas Adomas, o paskui Ieva, ir ne Adomas buvo apgautas, bet moteris buvo apgauta. Ji apgauta. Taigi, aš nesakau, kad ji nori padaryti ką nors neteisingo, bet iš tikrųjų ji yra apgauta tame. Ji neturėtų mokyti“.

Jis paklausė: „Ar tai tavo asmeninė nuomonė?“

⁴⁹⁷ Aš atsakiau: „Mano požiūriu - tokia yra Rašto nuomonė. Taip pasakyta Biblijoje“.

⁴⁹⁸ Jis pasakė: „Jaunuoli, už tai iš tavęs gali atimti tavo licenciją.“

⁴⁹⁹ Aš pasakiau: „Aš tiesiog išgelbėsiu juos nuo rūpesčių. Aš tiesiog atiduosiu jas, daktare Davis“. Aš pasakiau: „Ne dėl to, kad jūsų negerbčiau. . . .“ Tačiau jis to nedarė. Jis leido tam vykti, praleido tai pro šalį.

⁵⁰⁰ Tada jis man pasakė, kad surengs su manimi atvirą pokalbį apie tai. Ir aš tariau: „Gerai, tiesiog bet kuriuo metu“. Bet jis—jis to nepadarė.

⁵⁰¹ Taigi, tuomet, šiek tiek vėliau, kai Viešpats kalbėjo man, ir kai atėjo Viešpaties Angelas, tuomet—tuomet jis tiesiog pasišaipė iš To, suprantate. Ir tuomet aš—aš tiesiog pasakiau jam, aš pasakiau: „Na, daktare Davis, geriausia man dabar atsikratyti viso šito, - suprantate, aš pasakiau, - nes tai bus našta. Šiaip ar taip, aš ką tik buvau paskirtas, taigi man tai bus našta, todėl aš gal geriau atsikratysiu to dabar“.

⁵⁰² Taigi, jeigu aš negaliu likti baptistų bažnyčioje ir mokyti baptistų mokymo ir priimti baptistų tikėjimo. Jeigu aš tai padariau—jei aš padariau tai tik todėl, kad tai buvo bažnyčia, tuomet aš esu neteisingas, suprantate, aš kažką slepiu. Ir jei aš—jei aš—jei aš esu sąžiningas pats sau, aš nueisiu pas baptistus (savo pastorių ar kas galėtų man tai paaiškinti) ir paklausiu jų Gyvenimo žodžio; jeigu jis gali man teisingai parodyti, kur tai yra Rašte ir patenkins mano jausmus, tuomet aš kalbėsiu tiesiog taip, kaip jie kalba, suprantate, ir aš būsiu baptistu.

⁵⁰³ Štai kodėl aš esu nepriklausomas. Štai kodėl aš nepriklausau organizacijoms, nes aš netikiu organizacijomis. Ir aš tikiu, tai prieštarauja Raštui, dėl organizacijos.

⁵⁰⁴ Todėl aš negaliu priklausyti kokiai tai organizacijai ir tai darydamas jaustis išteisintu. Suprantate? Todėl aš nepriimu žmonių ir nepadarau jų nariais ir panašiai, nes aš tikiu, kad mes esame *gimę* būti nariais, esame gimę į gyvojo Dievo Bažnyčią. Suprantate?

505 Mes neišbraukiame žmonių vardų iš knygos ir neatskiriame jų nuo bažnyčios, ir visa kita, nes manau, kad tai nėra mūsų—mūsų pareiga daryti tai. Aš tikiu, kad tai Dievas daro atskyrimą. Suprantate? Bet aš tikiu, kad bažnyčia, jeigu būtų brolis, kuris darytų kažką netinkamo. . . .

506 Pavyzdžiui, jeigu—jeigu jie užtikis brolių Nevilą ar brolių Džiunior, ar brolių. . . .kokį nors brolių čia, vienas iš diakonų ar patikėtinių, ar kažkas kitas, darantį kažką neteisingo, aš manau, kad tai, ką reiktų padaryti, tai, kad bažnyčia susirinktų kartu ir melstųsi už šį brolių. Jeigu jis vis tiek nesusitvarkys, tada tegul pora eina su juo, nueina pas tą brolių, kad susitartų. O tada, jeigu jis to nepriima, tuomet pasakykite apie tai bažnyčiai. Tada, jeigu jie to nepriima, tuomet laikas pranešti visai bažnyčiai, suprantate, tai turi daryti pastorius, vyresnieji, ir visa kita. Aš nemanau, kad bet kuri diakonų taryba turi teisę ką nors išmesti iš bažnyčios, ar bet kuri patikėtinių taryba ar bet kuris pastorius turi teisę tai daryti.

507 Aš manau, kad jei kas nors turėtų būti pašalintas iš bendruomenės, tai būtų dėl amoralaus gyvenimo ar ko nors panašaus, kad jis nebuvo tinkamas žmogus, kaip vyras, ateinantis čia, niekinantis mūsų merginas ar—ar ižeidinėjantis mūsų moteris ir panašūs dalykai, bet vis tiek teigiantis, kad yra vienas iš mūsų. Suprantate? Taigi, jeigu jis lankosi kur nors kitur, na, mes turime ką nors su tuo daryti, bet, kai kalbama apie tokį asmenį, amoralų asmenį, bandantį mylėtis su mūsų žmonomis ar—ar ižeidinėti mūsų dukteris, ar, jūs žinote, kažką panašaus, ar išdaryti kažką amoralaus, ar išsivesti mūsų mažus berniukus ir padaryti iš jų iškrėpėlius, ar panašiai.

508 Tie dalykai turėtų būti svarstomi, o tada tas vaikinai turėtų būti atskirtas nuo bendravimo ir jam neleidžiama dalyvauti Vakarieneje, nes mes neturime to daryti. Mes neturėtume. „Jei kuris valgo nevertai, yra kaltas dėl Kraujo ir Viešpaties kūno“, - tas asmuo.

509 Bet aš tikiu, tiesiog kaip žmogus sako: „Na, taigi, jis—jis yra *tas*, *anas*“. Melskimės už jį. Teisingai.

510 Aš niekada nepamiršiu, Stokholme, Švedijoje, brolio Levi Pethrus, didžio Dievo vyro. Mes sėdėjome prie stalo, likus vos kelioms valandoms iki grįžimo į Ameriką. Mes ten turėjome puikius susirinkimus. Ir jis paklausė, Gordon Lindsay paklausė: „Kas yra šio didžio kūno prižiūrėtojas?“ Vaikine, tai aplenkė Dievo Asamblėjas šimtus mylių, suprantate. Paklausė: „Kas yra prižiūrėtojas?“

Ir Levi Pethrus buvo kaip džentelmenas, ir jis atsakė: „Jėzus“.

Jis paklausė: „Kas yra jūsų presbiteriai?“

Jis atsakė: „Jėzus“.

511 Jis pasakė: „Aš žinau, kad tai tiesa, - pasakė, - mes tikime tuo pačiu mūsų Dievo Asamblėjose“. Jis tarė: „Teisingai“. „Bet, - pasakė, - tarkim, pavyzdžiui, brolis išeina iš rikiuotės, - paklausė, - kas turi teisę jį išvaryti?“

Pasakė: „Mes jo neišvarome“.

„Na, - paklausė, - o ką jūs darote?“

512 Pasakė: „Mes meldžiamės už jį“. Aš pagalvoju, kaip tai miela! Man tai nuskambėjo krikščioniškai: „Mes meldžiamės už jį“. Niekas jo neišvaro, jie meldžiasi už jį.

513 Tarė: „Na, o kas, jeigu kai kurie broliai sutinka, - jis pasakė, - ir kai kurie iš jų daugiau nebenori su juo bendrauti? Atveskite jį, kaip pastorius, suprantate, jis stengiasi įtikti moterims, praleisdamas laiką tarp jų . . . Jūs žinote, ką aš turiu omenyje, ir panašūs dalykai, ir kai kurie pastoriai nenori, kad jis būtų jų bažnyčiose. Ką jūs visi darysite, išmetate jį iš savo organizacijos?“

514 „Ne“. Pasakė: „Mes tiesiog paliksime jį ramybėje ir melsimės už jį“. Pasakė: „Mes dar nė vieno nepraradome. Jie visada kažkaip sugrižta“.

515 Jis tarė: „Na, - pasakė, - kas, kas jei. . .“ Paklausė: „Kas, jeigu vieni iš jų sako, kad jie nori jo, o kiti - nenori jo? Taigi, kaip dėl to?“

516 Atsakė: „Na, tie, kurie jo nori, te priima jį; tie, kurie jo nenori - neprivalo“.

517 Taigi—taigi aš manau, kad tai geras būdas ar ne, broliai? Ir tokiu būdu mes esame „broliai“.

518 Dabar, broliai, aš tikiuosi, kad šie dalykai bent šiek tiek padėjo rasti atsakymą ar kažką, kad mūsų susirinkimas čia, ši vakarą davė mums kokią tai naudą. Aš dabar ruošiuosi kuriam laikui išvykti į susitikimus Vakaruose. Nuolankiai trokštu jūsų maldų.

519 Kai kurie mano atsakymai, galbūt daugelis iš jų, o gal nė vienas, buvo teisingi. Aš nežinau. Bet tai bus geriausia, ką galėjau surinkti pagal savo paties požiūrį, suprantate, bandant paaiškinti Tai. Galbūt šie paskutiniai, ypač, kurie buvo pateikti paskutiniai, aš neturėjau laiko juos peržvelgti. Ir aš neperžvelgiau, jie buvo. . . Ką aš turiu omenyje, kad tai buvo Rašto vietos, kurias mes peržvelgiame čia bažnyčioje, kiekvieną kartą, diena iš dienos. Aš pagalvoju, kad galbūt tai bus koks nors didelis sunkus dalykas, kuris galbūt paskatins mus įeiti į kažką tikrai didingo, bet tai tiesiog labiau bažnytiniai klausimai.

520 Aš džiaugiuosi matydamas, kad jūs taip laikotės, nėra jokios netvarkos, jokio nepasitenkinimo, jokios sumaišties. Nei vienas klausimas neaptarė To ir nesakė: „Tas neteisinga, Tai neteisinga, mums To nereikia“. Tai tiesiog buvo tik broliai, kurie norėjo kažką sužinoti, kad sustiprintų tai, ko jie laikosi, štai ir viskas.

Kad . . . sustiprintų, šiek tiek tvirčiau užsisegtų—užsegtų šarvus, užveržtų dar per vieną skylę. Aš tikiuosi, kad mums dar daug kartų teks susitikti taip, kaip dabar, sutvirtinti šarvus.

521 Ir jūs atminkite, broliai, kad mano šarvus irgi reikia sutvirtinti. Taigi jūs melskitės Dievui už mane, kad Dievas man padėtų ir šiek tiek stipriau sutvirtintų mano šarvus, kad aš . . . nebūčiau per daug atsilaisvinęs dėl dalykų. Ir gyvenimas, kurį aš gyvenu, ir dalykus, kuriuos darau, te darau tai su didesne nuolankumo dvasia, labiau trokštantis tai daryti. Ir kad Dievas įdėtų į mano širdį norą daryti dar daugiau, nei aš dariau ankščiau. To paties meldžiu už jus visus. Telaimina jus Dievas.

522 Aš užlaikiau jus čia gana ilgai ir tiesiog dabar jau penkios minutės iki vienuoliktos.

523 Ir dabar, broli Nevilai, aš—aš galbūt . . . Taigi, aš sužinojau, kad iki ten tik apie devynis šimtus ir kažkiek mylių, Aš neketinu išvykti iki pirmadienio ryto. Bet aš noriu būti čia sekmadienį sekmadieninėje mokykloje, aš ateisiu kaip jūsų svečias pasiklausyti jūsų pamokslo, suprantate, sekmadienį. Suprantate? Bet . . . Na, broli, taip, broli. Broli Nevilai, tai priežastis, broli. Aš . . . Aš myliu jus ir jūs visada buvote toks dėmesingas, štai taip užleisdamas sakyklą, tarsi . . . būčiau jums vyriausias vyresnysis ar panašiai. Bet aš niekada taip nesijaučiau, broli Nevilai. Aš jaučiausi, kad mes esame broliai.

524 Brolis Ruddell ir brolis Džunie, ir, o, visi jūs, broliai ir visi jūs, mes—mes tiesiog broliai, visi kartu, suprantate.

525 Bet kas . . . Priežastis ta, kad aš dabar truputį užkimeš, suprantate, ir jau šešias savaites iš eilės nuolatos kovaju, suprantate. Ir aš—aš tiesiog noriu galbūt pradėti, jei galėsiu, pamaniau, po šio susirinkimo šįvakar, kad penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį galėčiau pailsėti, prieš man pradėdant ten susirinkimus.

526 Ir broli Džunie, kai tik aš grįšiu, syki atvykęs, turiu užėiti ir vėl susitikti su jumis, noriu pasimatyti. Vakar, rodos, pravažiavau pro jūsų bažnytelę. Mano žmona pasakė: „Aš manau, kad . . .“ Ar tai ten, prie geležinkelio juostos, prie pat Glenellen parko? Aš norėčiau nuvykti ten ir pasikalbėti su tais Sellersburgo žmonėmis. Puiku.

527 Broli Ruddell, palaiminta jūsų širdis. Aš norėčiau atvykti, jūs turite puikią žmonių grupelę. Jūs sėdėjote ten šį vakarą ir klausėtės, kaip koks vyresnysis, priimantis tai.

528 Brolis Beeler štai ten, yra vienas iš mūsų brolių evangelistų. Tikiuosi, kad kada nors galėsiu susitikti viename iš jūsų susitikimų, broli, padaryti kokią nors įtaką, kažką pasakyti, kad galėčiau jus paskatinti. Aš visada turiu jums gerą žodį jums, visiems, jums ir čia esančiam broliui Stricker, ir evangelistams.

529 Brolis Kolins čia, kuris, aš tikiu, vieną dieną bus pilnu etatu besidarbuojantis tarnautojas.

530 Vyrai, kuris yra narsūs vyrai, šaunūs vyrai, tikri tikėjimo vyrai, Dievas tebūna su jumis visais, ir su jumis, diakonais, patikėtiniais, su jumis, broliai.

531 Aš tikiu, kad jūs esate . . . Brolis čia, aš negaliu prisiminti jo vardo. Jūs esate . . . [Brolis Caldwell sako: „Brolis Caldwell“—Red.] Caldwell. Jūs tiesiog . . . Jūs esate vienas iš vyresniųjų ar kažkas, ar ne taip, ar tiesiog . . . [„Tarnautojas“.] Tarnautojas. [„Aš esu tarnautojas. Aš priklausiau Dievo Bažnyčiai, aš negaliu pamokslauti pilnos Evangelijos, pasilikdamas su jais. Aš negalėjau pamokslauti apie krikštą Viešpaties Jėzaus Vardu, pasilikdamas su jais. Aš turėjau aukščiausio rango tarnavimo pažymėjimą, kurį jie išdavė, bet aš tiesiog atsisakiau. Nuo tada, kai aš išgirdau jus pamokslaujant tuos didžius pamokslus, aš atsisakiau, išėjo iš organizacijos. Dabar aš noriu būti vienas iš jūsų“.]

532 Ačiū, broli. Sveikiname jus atvykus į mūsų bendravimą. Ir mūsų—mūsų įgaliojimo raštas yra iš aukščiau. Mūsų gyvenimas suteikia mūsų įgaliojamuosius raštus, suprantate. Tai mūsų įgaliojimai. „Jeigu Aš nedarau Savo Tėvo darbų, tuomet netikėkite Manimi“. Suprantate? Teisingai. Tai mūsų įgaliojimai. Ir kaip senasis . . . Kaip Hovardas Cadle sakydavo: „Mes neturime kito įstatymo, išskyrus Meilę, neturime kitos knygos - tik Bibliją, ir—ir jokio kito mokymo - tik Kristų“. Teisingai. „Nėra kito įstatymo, išskyrus Meilę, kito mokymo, išskyrus Kristų, kitos knygos, išskyrus Bibliją“.

533 Ir mes—mes, broli Caldwell, mes džiaugiamės, turėdami jus. Jūs išėjote iš didžios organizacijos. Aš manau, Andersono Dievo bažnyčia. [Brolis Caldwell sako: „Clevelando“—Red.] Ar Clevelando bažnyčios, Dievo Sekmininkų bažnyčia. [„Ir aš ten buvau pastoriumi . . . ? . . .“] O, taip. O, taip, aš buvau ten. Manau, kad aš buvau ten su broliu Nevilu . . . ar su broliu Vud, vieną kartą, mes gavome šunį ar skalikų šunį iš vieno žmogaus, kuris lankė jūsų bažnyčia ten. Ir aš stovėjau ten ant laiptų ir kalbėjausi, ir jie kalbėjo apie jus. Na, esu tikras . . . [„Mano bažnyčioje“.] O? [„Burns“.] Teisingai, brolis Burns. Teisingai [Brolis Caldwell pasakoja apie įvykį.] O? Taip. O, Berta, teisingai. O, tai nuostabu.

534 Brolis Rook štai ten, jis dabar, aš manau, tapo pastoriumi ar evangelistu. Ar taip? Ar jūs pastorius? [Brolis Rook sako: „Tik evangelistas“—Red.] Evangelistas. Noriu jus pakomentuoti, broli Rook. Aš girdėjau apie didžius darbus, kuriuos jūs darote dėl Viešpaties. Jūs . . . Girdėjau, kad buvote išvykęs į Indianapolį ar ruošiatės vykti į Indianapolį, turėjote tarnavimus ir laimėjote sielas Kristui. Dievas tebūna su jumis, broli Rook. Aš tikrai džiaugiuosi matydamas jus. Aš mačiau jus čia, važiuojantį tuo

senu traktoriumi, važinėjantį aplink štai čia, tiesiog tręšiantį savo kiemą. Na, matau jus, bandantį kažką daryti dėl Viešpaties. Džiaugiuosi, kad Jis pašaukė jus tarnavimui, visada laikykite Jį priešais save, broli. Telaimina jus Dievas. Nesileiskite į jokių kompromisus; bet darykite tai su maloniausia dvasia, su kokia tik galite tai daryti. Te jūsų—te jūsų pamokslas visada būna pagardintas Šventosios Dvasios švelnumu.

535 Ir brolis Strikeris... [Brolis sako: „Mes trokštame jūsų visų maldų. Mes—mes stengiamės įsteigti bažnyčią Šiaurės Vernone“—Red.] O, aš tikiuosi, kad jūs tai supratote. Mes melsimės už jus. [„Kol kas labai gerai sekasi“.] Teisingai.

Bili, kada tu pradėsi pastoriauti?

536 Daktaras Goad ir daktaras Mercier čia, aš—aš—aš tikiuosi... kaip mes vadiname vieni kitus. Ir brolis Goad pasiekė tokią vietą, kol aš... jis tikrai nusipelno titulo, jis gali dabar užtaisyti sviedinius. Taip. Ir, brolis Leo, aš manau, kad mes galime tiesiog leisti jam tęsti šią veiklą ir vadina jį... leisti jam ir toliau vadintis „Daktaru“.

537 Na, „Daktare“ Branhamai, ten gale, tu tiesiog prižiūrėk, kad ji būtų gerai sutvarkyta ir kad šviesa gerai degtų. Ir—ir štai ką aš jums pasakysiu, kai tik mes turėsime specialų susirinkimą, aš pasikalbėsiu su taryba ir pažiūrėsiu, ar jie negalėtų jums šiek tiek pridėti prie to [Brolis Branhamas juokiasi—Red.], specialiam darbui, kai jūs turite atlikti tiek daug didelės apimties darbų, ir tai padarys jus laimingus.

538 Daktaras Vudas. Aš pavadinau jį „Daktaru“, spėju, jums įdomu, kodėl. Aš jo nepavadinau klaidingai, jis tiesiog pjauna medieną į gabalėlius, žinote. Viešpats užaugins gražų medį, o jis nupjaus jį ir padarys iš jo namą. Aš dar niekada tokio nemačiau, todėl turiu vadinti jį „Daktaru“.

539 Broli Taylor, jūs vis dar esate ištikimas prie durų, kad paskirstytumėte žmonėms vietas. Apie jus galvoju taip: „Verčiau aš būsiu kilimėlis Viešpaties namuose, nei gyvensiu palapinėse su nedorėliais“. Teisingai, pone.

540 Broli Hickerson, jūs ką tik pradėjote eiti Keliu ir einate į priekį. Aš norėjau, kad jūsų... Aš... Jūs pradėjote Kelią ir einate, aš tiesiog tikrai žaviuosi jūsų nuoširdumu ir viskuo, ką jūs darote dėl Viešpaties Jėzaus. Telaimina jus Dievas ir padaro jus tikru diakonu, broli, kur, aš manau, kad jūs jau esate, jūsų namai pavaldūs ir viskas yra taip, kaip iki šiol.

541 Broli Fredai, jūs dar ne taip ilgai su mumis, atvykote iš Kanados. Mes jau nebejaučiame, kad jūs esate kanadietis, mes jaučiame, kad jūs piligrimas ir svetimšalis su mumis, mūsų brolis, kaip patikėtinis. Jūs ir brolis Vudas, ir jūs, kurie gerai tarnaujate savo tarnyboje kartu su broliu Roberson, ir visais kitais; Brolis Egan, šį vakarą jo čia nėra.

⁵⁴² Ir broli Roberson, jūs buvote man tikra pagalba, brolis Robersonas kartu su kitais, šioje mokesčių reikale, kai vyko tyrimas.

61-0112 Klausimai Ir Atsakymai
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Irašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org